

Efekty uczenia się dla kierunku fizjoterapia

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplin naukowych: nauki o zdrowiu (77%), nauki medyczne (18%), nauki o kulturze fizycznej (5%); dyscyplina naukowa wiodąca: nauki o zdrowiu.
2. **Profil kształcenia:** praktyczny.
3. **Poziom i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia jednolite magisterskie 10 semestrów/300 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji:** 7.
5. **Absolwent:** przygotowany jest do pracy w zakresie fizjoterapii z pacjentami w różnym wieku, z różnorodnymi dysfunkcjami. W trakcie studiów uzyskuje on teoretyczny zasób wiedzy i praktyczne umiejętności oraz kształci kompetencje społeczne niezbędne do stosowania procedur fizjoterapeutycznych.

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- 1) rozwój, budowę i funkcje organizmu człowieka w warunkach prawidłowych i patologicznych;
- 2) etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg najczęstszych chorób;
- 3) problematykę z zakresu dyscyplin naukowych – psychologia, pedagogika, nauki socjologiczne, filozofia i bioetyka;
- 4) zasady oddziaływania sił mechanicznych na organizm człowieka zdrowego i chorego, w tym osoby starszej, z różnymi dysfunkcjami i różnymi chorobami, w różnych warunkach;
- 5) mechanizm działania czynników fizykalnych na organizm człowieka oraz oddziaływanie zabiegów fizykalnych w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami, w tym osób starszych, w różnych warunkach;
- 6) wskazania i przeciwwskazania do wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii i masażu, kinezyterapii i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii;
- 7) zalecenia do stosowania fizjoterapii w określonych stanach chorobowych;
- 8) zasady działania wyrobów medycznych i zasady ich stosowania w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami, w tym osób starszych, w różnych warunkach;
- 9) specjalistyczne zagadnienia z zakresu teorii, metodyki i praktyki fizjoterapii;
- 10) zagadnienia z zakresu diagnostyki funkcjonalnej na potrzeby fizjoterapii, planowania postępowania fizjoterapeutycznego oraz kontrolowania jego efektów – w stopniu zaawansowanym;
- 11) zagadnienia związane z kształtowaniem, podtrzymywaniem i przywracaniem sprawności oraz wydolności osobom w różnym wieku, w tym osobom starszym, utraconej lub obniżonej wskutek różnych chorób lub urazów, a także zasady promocji zdrowia – w stopniu zaawansowanym;
- 12) prawne i ekonomiczne aspekty funkcjonowania podmiotów zajmujących się rehabilitacją osób z niepełnosprawnościami;
- 13) etyczne, prawne i społeczne uwarunkowania wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

- 1) wykonywać zabiegi z zakresu fizykoterapii, kinezyterapii, masażu i terapii manualnej

- oraz specjalnych metod fizjoterapii;
- 2) interpretować wyniki badań czynnościowych oraz przeprowadzać testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii i interpretować ich wyniki;
 - 3) tworzyć, weryfikować i modyfikować programy fizjoterapii osób z różnymi dysfunkcjami, w tym osób starszych, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, a także w ramach procesu kompleksowej rehabilitacji;
 - 4) kontrolować efekty postępowania fizjoterapeutycznego;
 - 5) dobierać wyroby medyczne stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie rehabilitacji oraz poinstruować pacjenta, jak z nich korzystać;
 - 6) zastosować działania z zakresu adaptowanej aktywności fizycznej i sportu osób z niepełnosprawnościami dla planowania, doboru, modyfikowania oraz tworzenia różnych form zajęć rekreacyjnych i sportowych dla osób ze specjalnymi potrzebami, w tym osób starszych;
 - 7) zastosować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia, profilaktykę niepełnosprawności, a także pierwotną i wtórną profilaktykę chorób;
 - 8) wykazać wysoką sprawność fizyczną niezbędną do poprawnego demonstrowania i wykonywania zabiegów z zakresu kinezyterapii, masażu i terapii manualnej oraz stosowania metod specjalnych u osób z różnymi chorobami, dysfunkcjami oraz z różnym rodzajem i stopniem niepełnosprawności;
 - 9) planować własną aktywność edukacyjną i stale doszkalać się w celu aktualizacji wiedzy;
 - 10) inspirować inne osoby do uczenia się oraz podejmowania aktywności fizycznej;
 - 11) komunikować się z pacjentem i jego rodziną w atmosferze zaufania, z uwzględnieniem potrzeb pacjenta i jego praw;
 - 12) komunikować się ze współpracownikami w zespole i dzielić się wiedzą;
 - 13) wykorzystywać wiedzę w zakresie racjonalizacji i optymalizacji fizjoterapii, także współpracując w zespole terapeutycznym;
 - 14) postępować zgodnie z zasadami etycznymi i bioetycznymi w wykonywaniu czynności właściwych dla zawodu fizjoterapeuty.

Absolwent nabywa kompetencje społeczne niezbędne do pracy w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej (oddziały szpitalne, zakłady opieki zdrowotnej, zakłady opieki długoterminowej i terminalnej, zakłady opiekuńczo-lecznicze, domy pomocy społecznej), ośrodkach sportowych oraz może prowadzić rehabilitację środowiskową. Ma świadomość konieczności ciągłego doskonalenia zawodowego poprzez uczestnictwo w kształceniu ustawicznym.

5.1. **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.

6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się uczenia się w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu i dyscyplinach naukowych: nauki o zdrowiu, nauki medyczne, nauki o kulturze fizycznej	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie		
	A	BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII
M/NMP_P7S_WG	A.W1.	budowę anatomiczną poszczególnych układów organizmu ludzkiego i podstawowe zależności pomiędzy ich budową i funkcją w warunkach zdrowia i choroby, a w szczególności układu narządów ruchu
M/NMP_P7S_WG	A.W2.	rodzaje metod obrazowania, zasady ich przeprowadzania i ich wartość diagnostyczną (zdjęcie RTG, ultrasonografia, tomografia komputerowa, rezonans magnetyczny)
M/NMP_P7S_WG	A.W3.	mianownictwo anatomiczne niezbędne do opisu stanu zdrowia
M/NMP_P7S_WG	A.W4.	podstawowe właściwości fizyczne, budowę i funkcje komórek i tkanek organizmu człowieka
M/NMP_P7S_WG	A.W5.	rozwój embrionalny, organogenezę oraz etapy rozwoju zarodkowego i płciowego człowieka
M/NMP_P7S_WG	A.W6.	podstawowe mechanizmy procesów zachodzących w organizmie człowieka w okresie od dzieciństwa przez dojrzałość do starości
M/NMP_P7S_WG	A.W7.	podstawowe procesy metaboliczne zachodzące na poziomie komórkowym, narządowym i ustrojowym, w tym zjawiska regulacji hormonalnej, reprodukcji i procesów starzenia się oraz ich zmian pod wpływem wysiłku fizycznego lub w efekcie niektórych chorób
M/NMP_P7S_WG	A.W8.	podstawy funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka oraz narządów ruchu i narządów zmysłu
M/NMP_P7S_WK	A.W9.	kinezyologiczne mechanizmy kontroli ruchu i regulacji procesów metabolicznych zachodzących w organizmie człowieka oraz fizjologię wysiłku fizycznego
M/NMP_P7S_WK	A.W10.	metody oceny czynności poszczególnych narządów i układów oraz możliwości ich wykorzystania

		do oceny stanu funkcjonalnego pacjenta w różnych obszarach klinicznych
M/NMP_P7S_WG	A.W11.	mechanizm działania środków farmakologicznych stosowanych w ramach różnych chorób i układów człowieka, zasady ich podawania oraz ograniczenia i działania uboczne, a także wpływ tych środków na sprawność pacjenta ze względu na konieczność jego uwzględnienia w planowaniu fizjoterapii
M/NMP_P7S_WG	A.W12.	zewnętrzne czynniki fizyczne i ich wpływ na organizm człowieka
M/NMP_P7S_WG	A.W13.	biomechaniczne zasady statyki ciała oraz czynności ruchowych człowieka zdrowego i chorego
M/NZP_P7S_WK	A.W14.	zasady ergonomii codziennych czynności człowieka oraz czynności związanych z wykonywaniem zawodu, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii pracy fizjoterapeuty
M/NKFP_P7S_WG	A.W15.	zasady kontroli motorycznej oraz teorie i koncepcje procesu sterowania i regulacji czynności ruchowej
M/NKFP_P7S_WG	A.W16.	podstawy uczenia się kontroli postawy i ruchu oraz nauczania czynności ruchowych
M/NMP_P7S_WG	A.W17.	mechanizmy rozwoju zaburzeń czynnościowych oraz patofizjologiczne podłoże rozwoju chorób
M/NMP_P7S_WK	A.W18.	metody ogólnej oceny stanu zdrowia oraz objawy podstawowych zaburzeń i zmian chorobowych
M/NMP_P7S_WK	A.W19.	metody oceny podstawowych funkcji życiowych człowieka w stanie zagrożenia zdrowia lub życia
M/NMP_P7S_WG	A.W20.	uwarunkowania genetyczne rozwoju chorób w populacji ludzkiej
M/NMP_P7S_WG	A.W21.	genetyczne i związane z fenotypem uwarunkowania umiejętności ruchowych
	B	NAUKI OGÓLNE
M/NZP_P7S_WG	B.W1.	psychologiczne i socjologiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie
M/NZP_P7S_WG	B.W2.	psychologiczne i społeczne aspekty postaw i działań pomocowych
M/NZP_P7S_WK	B.W3.	modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego
M/NZP_P7S_WG	B.W4.	zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu, znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem
M/NZP_P7S_WG	B.W5.	podstawowe metody psychoterapii
M/NZP_P7S_WG	B.W6.	podstawowe zagadnienia z zakresu pedagogiki i pedagogiki specjalnej
M/NZP_P7S_WK	B.W7.	ograniczenia i uwarunkowania kształcenia osób z niepełnosprawnościami, zasady radzenia sobie z problemami pedagogicznymi u tych osób oraz współczesne tendencje w rewalidacji osób z niepełnosprawnościami
M/NZP_P7S_WG	B.W8.	podstawowe formy i sposoby przekazywania informacji z wykorzystaniem środków dydaktycznych w zakresie nauczania fizjoterapii, prowadzenia szkoleń i doskonalenia zawodowego

M/NZP_P7S_WG	B.W9.	zasady wykonywania zawodu fizjoterapeuty oraz funkcjonowania samorządu zawodowego fizjoterapeutów
M/NZP_P7S_WG	B.W10.	regulacje prawne związane z wykonywaniem zawodu fizjoterapeuty, w tym prawa pacjenta, obowiązki pracodawcy i pracownika, w szczególności wynikające z prawa cywilnego, prawa pracy, ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego, a także zasady odpowiedzialności cywilnej w praktyce fizjoterapeutycznej
M/NZP_P7S_WK	B.W11.	czynniki decydujące o zdrowiu oraz o zagrożeniu zdrowia
M/NZP_P7S_WG	B.W12.	zasady edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia oraz elementy polityki społecznej dotyczącej ochrony zdrowia
M/NZP_P7S_WK	B.W13.	uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia oraz skalę problemów związanych z niepełnosprawnością w ujęciu demograficznym i epidemiologicznym
M/NZP_P7S_WG	B.W14.	zasady analizy demograficznej oraz podstawowe pojęcia statystyki epidemiologicznej
M/NZP_P7S_WG	B.W15.	zasady organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej oraz ekonomiczne uwarunkowania udzielania świadczeń z zakresu fizjoterapii
M/NZP_P7S_WG	B.W16.	zasady kierowania zespołem terapeutycznym oraz organizacji i zarządzania podmiotami prowadzącymi działalność rehabilitacyjną
M/NZP_P7S_WG	B.W17.	zasady zatrudniania osób z różnym stopniem niepełnosprawności
M/NZP_P7S_WG	B.W18.	zasady etyczne współczesnego marketingu medycznego
M/NZP_P7S_WK	B.W19.	zasady przeprowadzania uproszczonej analizy rynku dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii
M/NZP_P7S_WG	B.W20.	historię fizjoterapii oraz kierunki rozwoju nauczania zawodowego, a także międzynarodowe organizacje fizjoterapeutyczne i inne organizacje zrzeszające fizjoterapeutów
M/NZP_P7S_WK	B.W21.	narzędzia informatyczne i statystyczne służące do opracowywania i przedstawiania danych oraz rozwiązywania problemów
	C	PODSTAWY FIZJOTERAPII
M/NMP_P7S_WG	C.W1.	pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności
M/NMP_P7S_WG	C.W2.	mechanizmy zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem
M/NMP_P7S_WG	C.W3.	mechanizmy oddziaływania oraz możliwe skutki uboczne środków i zabiegów z zakresu fizjoterapii
M/NMP_P7S_WG	C.W4.	metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych
M/NZP_P7S_WG	C.W5.	zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu

		i wieku pacjenta
M/NKFP_P7S_WG	C.W6.	teoretyczne i metodyczne podstawy procesu uczenia się i nauczania czynności ruchowych
M/NZP_P7S_WG	C.W7.	teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii, terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii
M/NMP_P7S_WK	C.W8.	wskazania i przeciwwskazania do ćwiczeń stosowanych w kinezyterapii, terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii
M/NZP_P7S_WG	C.W9.	teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej
M/NMP_P7S_WK	C.W10.	wskazania i przeciwwskazania do stosowania zabiegów z zakresu fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej
M/NKFP_P7S_WK	C.W11.	zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej, sportu, turystyki oraz rekreacji terapeutycznej w procesie leczenia i podtrzymywania sprawności osób ze specjalnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami
M/NKFP_P7S_WG	C.W12.	regulacje prawne dotyczące udziału osób z niepełnosprawnościami w sporcie osób z niepełnosprawnościami, w tym paraolimpiadach i olimpiadach specjalnych, oraz organizacji działających w sferze aktywności fizycznej osób z niepełnosprawnościami
M/NKFP_P7S_WK	C.W13.	zagrożenia i ograniczenia treningowe związane z niepełnosprawnością
M/NMP_P7S_WK	C.W14.	zasady działania wyrobów medycznych i zasady ich stosowania w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami narządowymi
M/NMP_P7S_WG	C.W15.	regulacje dotyczące wykazu wyrobów medycznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 784, z późn. zm.)
M/NMP_P7S_WK	C.W16.	wskazania i przeciwwskazania do zastosowania wyrobów medycznych
M/NZP_P7S_WG	C.W17.	zagadnienia związane z promocją zdrowia i fizjoprofilaktyką
	D	FIZJOTERAPIA KLINICZNA
M/NMP_P7S_WG	D.W1.	etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii
M/NMP_P7S_WK	D.W2.	zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najczęstszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii, neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii

M/NMP_P7S_WG	D.W3.	etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg najczęstszych chorób w zakresie: kardiologii i kardiologii, pulmonologii, chirurgii, ginekologii i położnictwa, geriatricii, psychiatrii, intensywnej terapii, onkologii i medycyny paliatywnej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii
M/NMP_P7S_WK	D.W4.	zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia w najczęstszych chorobach w zakresie: kardiologii i kardiologii, pulmonologii, chirurgii, ginekologii i położnictwa, geriatricii, psychiatrii, intensywnej terapii, onkologii i medycyny paliatywnej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii
M/NMP_P7S_WK	D.W5.	zasady postępowania z pacjentem: nieprzytomnym, po urazie wielomiejscowym i wielonarządowym, z uszkodzeniem kręgosłupa i rdzenia kręgowego, kończyny górnej i kończyny dolnej, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii
M/NMP_P7S_WG	D.W6.	ogólne zasady podmiotowego i przedmiotowego badania kardiologicznego, neurologicznego, ortopedycznego i geriatricznego
M/NMP_P7S_WK	D.W7.	zasady interpretacji wyników badań dodatkowych w diagnostyce chorób układu krążenia i w fizjoterapii kardiologicznej, w tym: badania elektrokardiograficznego (EKG) i ultrasonograficznego, prób czynnościowych EKG, klinicznej oceny stanu zdrowia pacjenta z chorobą kardiologiczną według różnych skal, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii
M/NMP_P7S_WK	D.W8.	wyniki testów wysiłkowych w fizjoterapii kardiologicznej i pulmonologicznej (test na ergometrze rowerowym, bieżni ruchomej, testy marszowe, test spiroergometryczny), skalę niewydolności serca NYHA (New York Heart Association) oraz wartości równoważnika metabolicznego MET
M/NMP_P7S_WK	D.W9.	ogólne zasady podmiotowego i przedmiotowego badania pulmonologicznego dla potrzeb fizjoterapii, ważniejsze badania dodatkowe i pomocnicze oraz testy funkcjonalne, przydatne w kwalifikacji i monitorowaniu fizjoterapii oddechowej
M/NMP_P7S_WK	D.W10.	zasady kwalifikacji do zabiegów operacyjnych oraz podstawowe zabiegi operacyjne, w tym amputacje z przyczyn naczyniowych, i zabiegi z zakresu chirurgii małoinwazyjnej
M/NMP_P7S_WG	D.W11.	metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej w zakresie badań stosowanych w ginekologii i położnictwie
M/NMP_P7S_WG	D.W12.	fizjologię procesu starzenia się oraz zasady opieki i fizjoterapii geriatricznej
M/NMP_P7S_WG	D.W13.	zagrożenia związane z hospitalizacją osób starszych
M/NMP_P7S_WK	D.W14.	specyfikę postępowania z pacjentem z chorobą psychiczną i zasady właściwego podejścia do niego
M/NMP_P7S_WK	D.W15.	zasady postępowania z pacjentem: nieprzytomnym, w okresie ostrej niewydolności krążenia,

		w okresie ostrej niewydolności oddechowej, we wstrząsie, ze zdiagnozowaną sepsą, wentylowanym mechanicznie, po urazie czaszkowo-mózgowym oraz po urazie mnogim ciała
M/NZP_P7S_WG	D.W16.	założenia i zasady Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning Disability and Health, ICF)
	E	METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH
M/NZP_P7S_WG	E.W1.	metody i techniki badawcze stosowane w ramach realizowanego badania naukowego
	F	PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE
M/NMP_P7S_WG	F.W1.	zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych
M/NZP_P7S_WG	F.W2.	teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego
M/NMP_P7S_WK	F.W3.	metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych
M/NMP_P7S_WK	F.W4.	metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii
M/NMP_P7S_WK	F.W5.	metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii
M/NZP_P7S_WK	F.W6.	podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności
M/NKFP_P7S_WK	F.W7.	zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami
M/NMP_P7S_WG	F.W8.	zasady działania wyrobów medycznych stosowanych w rehabilitacji
M/NMP_P7S_WG	F.W9.	zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem
M/NMP_P7S_WG	F.W10.	zasady postępowania oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy)
M/NZP_P7S_WG	F.W11.	standardy fizjoterapeutyczne
M/NZP_P7S_WK	F.W12.	rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym
M/NZP_P7S_WG	F.W13.	prawne, etyczne i metodyczne aspekty prowadzenia badań klinicznych oraz rolę fizjoterapeuty w ich prowadzeniu
M/NZP_P7S_WK	F.W14.	zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia
M/NZP_P7S_WG	F.W15.	podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała

M/NZP_P7S_WG	F.W16.	zadania poszczególnych organów samorządu zawodowego fizjoterapeutów oraz prawa i obowiązki jego członków
M/NZP_P7S_WG	F.W17.	zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty
M/NZP_P7S_WG	F.W18.	zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi		
	A	BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII
M/NMP_P7S_UW	A.U1.	rozpoznawać i lokalizować na fantomach i modelach anatomicznych zasadnicze struktury ludzkiego ciała, w tym elementy układu ruchu, takie jak elementy układu kostno-stawowego, grupy mięśniowe i poszczególne mięśnie
M/NMP_P7S_UW	A.U2.	palpacyjnie lokalizować wybrane elementy budowy anatomicznej i ich powiązania ze strukturami sąsiednimi, w tym kostne elementy będące miejscami przyczepów mięśni i więzadeł oraz punkty pomiarów antropometrycznych, mięśnie powierzchowne oraz ścięgna i wybrane wiązki naczyniowo-nerwowe
M/NMP_P7S_UW	A.U3.	określić wskaźniki biochemiczne i ich zmiany w przebiegu niektórych chorób oraz pod wpływem wysiłku fizycznego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii
M/NMP_P7S_UW	A.U4.	dokonać pomiaru i zinterpretować wyniki analiz podstawowych wskaźników czynności układu krążenia (tętno, ciśnienie tętnicze krwi), składu krwi oraz statycznych i dynamicznych wskaźników układu oddechowego, a także ocenić odruchy z wszystkich poziomów układu nerwowego w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii
M/NMP_P7S_UW	A.U5.	przeprowadzić podstawowe badanie narządów zmysłów i ocenić równowagę
M/NMP_P7S_UW	A.U6.	przeprowadzić ocenę zdolności wysiłkowej, tolerancji wysiłkowej, poziomu zmęczenia i przetrenowania
M/NMP_P7S_UW	A.U7.	wykorzystywać właściwości określonej grupy środków farmakologicznych w zabiegach fizykoterapeutycznych w różnych chorobach
M/NMP_P7S_UW	A.U8.	oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone
M/NMP_P7S_UW	A.U9.	oceniać stan układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe) w celu wykrycia zaburzeń jego struktury i funkcji
M/NMP_P7S_UW	A.U10.	przeprowadzić szczegółową analizę biomechaniczną prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i w przypadku różnych zaburzeń układu ruchu
M/NMP_P7S_UW	A.U11.	przewidzieć skutki stosowania różnych obciążeń mechanicznych na zmienione patologicznie struktury ciała człowieka

M/NZP_P7S_UW	A.U12.	ocenić poszczególne cechy motoryczne
M/NZP_P7S_UW	A.U13.	oceniać sprawność fizyczną i funkcjonalną w oparciu o aktualne testy dla wszystkich grup wiekowych
M/NZP_P7S_UW	A.U14.	przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii
M/NZP_P7S_UW	A.U15.	rozpoznawać sytuacje zagrażające zdrowiu lub życiu człowieka oraz udzielać kwalifikowanej pierwszej pomocy w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia oraz przeprowadzić resuscytację krążeniowo-oddechową u osób dorosłych i dzieci
	B	NAUKI OGÓLNE
M/NZP_P7S_UK	B.U1.	porozumiewać się w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
M/NZP_P7S_UW	B.U2.	dostrzegać i rozpoznawać, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii, problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii
M/NZP_P7S_UW	B.U3.	zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością
M/NZP_P7S_UO	B.U4.	organizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności
M/NZP_P7S_UW	B.U5.	przeprowadzić badanie przesiewowe w profilaktyce dysfunkcji i niepełnosprawności
M/NZP_P7S_UW	B.U6.	oszacować koszt postępowania fizjoterapeutycznego
M/NZP_P7S_UW	B.U7.	przeprowadzić uproszczoną analizę rynku dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii
M/NZP_P7S_UW	B.U8.	identyfikować podstawowe problemy etyczne dotyczące współczesnej medycyny, ochrony życia i zdrowia oraz uwzględnić w planowaniu i przebiegu fizjoterapii uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne pacjentów
M/NKFP_P7S_UU	B.U9.	wykazać umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej (rekreacyjnych i zdrowotnych)
M/NMP_P7S_UK	B.U10.	przeprowadzić rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii, a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego
M/NMP_P7S_UK	B.U11.	udzielać pacjentowi informacji o celu, przebiegu i ewentualnym ryzyku proponowanych działań diagnostycznych lub fizjoterapeutycznych i uzyskiwać jego świadomą zgodę na te działania
M/NZP_P7S_UK	B.U12.	komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej

		i wsparcia
	C	PODSTAWY FIZJOTERAPII
M/NMP_P7S_UW	C.U1.	przeprowadzić badanie podmiotowe, badanie przedmiotowe oraz wykonywać podstawowe badania czynnościowe i testy funkcjonalne właściwe dla fizjoterapii, w tym pomiary długości i obwodu kończyn, zakresu ruchomości w stawach oraz siły mięśniowej
M/NZP_P7S_UO	C.U2.	wypełniać dokumentację stanu zdrowia pacjenta i programu zabiegów fizjoterapeutycznych
M/NZP_P7S_UW	C.U3.	dobierać i prowadzić kinezyterapię ukierunkowaną na kształtowanie poszczególnych zdolności motorycznych u osób zdrowych oraz osób z różnymi dysfunkcjami, przeprowadzić zajęcia ruchowe o określonym celu, prowadzić reedukację chodu i ćwiczenia z zakresu edukacji i reedukacji posturalnej oraz reedukacji funkcji kończyn górnych
M/NMP_P7S_UK	C.U4.	instruować pacjenta w zakresie wykonywania ćwiczeń ruchowych w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych, instruować opiekuna w zakresie sprawowania opieki nad osobą ze specjalnymi potrzebami oraz nad dzieckiem – w celu stymulowania prawidłowego rozwoju
M/NZP_P7S_UW	C.U5.	konstruować trening medyczny, w tym różnorodne ćwiczenia, dostosowywać poszczególne ćwiczenia do potrzeb ćwiczących, dobrać odpowiednie przyrządy i przybory do ćwiczeń ruchowych oraz stopniować trudność wykonywanych ćwiczeń
M/NZP_P7S_UW	C.U6.	dobierać poszczególne ćwiczenia dla osób z różnymi zaburzeniami i możliwościami funkcjonalnymi oraz metodycznie uczyć ich wykonywania, stopniując natężenie trudności oraz wysiłku fizycznego
M/NKFP_P7S_UU	C.U7.	wykazać umiejętności ruchowe konieczne do demonstracji i zapewnienia bezpieczeństwa podczas wykonywania poszczególnych ćwiczeń
M/NZP_P7S_UW	C.U8.	zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii
M/NZP_P7S_UO	C.U9.	obsługiwać i stosować urządzenia z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii, masażu i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii
M/NZP_P7S_UW	C.U10.	wykazać zaawansowane umiejętności manualne pozwalające na zastosowanie właściwej techniki z zakresu kinezyterapii, masażu i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii
M/NZP_P7S_UW	C.U11.	zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej
M/NZP_P7S_UO	C.U12.	obsługiwać aparaturę do wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii, balneoklimatologii oraz odnowy biologicznej
M/NKFP_P7S_UK	C.U13.	poinstruować osoby ze specjalnymi potrzebami, w tym osoby z niepełnosprawnościami, w zakresie

		różnych form adaptowanej aktywności fizycznej, sportu, turystyki oraz rekreacji terapeutycznej
M/NZP_P7S_UK	C.U14.	poinstruować osoby z niepełnosprawnościami w zakresie samoobsługi i lokomocji, w tym w zakresie samodzielnego przemieszczania się i pokonywania przeszkód terenowych na wózku aktywnym
M/NKFP_P7S_UW	C.U15.	prowadzić zajęcia z wybranych dyscyplin sportowych dla osób z niepełnosprawnościami, w tym zademonstrować elementy techniki i taktyki w wybranych dyscyplinach sportowych dla osób z niepełnosprawnościami
M/NZP_P7S_UW	C.U16.	dobierać wyroby medyczne stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie fizjoterapii oraz poinstruować pacjenta w zakresie posługiwania się nimi
M/NZP_P7S_UW	C.U17.	podjąć działania promujące zdrowy styl życia na różnych poziomach oraz zaprojektować program profilaktyczny w zależności od wieku, płci, stanu zdrowia oraz warunków życia pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem aktywności fizycznej
	D	FIZJOTERAPIA KLINICZNA
M/NMP_P7S_UW	D.U1.	przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki
M/NMP_P7S_UW	D.U2.	przeprowadzić analizę biomechaniczną z zakresu prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i w dysfunkcjach układu ruchu
M/NMP_P7S_UW	D.U3.	dokonać oceny stanu układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe), przeprowadzić analizę chodu oraz zinterpretować uzyskane wyniki
M/NZP_P7S_UW	D.U4.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po urazach w obrębie tkanek miękkich układu ruchu leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach w obrębie kończyn (stłuczeniach, skręceniach, zwichnięciach i złamaniach) leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach kręgosłupa bez porażenia oraz w przypadku stabilnych i niestabilnych złamań kręgosłupa
M/NZP_P7S_UW	D.U5.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii osób po amputacjach planowanych (postępowanie przed- i pooperacyjne) oraz urazowych, prowadzić naukę chodzenia w protezie oraz postępowanie po amputacjach kończyn górnych, w tym instruktaz w zakresie posługiwania się protezą
M/NZP_P7S_UW	D.U6.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne przed- i pooperacyjne u osób po rekonstrukcyjnych zabiegach ortopedycznych, w tym po zabiegach artroskopowych i po endoprotezoplastyce
M/NZP_P7S_UK	D.U7.	instruować pacjentów lub ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń i treningu medycznego

		w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych
M/NMP_P7S_UW	D.U8.	przeprowadzić testy funkcjonalne przydatne w reumatologii, takie jak ocena stopnia uszkodzenia stawów i ich deformacji, funkcji ręki oraz lokomocji u pacjentów z chorobami reumatologicznymi
M/NZP_P7S_UW	D.U9.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u pacjentów z chorobami reumatologicznymi, chorobami przyczepów mięśni, zmianami zwyrodnieniowo- wytwórczymi stawów oraz ograniczeniami zakresu ruchu lub pozastawowymi zespołami bólowymi o podłożu reumatycznym
M/NZP_P7S_UW	D.U10.	wykonywać pionizację i naukę chodzenia pacjentów z chorobami reumatologicznymi, a także usprawnianie funkcjonalne ręki w chorobie reumatoidalnej
M/NZP_P7S_UK	D.U11.	instruować pacjentów z chorobami reumatologicznymi w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi, w tym poprawiającymi funkcję chwytłą
M/NMP_P7S_UW	D.U12.	przeprowadzić badanie neurologiczne dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne przydatne w fizjoterapii neurologicznej, w tym ocenę napięcia mięśniowego, kliniczną ocenę spastyczności oraz ocenę na poziomie funkcji ciała i aktywności, w szczególności za pomocą skal klinicznych, a także zinterpretować ważniejsze badania dodatkowe (obrazowe i elektrofizjologiczne)
M/NZP_P7S_UW	D.U13.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób z objawami uszkodzenia pnia mózgu, mózdzku i kresomózgowia, ze szczególnym uwzględnieniem udaru mózgu, parkinsonizmu, chorób demielinizacyjnych oraz zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po złamaniach kręgosłupa z porażeniami, a także prowadzić postępowanie ukierunkowane na łagodzenie zaburzeń troficzych i wydalniczych, pionizację i naukę chodzenia lub poruszania się na wózku osób po urazach kręgosłupa
M/NZP_P7S_UW	D.U14.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po uszkodzeniach nerwów obwodowych, w polineuropatiach, w chorobach o podłożu nerwowo-mięśniowym, w chorobach pierwotnie mięśniowych oraz w różnych zespołach bólowych
M/NZP_P7S_UW	D.U15.	układać pacjenta w łóżku oraz wykonywać kinezyterapię w łóżku u pacjentów z uszkodzeniem układu nerwowego, wykonywać pionizację i naukę chodzenia, a także prowadzić reedukację ruchową kończyny górnej u osób po udarach mózgu
M/NMP_P7S_UW	D.U16.	instruować pacjentów z chorobami neurologicznymi w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku

		codziennego w celach terapeutycznych
M/NMP_P7S_UW	D.U17.	przeprowadzić wywiad oraz zebrać podstawowe informacje na temat rozwoju i stanu zdrowia dziecka
M/NMP_P7S_UW	D.U18.	ocenić rozwój psychomotoryczny dziecka
M/NMP_P7S_UW	D.U19.	przeprowadzić ocenę aktywności spontanicznej noworodka i niemowlęcia
M/NMP_P7S_UW	D.U20.	dokonać oceny poziomu umiejętności funkcjonalnych dziecka w zakresie motoryki i porozumiewania się w oparciu o odpowiednie skale
M/NZP_P7S_UW	D.U21.	przeprowadzić kliniczną ocenę podwyższonego lub obniżonego napięcia mięśniowego u dziecka w tym spastyczności i sztywności
M/NZP_P7S_UW	D.U22.	przeprowadzić kliniczną ocenę postawy ciała, w tym badanie skoliometrem Bunnella, oraz punktową i biostereometryczną ocenę postawy ciała, a także zinterpretować wyniki tych ocen
M/NZP_P7S_UW	D.U23.	na podstawie zdjęcia RTG kręgosłupa wyznaczyć kąt Cobba, kąt rotacji według jednego z przyjętych sposobów oceny, dokonać oceny wieku kostnego na podstawie testu Rissera oraz zinterpretować ich wyniki i na tej podstawie zakwalifikować skoliozę do odpowiedniego postępowania fizjoterapeutycznego
M/NZP_P7S_UK	D.U24.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z chorobami układu ruchu, takimi jak: wady wrodzone, wady postawy ciała, jałowe martwice kości
M/NMP_P7S_UW	D.U25.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie przed- i pooperacyjne u dzieci leczonych operacyjnie
M/NMP_P7S_UW	D.U26.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z zaburzeniami ruchowymi pochodzenia ośrodkowego, mózgowym porażeniem dziecięcym, z dysrafizmem rdzeniowym, z chorobami nerwowo-mięśniowymi, z okołoporodowymi uszkodzeniami splotów i nerwów obwodowych, z neuro- i miogennymi zanikami mięśni (atrofiami i dystrofiami mięśniowymi)
M/NMP_P7S_UW	D.U27.	instruować opiekunów dzieci w zakresie tzw. pielęgnacji ruchowej, oraz dzieci i ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych
M/NMP_P7S_UW	D.U28.	przeprowadzić podstawowe pomiary i próby czynnościowe, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa, w tym pomiar tętna, pomiar ciśnienia tętniczego, test marszowy, test wstań i idź (get up and go), próbę czynnościową na bieżni ruchomej według protokołu Bruce'a oraz według zmodyfikowanego protokołu Naughtona oraz próbę wysiłkową na cykloergometrze

M/NZP_P7S_UW	D.U29.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u pacjentów z niewydolnością serca, nadciśnieniem, chorobą niedokrwienną serca, po zawale serca, zaburzeniami rytmu serca i nabytymi wadami serca
M/NZP_P7S_UW	D.U30.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u pacjentów zakwalifikowanych do operacji serca, po zabiegach kardiochirurgicznych, z wszczepionym stymulatorem serca oraz po leczeniu metodami kardiologii interwencyjnej
M/NZP_P7S_UK	D.U31.	instruować pacjenta w zakresie wykonywania ćwiczeń oddechowych i technik relaksacyjnych w fizjoterapii kardiologicznej
M/NZP_P7S_UK	D.U32.	instruować pacjenta z chorobami układu krążenia w zakresie wykonywania ćwiczeń ruchowych w domu oraz aktywności fizycznej, jako prewencji wtórnej
M/NMP_P7S_UW	D.U33.	przeprowadzić badania czynnościowe układu oddechowego, w tym spirometrię oraz zinterpretować wyniki badania spirometrycznego, badania wysiłkowego i badania gazometrycznego
M/NZP_P7S_UW	D.U34.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać ćwiczenia w różnych chorobach układu oddechowego (ostrych i przewlekłych), w chorobach z przewagą zaburzeń restrykcyjnych oraz w chorobach z przewagą zaburzeń obturacyjnych
M/NZP_P7S_UW	D.U35.	wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii oddechowej w różnych chorobach pulmonologicznych, stanach po urazie klatki piersiowej, stanach po zabiegach operacyjnych na klatce piersiowej oraz po przeszczepach płuc
M/NZP_P7S_UK	D.U36.	instruować pacjenta z chorobą układu oddechowego w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania środków prewencji wtórnej
M/NZP_P7S_UW	D.U37.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne u pacjentów z czynnościowymi i organicznymi chorobami naczyń obwodowych oraz pacjentów po amputacji z przyczyn naczyniowych
M/NZP_P7S_UW	D.U38.	wdrażać strategię wczesnego uruchamiania pacjenta po zabiegu na jamie brzusznej lub klatce piersiowej, wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne rozprężające płuca i ułatwiające oczyszczenie oskrzeli, instruować w zakresie profilaktyki wczesnych i późnych powikłań pooperacyjnych oraz udzielać zaleceń dotyczących pooperacyjnej fizjoterapii ambulatoryjnej
M/NZP_P7S_UW	D.U39.	stosować Międzynarodową Klasyfikację Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning, Disability and Health, ICF)
M/NZP_P7S_UW	D.U40.	planować, dobierać i wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne po porodzie mające na celu likwidowanie niekorzystnych objawów, w szczególności ze strony układu krążenia, kostno-

		stawowego i mięśniowego
M/NZP_P7S_UK	D.U41.	instruować kobiety ciężarne w zakresie wykonywania ćwiczeń przygotowujących do porodu i w okresie połogu
M/NZP_P7S_UW	D.U42.	wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne u osób z nietrzymaniem moczu oraz instruować je w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu
M/NZP_P7S_UW	D.U43.	planować i dobierać ćwiczenia krążeniowo-oddechowe dla dzieci i młodzieży – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – oraz instruować opiekunów dzieci i młodzież w zakresie wykonywania tych ćwiczeń
M/NMP_P7S_UW	D.U44.	przeprowadzić całościową ocenę geriatryczną i interpretować jej wyniki
M/NZP_P7S_UW	D.U45.	dobierać i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii geriatrycznej oraz instruować osoby starsze w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania różnych form rekreacji
M/NZP_P7S_UW	D.U46.	planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii kobiet po mastektomii, w tym postępowanie w przypadku obrzęku limfatycznego i upośledzenia funkcji kończyny górnej
M/NZP_P7S_UK	D.U47.	stosować zasady prawidłowej komunikacji z pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu terapeutycznego
M/NZP_P7S_UW	D.U48.	podejmować działania mające na celu poprawę jakości życia pacjenta, w tym pacjenta w okresie terminalnym, z zastosowaniem sprzętu rehabilitacyjnego
M/NZP_P7S_UW	D.U49.	planować, dobierać i modyfikować programy rehabilitacji pacjentów z różnymi dysfunkcjami narządu ruchu oraz chorobami wewnętrznymi w zależności od stanu klinicznego, funkcjonalnego i psychicznego (poznawczo-emocjonalnego) chorego, jego potrzeb oraz potrzeb opiekunów faktycznych
	E	METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH
M/NZP_P7S_UO	E.U1.	zaplanować badanie naukowe i omówić jego cel oraz spodziewane wyniki
M/NZP_P7S_UW	E.U2.	zinterpretować badanie naukowe i odnieść je do aktualnego stanu wiedzy
M/NZP_P7S_UW	E.U3.	korzystać ze specjalistycznej literatury naukowej krajowej i zagranicznej
M/NZP_P7S_UW	E.U4.	przeprowadzić badanie naukowe, zinterpretować i udokumentować jego wyniki
M/NZP_P7S_UW	E.U5.	zaprezentować wyniki badania naukowego
	F	PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE
M/NZP_P7S_UW	F.U1.	przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych

M/NZP_P7S_UW	F.U2.	samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego
M/NZP_P7S_UW	F.U3.	tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji
M/NKFP_P7S_UW	F.U4.	wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej
M/NZP_P7S_UW	F.U5.	dobierać wyroby medyczne stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie rehabilitacji
M/NZP_P7S_UW	F.U6.	zastosować wyroby medyczne oraz poinstruować pacjenta, jak z nich korzystać
M/NZP_P7S_UO	F.U7.	wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy
M/NZP_P7S_UK	F.U8.	pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną
M/NZP_P7S_UO	F.U9.	wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta
M/NZP_P7S_UW	F.U10.	inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności
M/NZP_P7S_UO	F.U11.	określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych
M/NZP_P7S_UO	F.U12.	samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność
M/NZP_P7S_UW	F.U13.	pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji
M/NZP_P7S_UW	F.U14.	aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego
M/NZP_P7S_UW	F.U15.	aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych
M/NZP_P7S_UW	F.U16.	stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty
M/NZP_P7S_UW	F.U17.	przestrzegać praw pacjenta
M/NZP_P7S_UK	F.U18.	nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do		
M/NZP_P7S_KO	KP7_KO1	nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych

M/NZP_P7S_KR	KP7_KR2	wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej
M/NZP_P7S_KR	KP7_KR3	prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty
M/NZP_P7S_KO	KP7_KO4	przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej
M/NZP_P7S_KK	KP7_KK5	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych
M/NZP_P7S_KO	KP7_KO6	korzystania z obiektywnych źródeł informacji
M/NZP_P7S_KR	KP7_KR7	wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym
M/NZP_P7S_KR	KP7_KR8	formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej
M/NZP_P7S_KO	KP7_KO9	przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób
DODATKOWE UZUPEŁNIAJĄCE EFEKTY UCZENIA SIĘ		
WIEDZA: absolwent zna i rozumie		
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG1	zagadnienia związane z wykorzystaniem technologii ICT w prowadzeniu fizjoterapii i dokumentacji pacjenta
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG2	zasady prowadzenia, zalety i wady telerehabilitacji
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG3	specyfikę fizjoterapii oddechowej, jej znaczenie w zapobieganiu groźnym powikłaniom, mogącym prowadzić do trwałej niepełnosprawności lub przedwczesnej śmierci pacjenta
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG4	rolę terapii zajęciowej w procesie usprawniania, zna formy terapii
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG5	zagadnienia z zakresu dietytyki - zasady racjonalnego odżywiania, problemy zdrowotne żywieniowo zależne oraz ich profilaktykę, zagrożenia dla zdrowia związane z występowaniem chemicznych zanieczyszczeń żywności oraz wpływu przetwarzania żywności na zmiany wartości odżywczej żywności
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG6	zasady postępowania dietytycznego i żywienia klinicznego

M/NZP_P7S_WG	KP7_WG7	innowacyjne technologie w rehabilitacji
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG8	zagadnienia związane z funkcjonowaniem turystyki zdrowotnej
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG9	kodeks dobrych manier obowiązujących we współczesnym świecie
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG10	podstawowe przepisy prawa własności intelektualnej
M/NZP_P7S_WG	KP7_WG11	zna zasady i tryb ochrony praw autorskich, wizerunku i innych praw twórcy oraz ochrony patentowej
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi		
M/NZP_P7S_UW	KP7_UW1	posługiwać się technikami pracy on-line z pacjentem, elementami rywalizacji
M/NZP_P7S_UW	KP7_UW2	przewodzić telerehabilitację z uwzględnieniem oceny stanu pacjenta, monitorowania, zapobiegania interwencji, edukacji i konsultacji
M/NZP_P7S_UW	KP7_UW3	przewodzić fizjoterapię oddechową u pacjentów na oddziałach intensywnej terapii, z pacjentów po operacjach torakochirurgicznych, z chorobami nerwowo-mięśniowymi, z dysfunkcją kaszlu i zaburzeniami wentylacji, z wysokim uszkodzeniem rdzenia kręgowego, z osobami otyłymi a także z noworodkami z zaburzeniami oddechowymi
M/NZP_P7S_UW	KP7_UW4	wdrożyć elementy terapii zajęciowej w procesie usprawniania pacjenta
M/NZP_P7S_UW	KP7_UW5	zalecić elementy dietoterapii pacjentom w różnym wieku, z różnymi chorobami oraz osobom zdrowym, aktywnym fizycznie
M/NZP_P7S_UW	KP7_UW6	posługiwać się innowacyjnymi technologiami w usprawnianiu pacjentów i prowadzeniu działalności fizjoterapeutycznej
M/NZP_P7S_UW	KP7_UW7	wykazać znaczenie globalnej i europejskiej polityki zdrowotnej w kontekście jej priorytetów zdrowotnych i efektywności
M/NZP_P7S_UK	KP7_UK8	zachować się zgodnie z zasadami etykiety w różnych relacjach społecznych
M/NZP_P7S_UK	KP7_UW9	prawidłowo interpretować i stosować zasady ochrony praw autorskich, pokrewnych, wizerunku, tajemnicy autorskiej oraz zasady odpowiedzialność prawnej i etycznej za ich naruszenie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do		
M/NZP_P7S_KK	KP7_KK10	przestrzegania i stosowania zasady savoir- vivre'u w relacjach zawodowych i towarzyskich
M/NZP_P7S_KO	KP7_KO11	doceniania i zrozumienia społecznej konieczności globalnej ochrony własności intelektualnej

7. Objaśnienie oznaczeń:

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

M/NZP_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu/dyscyplinie nauki o zdrowiu dla jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym
M/NMP_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu/dyscyplinie nauki medyczne dla jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym
M/NKFP_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu/dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej dla jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K (po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
P (przed podkreślnikiem)	– profil praktyczny
7	– studia jednolite magisterskie

8. Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) etnologia i antropologia kulturowa/ EA
		3) filozofia/ F
		4) historia/ H
		5) językoznawstwo/ J
		6) literaturoznawstwo/ L
		7) nauki o kulturze i religii/ KR
		8) nauki o sztuce/ NSz
		9) polonistyka/ PL
2	Dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria bezpieczeństwa/ IBZ
		5) inżynieria biomedyczna/ IB
		6) inżynieria chemiczna/ IC
		7) inżynieria lądowa, geodezja i transport/ IL
		8) inżynieria materiałowa/ IM
		9) inżynieria mechaniczna/ IMC
		10) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
		11) ochrona dziedzictwa i konserwacja zabytków/ OD
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) biologia medyczna/ BM
		2) nauki farmaceutyczne/ NF
		3) nauki medyczne/ NM
		4) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		5) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk o rodzinie/ NR	1) nauki o rodzinie/ NRO
5	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) zootechnika i rybactwo/ ZR
6	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
		12) stosunki międzynarodowe/ SMI
7	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) biotechnologia/ BT

		3) informatyka/ I
		4) matematyka/ MT
		5) nauki biologiczne/ NBL
		6) nauki chemiczne/ NC
		7) nauki fizyczne/ NF
		8) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
8	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki biblijne/ NBB
		2) nauki teologiczne/ NT
9	Dziedzina nauk weterynaryjnych/ W	1) weterynaria/ WT
10	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

A – BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII

1. ANATOMIA PRAWIDŁOWA I FUNKCJONALNA CZŁOWIEKA

Cel kształcenia: przyswojenie wiedzy i opanowanie umiejętności z zakresu anatomii prawidłowej człowieka w ujęciu zarówno topograficznym jak i czynnościowym ze szczególnym uwzględnieniem struktur biernego i czynnego układu ruchu, wyrobienie umiejętności praktycznego wykorzystywania wiedzy i umiejętności dotyczących budowy ciała człowieka do znajdowania struktur anatomicznych z myślą o celowym ich wykorzystaniu w planowym oddziaływaniu na organizm, a także wdrożenie wiedzy i umiejętności w zakresie praktycznego posługiwania się prawidłową polskojęzyczną nomenklaturą anatomiczną.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wstęp do anatomii prawidłowej człowieka i podstawowe miana ogólne: pozycja anatomiczna człowieka, orientacja ciała w przestrzeni, osie i płaszczyzny kardynalne, sposoby wizualizacji struktur anatomicznych w anatomii, miana dotyczące kierunku i położenia. Bierny i czynny układ ruchu: podział kości, szkielet osiowy – kręgosłup (cechy charakterystyczne kręgów zależnie od odcinka kręgosłupa) i czaszka, systematyka i charakterystyka połączeń kości, klasyfikacja i charakterystyka mięśni z uwzględnieniem grup topograficznych, czynnościowych, punktów przyczepu. Specyfika i rola układu powięziowego. Łańcuch biokinetyczny. Układ nerwowy i narządy zmysłów: ośrodkowy (mózgowie i rdzeń kręgowy), obwodowy układ nerwowy (nerwy czaszkowe, nerwy rdzeniowe, sploty nerwowe somatyczne), autonomiczny układ nerwowy, narząd wzroku, narząd słuchu i równowagi, narząd smaku, powonienia, dotyku oraz bólu. Układ pokarmowy, układ oddechowy, sercowo-naczyniowy, chłonny, wydalniczy, płciowy (struktury anatomiczne wchodzące w skład układów, stosunki topograficzne narządów i powiązanie czynnościowe), błony surowicze poszczególnych jam ciała.

Ćwiczenia: pozycja anatomiczna, osie i płaszczyzny kardynalne, miana kierunku i położenia w zastosowaniu praktycznym. Topograficzne i czynnościowe ujęcie biernego i czynnego układu ruchu (klasyfikacja kości ze względu na kształt i funkcje, klasyfikacja i charakterystyka poszczególnych połączeń kości ze względu na rodzaj tkanki łączącej, ruchomość, składniki, kształt powierzchni stawowych, osie ruchu w przestrzeni, możliwość wykonywania ruchów w stawach i nomenklatura z tym związana. Elementy strukturalne w budowie kości, charakterystyczne punkty anatomiczne stanowiące miejsca przyczepu mięśni, topograficzne punkty orientacyjne oraz punkty wykorzystywane w celach antropometrycznych. Szkielet osiowy, szkielet obręczy i części wolnych kończyn. Budowa makroskopowa mięśni oraz ich klasyfikacja do grup czynnościowych i topograficznych – grupa mięśniowa przednia, tylna, boczna, przyśrodkowa, zginaczy, prostowników, przywodzicieli, odwodzicieli, mięśni wdechowych, wydechowych, głównych, pomocniczych, synergistycznych, antagonistycznych, mięśni obręczy kończyn, poszczególnych odcinków części wolnych kończyn, głowy i szyi, grzbietu, klatki piersiowej, brzucha i miednicy, łańcuchy biokinetyczne). Układ nerwowy ośrodkowy, obwodowy i autonomiczny (budowa strukturalna – mózgowie, rdzeń kręgowy, nerwy rdzeniowe, nerwy czaszkowe, sploty somatyczne, pnie, sploty, zwoje autonomiczne, topografia struktur anatomicznych, anatomia kliniczna spłotu ramiennego, pojęcie dermatomu i miotomu). Układ krążenia (ujęcie topograficzne i czynnościowe struktur anatomicznych układu sercowo-naczyniowego i chłonnego). Topograficzne i czynnościowe ujęcie struktur anatomicznych układu oddechowego, pokarmowego, wydalniczego, rozrodczego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę anatomiczną poszczególnych układów człowieka ze szczególnym uwzględnieniem budowy i funkcjonowania aparatu ruchu człowieka oraz podstawowe zależności między budową i funkcją; mianownictwo anatomiczne do opisu budowy ciała człowieka.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i lokalizować na fantomach i modelach anatomicznych zasadnicze struktury ludzkiego ciała, w tym elementy układu ruchu, takie jak elementy układu kostno-stawowego, grupy mięśniowe i poszczególne mięśnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

2. ANATOMIA PALPACYJNA

Cel kształcenia: poznanie i opanowanie wiedzy w zakresie wybranych elementów anatomii topograficznej człowieka. Nabycie umiejętności manualnej identyfikacji struktur ciała ludzkiego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: topografia mięśni synergistycznych i antagonistycznych. Palpacyjne punkty anatomiczne kończyny górnej. Palpacyjne punkty anatomiczne kończyny dolnej. Palpacyjne punkty anatomiczne tułowia. Palpacyjne punkty anatomiczne grzbietu. Topografia mięśni grzbietu. Taśmy powięziowo-mięśniowe. Przenoszenie obciążeń i dysfunkcji mięśniowo-powięziowych. Palpacja ograniczeń ruchomości kończyn i typowych punktów bólowych w przykurczach mięśni.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): anatomie funkcjonalną narządu ruchu człowieka w zakresie niezbędnym dla potrzeb fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): analizować punkty i części anatomiczne układu ruchu w celu oceny funkcjonalnej stanu pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. ANATOMIA RADIOLOGICZNA

Cel kształcenia: zapoznanie z analizą i sposobami interpretacji dokumentacji radiologicznej pacjentów.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: wyznaczanie kierunków, płaszczyzn i osi ciała na radiogramach. Interpretacja zmian patologicznych w obrazie radiologicznym czaszki. Interpretacja obrazu radiologicznego kręgosłupa. Wyznaczanie kątów skrzywień kręgosłupa w obrazie radiologicznym skolioz. Analiza obrazu radiologicznego wad postawy. Interpretacja obrazu radiologicznego stawów kończyny górnej. Interpretacja obrazu radiologicznego stawów kończyny dolnej. Neuroobrazowanie – interpretacja CT i NMR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę anatomiczną oraz zmiany patologiczne w obrazie radiologicznym; zasady działania oraz możliwości zastosowania w diagnostyce fizjoterapeutycznej; tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić rozpoznanie różnicowe w oparciu o analizę radiogramów, wyników CT i NMR i na tej podstawie identyfikować problem zdrowotny pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. BIOCHEMIA

Cel kształcenia: zrozumienie podstaw energetycznego i biochemicznego funkcjonowania organizmu człowieka, poprzez poznanie integracji i regulacji szlaków metabolicznych oraz funkcji enzymów. Poznanie roli wody, układów buforowych oraz czynników biochemicznych dla zachowania homeostazy organizmu człowieka. Rozwijanie samokształcenia poprzez umiejętność korzystania z różnych źródeł wiedzy.

Treści merytoryczne:

Wykłady: rola biochemii w medycynie. Woda i układy buforowe. Aminokwasy, peptydy, białka – budowa i funkcje. Mechanizm działania enzymów. Enzymy diagnostyczne. Podstawowe szlaki anaboliczne i kataboliczne organizmu człowieka. Metabolizm glukozy. Metabolizm lipidów. Synteza, transport i wydalanie cholesterolu. Struktura i funkcje kwasów nukleinowych. Ekspresja genów. Integracja procesów metabolicznych.

Ćwiczenia: prezentacja szkła i nauka obsługi sprzętu laboratoryjnego (pipety automatyczne, spektrofotometr, łaźnia wodna, mieszałko magnetyczne, waga analityczna etc.). Ilościowa analiza ogólnego stężenia białek w surowicy (metoda biuretowa). Badanie widma absorpcyjnego hemoglobiny i jej pochodnych. Oznaczanie aktywności wybranych enzymów diagnostycznych (AST, ALT, GGT). Oznaczanie glukozy oraz cholesterolu w surowicy krwi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe właściwości fizyczne, budowę i funkcje komórek i tkanek organizmu człowieka; podstawowe mechanizmy procesów zachodzących w organizmie człowieka w okresie od dzieciństwa przez dojrzałość do starości; podstawy biochemii procesów metabolicznych zachodzących na poziomie komórkowym w organizmie człowieka; czynniki decydujące o zdrowiu oraz o zagrożeniu zdrowia.

Umiejętności (potrafi): określić wskaźniki biochemiczne i ich zmiany w przebiegu niektórych chorób oraz pod wpływem wysiłku fizycznego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

5. BIOFIZYKA

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu biofizyki dla zrozumienia procesów i zjawisk zachodzących w przyrodzie i organizmie ludzkim. Rozwijanie procesu samokształcenia poprzez umiejętność korzystania z różnych źródeł wiedzy.

Treści merytoryczne:

Wykłady: fizyczne spojrzenie na struktury biologiczne, rola oddziaływań międzycząsteczkowych, atomy, cząsteczki, makrocząsteczki, układy wielomolekularne. Elementy termodynamiki procesów zachodzących w układach biologicznych. Błony biologiczne - budowa błon, transport przez błony, zjawiska bioelektryczne w błonach, biofizyka tkanki nerwowej, odbieranie wrażeń zmysłowych. Biofizyka zmysłu wzroku i słuchu. Zastosowanie wybranych zjawisk fizycznych w medycynie - promieniowanie jonizujące, ultrasonografia, magnetyczny rezonans jądrowy. Biofizyka układu krążenia - hydrodynamika przepływu krwi. Elementy biodynamiki: prawa dynamiki Newtona. Prawo Hooke'a. Odkształcenia materiałów. Układy ruchu człowieka.

Ćwiczenia: elementy dynamiki - wyznaczanie modułu Younga: metoda strzałki ugięcia lub metoda wydłużeń. Elementy hydrodynamiki - wyznaczanie bezwzględnego współczynnika lepkości: metoda Stokesa lub za pomocą wiskozymetru. Wykorzystanie zjawisk fizycznych w obrazowaniu medycznym. Fizyczne podstawy stosowania ultradźwięków w medycynie.

Ultrasonografia. Zjawiska elektryczne w błonach biologicznych. Potencjały czynnościowe błon biologicznych: aktywność elektryczna serca – elektrokardiografia lub aktywność elektryczna tkanki nerwowej - fale mózgowie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje metod obrazowania, zasady ich przeprowadzania i ich wartość diagnostyczną (zdjęcie RTG, ultrasonografia, tomografia komputerowa, rezonans magnetyczny); podstawowe właściwości fizyczne, budowę i funkcje komórek i tkanek organizmu człowieka; podstawowe mechanizmy procesów zachodzących w organizmie człowieka w okresie od dzieciństwa przez dojrzałość do starości; podstawy funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka oraz narządów ruchu i narządów zmysłu; zewnętrzne czynniki fizyczne i ich wpływ na organizm człowieka.

Umiejętności (potrafi): oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone; zaplanować badanie naukowe i omówić jego cel oraz spodziewane wyniki; zinterpretować badanie naukowe i odnieść je do aktualnego stanu wiedzy; korzystać ze specjalistycznej literatury naukowej krajowej i zagranicznej; przeprowadzić badanie naukowe, zinterpretować i udokumentować jego wyniki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

6. BIOLOGIA MEDYCZNA

Cel kształcenia: zapoznanie z budową i czynnościami życiowymi na poziomie komórkowym oraz organizmalnym.

Treści merytoryczne:

Wykłady: komórka – podstawowa jednostka funkcjonalna organizmu człowieka. Budowa i funkcje organelli komórkowych. Kariokinezy i ich rola biologiczna. Komórki macierzyste. Programowana śmierć komórki – apoptoza. Śmierć komórki na drodze nekrozy. Klasyfikacja i charakterystyka tkanek – tkanka nabłonkowa, łączna, mięśniowa, nerwowa. Wybrane zagadnienia z embriologii – gametogeneza, rozwój zarodkowy i płodowy.

Ćwiczenia: różnorodność budowy komórek. Czynności życiowe na poziomie komórkowym – ruch, procesy anaboliczne i kataboliczne. Wpływ czynników fizycznych na przebieg metabolizmu. Technika obserwacji mikroskopowych. Zasady transportu błonowego. Procesy transportu przez błony cytoplazmatyczne (dyfuzja prosta, transport bierny, transport aktywny) i ich rola w czynnościach życiowych na poziomie komórkowym. Transport z udziałem błon cytoplazmatycznych (transport pęcherzykowy) jako podstawowy mechanizm wchłaniania i wydzielania. Czynniki wpływające na prawidłowy transport. Cykl życiowy komórki - fazy cyklu komórkowego, kariokinezy (mitoza i mejoza) i ich biologiczna rola. Czynniki fizyczne wpływające na starzenie się komórek. Budowa tkankowa organizmu człowieka - obserwacje mikroskopowe tkanki nabłonkowej, łącznej, mięśniowej i nerwowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe właściwości fizyczne, budowę i funkcje komórek i tkanek organizmu człowieka; rozwój embrionalny, organogenezę oraz etapy rozwoju zarodkowego i płciowego człowieka; podstawowe procesy metaboliczne zachodzące na poziomie komórkowym.

Umiejętności (potrafi): oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

7. BIOMECHANIKA KLINICZNA

Cel kształcenia: zapoznanie z najczęściej występującymi zaburzeniami narządu ruchu i skutkami; wskazanie podstawowych kategorii pojęciowych służących rozpoznaniu zaburzenia.

Treści merytoryczne:

Wykłady: proces gojenia tkanek miękkich a postępowanie rehabilitacyjne. Zaburzenia postawy stojącej. Zaburzenia postawy siedzącej. Zaburzenia w dolnym odcinku kręgosłupa. Dysbalans w obrębie łopatki. ITB – zaburzenia, sposoby leczenia. Ćwiczenia rekomendowane, nierekomendowane w zaburzeniach układu ruchu.

Ćwiczenia: ocena zaburzeń postawy ciała. Korekta sylwetki siedzącej. Oddech – zaburzenia, leczenie. Czytanie zaburzeń w obrębie stawu kolanowego. Czytanie zaburzeń w obrębie stawu biodrowego. Kolano biegacza (PFPS). Czytanie zaburzeń w obrębie stopy i stawu skokowego. Czytanie zaburzeń w obrębie stawu ramiennego. Czytanie zaburzeń w obrębie stawu łopatkowo-piersiowego. Czytanie zaburzeń w obrębie kręgosłupa lędźwiowego. Czytanie zaburzeń w obrębie kręgosłupa szyjnego. Kompleksowe czytanie i korekta zaburzeń narządu ruchu człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): biomechaniczne zasady funkcjonowania człowieka z chorobami i dysfunkcjami narządu ruchu; czynniki zewnętrzne wywołujące zaburzenia w aparacie ruchu.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić analizę biomechaniczną ruchów człowieka w przypadku różnych zaburzeń układu ruchu; przewidywać skutki działania obciążeń mechanicznych na zmienione patologiczne elementy narządu ruchu człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. BIOMECHANIKA STOSOWANA I ERGONOMIA

Cel kształcenia: nauka funkcjonalnej, praktycznej biomechaniki ruchu człowieka.

Treści merytoryczne:

Wykłady: biomechanika stawu kolanowego; stawu biodrowego; stawu skokowego i stawów stopy; kompleksu barkowego; odcinka lędźwiowego kręgosłupa; odcinka szyjnego kręgosłupa; jazdy na rowerze.

Ćwiczenia: biomechanika stawu kolanowego. Wpływ stawu biodrowego i stawu skokowego na mechanikę kolana. Biomechanika stawu biodrowego. Dynamika spiralna stopy. Biomechanika łopatki; kompleksu barkowego; miednicy; odcinka lędźwiowego kręgosłupa; odcinka piersiowego kręgosłupa; odcinka szyjnego kręgosłupa. Biomechanika oddechu. Żelazne zasady biomechaniki w treningu oporowym. Biomechanika w sporcie. Ergonomia postawy siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę anatomiczną układu szkieletowo-mięśniowego człowieka niezbędną do wyjaśnienia mechanizmów funkcjonowania układu ruchu; analizę biomechaniczną prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i różnych zaburzeniach układu ruchu oraz w warunkach obciążeń wewnętrznych i zewnętrznych organizmu.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić analizę biomechaniczną ruchów człowieka w warunkach prawidłowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

9. DIAGNOSTYKA FIZJOLOGICZNA

Cel kształcenia: nabycie umiejętności przeprowadzenia i interpretacji prostych fizjologicznych testów diagnostycznych; ocena wyników podstawowych wskaźników fizjologicznych człowieka w zakresie diagnostyki krążeniowo-oddechowej, narządów zmysłów, składu ciała i reakcji odruchowych oraz na ich podstawie ocena stanu zdrowia.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: definicje terminologiczne i jednostki pomiarowe w diagnostyce fizjologicznej. Diagnostyka funkcji układu krążenia: pomiar ciśnienia tętniczego, średnie ciśnienie oraz ciśnienie tętna. Badanie tętna. Wyznaczanie wartości tętna bezpiecznego. EKG. Próba ortostatyczna. Próba Cramptona. Próba Martineta. Pomiar glukozy i cholesterolu w krwi. Testy diagnostyczne w ocenie funkcji układu oddechowego: spirometria, test FVC i MVV, test FEV. Badanie składu ciała i podstawowej przemiany materii: analiza składu ciała metodą bioimpedancji. Określenie podstawowej przemiany materii na podstawie wzoru Harrisa-Benedicta. Określenie należnej masy ciała według wzoru Broca-Brugsha. Określenie stopnia odżywienia organizmu przy wykorzystaniu wskaźnika Queteleta WQ_1 i WQ_2 (BMI). Ocena zawartości tkanki tłuszczowej w ciele na podstawie pomiarów grubości 10 fałdów skórno-tłuszczowych. Obliczenie procentowej zawartości tłuszczu w organizmie (F%) na podstawie pomiarów fałdów skórno-tłuszczowych. Wskaźnik WHR. Badanie narządu słuchu: badanie ostrości słuchu, badanie lokalizacji źródła dźwięku, próby stroikowe (Próba Webera, Schwabacha, Rinnego). Badanie narządu wzroku: badanie odruchu źrenic na światło, zbieżność i akomodację. Badanie pola widzenia perymetrem. Badanie ostrości wzroku. Badanie widzenia barw. Badanie czucia powierzchownego: badanie czucia dotyku; badanie czucia temperatury. Badanie czucia głębokiego: badanie czucia ułożenia i przemieszczenia, badanie czucia wibracji. Badanie czucia na poziomie korowym: badanie dyskryminacji czuciowej, badanie topognozji, dermoleksji, stereognozji. Badanie zmysłu równowagi: próba Romberga, próba na krześle obrotowym, próba trafiania w kółko. Badanie zborności ruchów: próba mijania Barany'ego, próba palec-nos, ruchy naprzemienne. Badanie reakcji odruchowych: odruch kolanowy, skokowy, z mięśnia trójgłowego ramienia, z mięśnia dwugłowego ramienia, odruch podeszwy, odruch zginania, odruch powierzchniowy brzuszny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody oceny czynności poszczególnych narządów i układów oraz możliwości ich wykorzystania do oceny stanu funkcjonalnego pacjenta w różnych obszarach klinicznych; metody ogólnej oceny stanu zdrowia oraz objawy podstawowych zaburzeń i zmian chorobowych; metody oceny podstawowych funkcji życiowych człowieka w stanie zagrożenia zdrowia lub życia.

Umiejętności (potrafi): określić wskaźniki biochemiczne i ich zmiany w przebiegu niektórych chorób oraz pod wpływem wysiłku fizycznego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; dokonać pomiaru i zinterpretować wyniki analiz podstawowych wskaźników czynności układu krążenia (tętno, ciśnienie tętnicze krwi), składu krwi oraz statycznych i dynamicznych wskaźników układu oddechowego, a także ocenić odruchy z wszystkich poziomów układu nerwowego w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; przeprowadzić podstawowe badanie narządów zmysłów i ocenić równowagę; oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. FARMAKOLOGIA W FIZJOTERAPII

Cel kształcenia: zapoznanie z postacią i mechanizmem działania środków farmakologicznych mających zastosowanie w fizjoterapii. Zapoznanie ze wskazaniami i przeciwwskazaniami do ich stosowania, działaniami niepożądanymi, interakcjami a także możliwościami wykorzystania tych środków w zabiegach fizjoterapeutycznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawowe pojęcia z farmakologii i farmakoterapii. Leki – rodzaje, postacie, mechanizm działania, wskazania i przeciwwskazania. Postępowanie w przypadku zagrożenia życia będącego następstwem przedawkowania leków. Wchłanianie, dystrybucja, transport substancji biologicznie czynnych, bariery ustrojowe, wiązanie z białkami krwi i tkanek. Metabolizm, drogi eliminacji metabolitów, aktywacja, detoksykacja, wydalanie, nadwrażliwość, tolerancja, uzależnienia. Czynniki wpływające na działanie leków oraz interakcje lekowe. Najważniejsze leki stosowane w procesie fizjoterapii. Wybrane środki przeciwbólowe, leki działające na układ oddechowy i krążenia, obniżające napięcie mięśni, przyspieszające gojenie ran. Niesteroidowe leki przeciwzapalne. Leki przeciwuczuleniowe. Farmakologia wybranych układów hormonalnych, leki anaboliczne – skutki uboczne. Środki stosowane w kąpielach leczniczych. Środki stosowane do inhalacji. Środki o działaniu lokalnym stosowane w trakcie masażu – maści, kremy, żele. Środki stosowane do jonoforezy i fonoforezy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizm działania środków farmakologicznych stosowanych w ramach różnych chorób, zasady ich podawania oraz ograniczenia i działania uboczne, a także wpływ tych środków na sprawność pacjenta ze względu na konieczność jego uwzględnienia w planowaniu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): dobrać odpowiednie środki farmakologiczne do konkretnych zabiegów fizjoterapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

11. FIZJOLOGIA BÓLU

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi m.in. neuroanatomii układu nocyceptywnego, mechanizmów powstawania i hamowania bólu, neurofizjologii oraz zjawiska nocycepcji. Przedstawienie procesów modulacji przekąźnictwa bólowego z uwzględnieniem roli analgetyków. Zaprezentowanie tematyki klinicznych cech bólu trzewnego, mięśniowego, kostno-stawowego i neuropatycznego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: neuroanatomia układu nocyceptywnego: nocyceptory, powstawanie odczucia bólowego, drogi czucia bólu, ośrodki korowe czucia i interpretacji sygnału bólowego. Mechanizmy powstawania bólu: etapy nocycepcji, mechanizmy chronifikacji bólu. Rodzaje bólu: ból ostry i przewlekły, ból trzewny, ból neuropatyczny, ból mięśniowy, ból rzutowany, ból psychogeny. Modulacja czucia bólu: obwodowe i ośrodkowe hamowanie bólu, rola analgetyków w hamowaniu czucia bólu, efekt placebo i nocebo. Analiza i ocena bólu: skale pomiarowe czucia bólu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe procesy metaboliczne zachodzące na poziomie komórkowym, narządowym i ustrojowym, w tym zjawiska regulacji hormonalnej, reprodukcji i procesów starzenia się oraz ich zmian pod wpływem wysiłku fizycznego lub w efekcie niektórych chorób.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

12. FIZJOLOGIA OGÓLNA

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami prawidłowego funkcjonowania tkanek i narządów organizmu; wyjaśnienie wzajemnych zależności i oddziaływania narządów i układów czynnościowych; nabycie umiejętności interpretowania procesów fizjologicznych zachodzących w organizmie człowieka w odniesieniu do stanu zdrowia oraz określania podstawowych wielkości i normy fizjologicznych, a także wykorzystywania znajomości fizjologii w wykonywaniu czynności zawodowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: czynność ośrodkowego układu nerwowego oraz podział i właściwości receptorów. Fizjologia mięśni poprzecznie prążkowanych i gładkich. Skład i rola krwi w organizmie oraz fizjologia układu krążenia. Fizjologia układu oddechowego. Trawienie i wchłanianie pokarmów w przewodzie pokarmowym. Czynność nerek i dróg moczowych. Fizjologia układu rozrodczego. Podstawy endokrynologii.

Ćwiczenia: fizjologia układu nerwowego. Elektrofizjologia neuronu, geneza potencjału spoczynkowego i czynnościowego, definicje pojęć: potencjał progowy, bodziec, pobudliwość, pobudzenie, impuls nerwowy; przewodnictwo nerwowe. Odruchy i ich podział, odruchy rdzeniowe, łuk odruchowy, badanie odruchów u człowieka. Fizjologia czucia i narządów zmysłów. Klasyfikacja czucia i rodzaje receptorów. Zmysł wzroku: budowa narządu wzroku, układ optyczny oka, droga bodźca wzrokowego, odruchy źreniczne. Zmysł słuchu: mechanizm przewodzenia fal dźwiękowych, drogi słuchowe. Zmysł równowagi: budowa i funkcje aparatu przedsionkowego, odruch przedsionkowo-oczny i odruchy przedsionkowo-rdzeniowe, mechanizm oczopląsu. Zmysł dotyku i czucie głębokie: klasyfikacja i rozmieszczenie receptorów dotyku, pola recepcyjne w skórze, rodzaje czucia głębokiego. Fizjologia mięśni poprzecznie prążkowanych. Budowa sarkomeru, molekularny mechanizm skurczu mięśnia, jednostka motoryczna, rodzaje skurczów mięśnia, regulacja siły skurczu mięśni, zmęczenie mięśni. Rejestracja skurczów mięśni. Elektromiografia. Fizjologia krwi. Skład i rola krwi, białka osocza i ich funkcje, elementy morfotyczne krwi, hemoglobina - rodzaje i właściwości, krzywa dysocjacji hemoglobiny, podstawowe grupy krwi, hemostaza i fibrynoliza. Oznaczanie podstawowych parametrów hematologicznych, grup krwi oraz klinicznych wskaźników hemostazy. Fizjologia układu krążenia. Układ bódźoprzewodzący, geneza potencjału czynnościowego w kardiomiocytach, elektrokardiografia (EKG), hemodynamiczny cykl pracy serca, unerwienie serca, mechanizmy regulujące ciśnienie tętnicze, mikrokrażenie. Badanie wpływu różnych czynników na pracę serca. Rejestracja EKG i pomiar ciśnienia krwi. Fizjologia układu oddechowego. Anatomia czynnościowa układu oddechowego, mechanika oddychania, opory w układzie oddechowym, objętości i pojemności płuc, regulacja oddychania. Badanie regulacji rytmu oddechowego, pomiary czynnościowe układu oddechowego (spirometria). Termoregulacja. Bilans cieplny organizmu, mechanizmy termoregulacji, zmiany poziomu nastawczego termoregulacji, hipertermia i hipotermia, rola temperatury w regulacji skórno przepływu krwi. Fizjologia układu pokarmowego. Przebieg procesów trawienia i wchłaniania składników pokarmowych (białka, węglowodany, tłuszcze) w poszczególnych odcinkach przewodu pokarmowego, z uwzględnieniem substratów, enzymów i produktów końcowych trawienia. Regulacja wydzielania enzymów przez poszczególne gruczoły trawienne (ślinianki, gruczoły żołądka, wątroba, trzustka, gruczoły jelita cienkiego). Fizjologia układu wydalniczego. Nefron jako

podstawowa jednostka funkcjonalna nerek, mechanizm powstawania moczu pierwotnego (filtracja kłębuszkowa) i ostatecznego (transport kanalikowy), autoregulacja przepływu krwi w nerce, zagęszczanie i rozcieńczenie moczu (wzmacniacz i wymiennik przeciwprądowy). Badanie diurezy u człowieka, ocena właściwości fizykochemicznych moczu. Fizjologia układu rozrodczego i endokrynologia. Hormonalna regulacja funkcji rozrodczych, regulacja wydzielania i mechanizm działania hormonów płciowych, cykl miesięczkowy (zmiany poziomu hormonów, błony śluzowej macicy oraz jajników). Rodzaje hormonów, mechanizmy regulacji wydzielania i działania hormonów, oś podwzgórze-przysadka-gruczoł docelowy, działanie hormonów poszczególnych gruczołów dokrewnych człowieka (podwzgórze, przysadki, tarczycy i przytarczyc, trzustki, nadnerczy, gonad), hormonalna regulacja metabolizmu wapnia. Określanie fazy cyklu owulacyjnego. Badanie glikemii poposiłkowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę anatomiczną poszczególnych układów organizmu ludzkiego i podstawowe zależności pomiędzy ich budową i funkcją w warunkach zdrowia i choroby, a w szczególności układu narządów ruchu; podstawowe mechanizmy procesów zachodzących w organizmie człowieka w okresie od dzieciństwa przez dojrzałość do starości; podstawowe procesy metaboliczne zachodzące na poziomie komórkowym, narządowym i ustrojowym, w tym zjawiska regulacji hormonalnej, reprodukcji i procesów starzenia się oraz ich zmian pod wpływem wysiłku fizycznego lub w efekcie niektórych chorób; podstawy funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka oraz narządów ruchu i narządów zmysłu.

Umiejętności (potrafi): określić wskaźniki biochemiczne i ich zmiany w przebiegu niektórych chorób oraz pod wpływem wysiłku fizycznego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; dokonać pomiaru i zinterpretować wyniki analiz podstawowych wskaźników czynności układu krążenia (tętno, ciśnienie tętnicze krwi), składu krwi oraz statycznych i dynamicznych wskaźników układu oddechowego, a także ocenić odruchy z wszystkich poziomów układu nerwowego w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; przeprowadzić podstawowe badanie narządów zmysłów i ocenić równowagę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

13. FIZJOLOGIA WYSIŁKU FIZYCZNEGO

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu reakcji fizjologicznych organizmu człowieka na wysiłek fizyczny, procesami sterowania i regulacji czynnościami ruchowymi, procesami adaptacji do obciążeń fizycznych, energetyki wysiłku fizycznego oraz różnymi aspektami zdolności wysiłkowej. Praktyczne poznanie metod i technik badawczych stosowanych do oceny wybranych aspektów zdrowia, zdolności wysiłkowej, sprawności sterowania i regulacji czynnościami ruchowymi, a także zdobycie umiejętności samodzielnego zaplanowania i wykonania testów diagnostycznych, interpretacji uzyskanych wyników oraz programowania treningu ukierunkowanego na poprawę lub utrzymanie zdrowia i zdolności wysiłkowej.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: reakcje organizmu na wysiłek izometryczny. Oznaczenie parametrów czynnościowych układu krążenia (częstość skurczów serca, ciśnienie tętnicze krwi, EKG) przed, w trakcie i po wykonaniu wysiłku. Reakcje układu oddechowego na wysiłek fizyczny o różnej mocy i różnym czasie trwania. Ocena wydolności tlenowej (aerobowej) metodą pośrednią na podstawie różnych testów wysiłkowych: test Astrand-Ryhming, test Margarii,

test Ruffiera, zmodyfikowana metoda harwardzka („Harvard Step-up Test”), testy PWC₁₇₀, PWC₁₅₀, oraz PWC₁₃₀. Obliczanie wskaźnika skuteczności restytucji. Dobór testu w zależności od wieku, stanu zdrowia, poziomu wydolności fizycznej i możliwości funkcjonalnych badanej osoby. Ocena wydolności tlenowej (aerobowej) metodą bezpośrednią (badanie spiroergometryczne). Stopniowany test wysiłkowy wykonywany na cykloergometrze do wyczerpania. Obliczanie kosztu energetycznego i kosztu metabolicznego wysiłku fizycznego. Obliczanie współczynnika pracy użytecznej. Ocena tolerancji wysiłkowej (badanie spiroergometryczne). Test Bruce’a – stopniowany test wysiłkowy na bieżni mechanicznej. Ocena zdolności siłowo-szybkościowych kończyn dolnych (skoczności i mocy maksymalnej). Pomiar wybranych wskaźników mechanicznych podczas serii wyskoków pionowych na platformie dynamometrycznej. Ocena gibkości (zakresu ruchomości w stawach). Pomiar i ocena gibkości na podstawie różnych testów funkcjonalnych. Ocena wpływu rozgrzewki na poziom gibkości. Ocena zdolności siłowych wybranych grup mięśniowych. Pomiar siły: chwytu ręki dynamometrem ręcznym; mięśni zginających w stawie łokciowym; mięśni prostujących w stawie kolanowym. Obliczanie wartości momentu siły mięśniowej. Obliczanie zależności między masą ciała i masą mięśni szkieletowych, a poziomem siły mięśniowej. Ocena zdolności kinestetycznego różnicowania ruchów w warunkach skurczu izometrycznego mięśni. Ocena zdolności zachowania równowagi w warunkach statycznych (test Romberga) oraz w warunkach dynamicznych (Star Excursion Balance Test, SEBT). Zasady treningu koordynacji nerwowo-ruchowej. Ocena zdolności psychomotorycznych na podstawie różnych testów komputerowych. Czas reakcji prostej oraz reakcji złożonej (wyboru) na bodziec wzrokowy. Koordynacja wzrokowo-ruchowa. Interpretacja uzyskanych wyników. Obliczanie norm wydolności i sprawności fizycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe procesy biochemiczne i metaboliczne na poziomie komórkowym, narządowym i ustrojowym zachodzące w spoczynku i podczas wysiłku fizycznego; kinezylogiczne mechanizmy kontroli ruchu i regulacji procesów metabolicznych zachodzących w organizmie człowieka oraz fizjologię wysiłku fizycznego; zasady kontroli motorycznej oraz teorie i koncepcje procesu sterowania i regulacji czynności ruchowej.

Umiejętności (potrafi): określić wskaźniki biochemiczne i ich zmiany w przebiegu niektórych chorób oraz pod wpływem wysiłku fizycznego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; dokonać pomiaru i zinterpretować wyniki analiz podstawowych wskaźników czynności układu krążenia (tętno, ciśnienie tętnicze krwi), składu krwi oraz statycznych i dynamicznych wskaźników układu oddechowego, a także ocenić odruchy z wszystkich poziomów układu nerwowego w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; oceniać sprawność fizyczną i funkcjonalną w oparciu o aktualne testy dla wszystkich grup wiekowych; wykorzystywać podstawowe metody, techniki pomiarów oraz wykorzystywać i obsługiwać podstawową aparaturę i sprzęt do badań funkcjonalnych do oceny zdolności wysiłkowej człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. GENETYKA CZŁOWIEKA

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami genetyki ogólnej i klinicznej – z problematyką wad, chorób i zespołów uwarunkowanych genetycznie oraz z dziedziczeniem umiejętności ruchowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawowe pojęcia z genetyki ogólnej – gen, genom, genotyp, fenotyp, kariotyp. Mechanizmy mendelowskiego dziedziczenia autosomalnego recesywnego i dominującego, dziedziczenia sprzężone z płcią. Rodzaje mutacji. Czynniki mutagenne i biologiczne skutki ich działania. Podstawy genetyki klinicznej - uwarunkowania genetyczne chorób jednogenowych, sprzężonych z chromosomem X, aspekty kliniczne aberracji chromosomowych. Dziedziczenie wieloczynnikowe, dziedziczenie mitochondrialne. Genetyczne podłoże chorób nowotworowych oraz możliwości zastosowania terapii genowej. Genetyczne uwarunkowania umiejętności ruchowych. Poradnictwo genetyczne i diagnostyka prenatalna. Problemy etyczne w genetyce.

Ćwiczenia: dziedziczenie jednogenowe wybranych cech i chorób autosomalnych i sprzężonych z płcią. Allele wielokrotne – dziedziczenie antygenów grupowych krwi człowieka na przykładzie układu AB0 i Rh. Diagnozowanie mutacji – analiza rodowodowa. Powstawanie i skutki aberracji chromosomowych strukturalnych i liczbowych. Układanie kariogramów osobników z wybranymi aberracjami chromosomowymi. Wywiad z pacjentem dla celów diagnostyki genetycznej. Wskazania do wykonania genetycznych badań prenatalnych. Porada w zakresie profilaktyki chorób genetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem chorób nowotworowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zewnętrzne czynniki fizyczne i ich wpływ na organizm człowieka; uwarunkowania genetyczne rozwoju chorób w populacji ludzkiej; genetyczne i związane z fenotypem uwarunkowania umiejętności ruchowych.

Umiejętności (potrafi): oceniać wpływ czynników fizycznych (mutagennych) na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone; przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

15. PATOLOGIA OGÓLNA

Cel kształcenia: nabycie umiejętności opisu i interpretacji podstawowych pojęć z zakresu patologii ogólnej i głównych zmian patofizjologicznych w stopniu ułatwiającym zrozumienie problematyki zmian patologicznych w różnych chorobach.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wprowadzenie do patologii. Sekcja zwłok. Zarys podstaw histologii tkanek. Uszkodzenie i śmierć komórki (przyczyny uszkodzeń, uszkodzenie odwracalne - obrzęk, stłuczenie, martwica - jej typy i przykłady. Zmiany przystosowawcze (zanik, przerost, rozrost, metaplasja). Złogi wewnątrzkomórkowe (barwniki egzogenne i endogenne). Zapalenie: przyczyny, typy (ostre i przewlekłe, w tym ziarniniakowe). Naprawa i gojenie ran. Zaburzenia w krążeniu: krwotok, przekrwienie, niedokrwienie, zakrzepica, zator, zawał błądy i krwotoczny, obrzęk. Hemostaza. Wstrząs: definicja, patogenezą, typy i fazy. Nowotwory łagodne i złośliwe. Nowotwory a stany nagłe (zespół lizy guza, zespół żyły głównej dolnej, niedrożność układu oddechowego, niedrożność przewodu pokarmowego, perforacja przełyku). Układ sercowonaczyniowy: miażdżyca, tętniak, zapalenia naczyń, naczynek, mięsak naczyniowy, niewydolność serca, wady serca, choroba reumatyczna, zapalenie osierdzia, nadciśnienie tętnicze i jego powikłania. Układ oddechowy: zdrowe płuca, niedodma, ostra i przewlekła niewydolność oddechowa, rozedma, astma, rozstrzenie oskrzeli, zapalenia płuc (podział anatomiczny i etiologiczny), gruźlica, sarkoidoza, zatorowość płucna, rak płuca. Układ pokarmowy: przełyk (żylaki, rak), żołądek (zapalenia, choroba wrzodowa, nowotwory), celiakia, choroba Leśniowskiego-Crohna, wrzodziejące zapalenie jelita grubego, zadzierzgnięcie, wgłobienie, perforacja, zapalenie otrzewnej, uchyłkowatość, polipy jelita, rak

jelita grubego. Ostre zapalenie trzustki. Rak trzustki. Kamica pęcherzyka żółciowego. Wątroba (ostra i przewlekła niewydolność, marskość, rak). Ośrodkowy układ nerwowy: podstawy anatomii i fizjologii. Śmierć mózgu. Zespół wzmożonego ciśnienia śródczaszkowego, typy wgłobień. Obrzęk mózgu. Pierwotne i wtórne urazy mózgu: krwiak nadwardówkowy, podwardówkowy, śródmózgowy; złamania kości czaszki, stłuczenia mózgu. Udar niedokrwienny i krwotoczny. Krwawienie podpajęczynówkowe. Choroby infekcyjne. Podstawowe nowotwory OUN. Układ moczowy: Zarys anatomii, histologii oraz fizjologii nerek. Wady wrodzone nerek. Torbielowatość. Zaburzenia odpływu moczu. Zakażenia UKM. Reflux pęcherzowo-moczowodowy. Choroby kłębuszków nerkowych. Choroby śródmiąższowe. Nowotwory złośliwe nerek. Niewydolność nerek. Rodzaje ostrej niewydolności nerek (przednerkowa, zanerkowa, wewnątrznerkowa). Przewlekła niewydolność nerek. Prostata (zapalenie, guzkowy rozrost, rak). Rak pęcherza moczowego. Układ ruchu - złamania kości, gojenie i powikłania (zespół kompartmentu). Zapalenie kości. Nowotwory kości. Osteoporoza. Skóra: zarys histologii skóry. Choroby pęcherzowe. Rak płaskonabłonkowy. Czerniak. Oparzenia. Hipertermia. Hipotermia. Odmrożenia. Układ neuroendokryny: zarys fizjologii. Tarczyca. Nadnercza. Układ sercowo-naczyniowy i zaburzenia w krążeniu (zawał, krwotok). Układ oddechowy (zator tętnicy płucnej, obrzęk płuc). Układ pokarmowy (perforacja, zapalenie otrzewnej). Ośrodkowy układ nerwowy (krwiak, obrzęk mózgu). Wybrane nowotwory.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy rozwoju zaburzeń czynnościowych oraz patofizjologiczne podłoże rozwoju chorób; metody ogólnej oceny stanu zdrowia oraz objawy podstawowych zaburzeń i zmian chorobowych.

Umiejętności (potrafi): oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

16. PIERWSZA POMOC

Cel kształcenia: umiejętność rozpoznania stanu zagrożenia życia lub zdrowia i udzielenia pierwszej pomocy z zachowaniem zasad bezpieczeństwa własnego i osoby poszkodowanej.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: podstawy prawne udzielania pierwszej pomocy. Zasady zachowania bezpieczeństwa własnego, osoby poszkodowanej i miejsca zdarzenia. Resuscytacja krążeniowo-oddechowa (dorosły, dziecko, niemowlę) i automatyczna defibrylacja zewnętrzna (BLS+AED). Wstrząs oraz inne stany nagłe: drgawki, cukrzyca, zawał mięśnia sercowego, udar mózgu, zatrucie, podtopienie, zadławienie – postępowanie. Urazy mechaniczne i obrażenia – złamania, zwichnięcia, skręcenia, krwotoki, obrażenia klatki piersiowej, brzucha, kręgosłupa, głowy i kończy – postępowanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody oceny podstawowych funkcji życiowych człowieka w stanie zagrożenia zdrowia lub życia.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać sytuacje zagrażające zdrowiu lub życiu człowieka, udzielać pierwszej pomocy w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia oraz przeprowadzić resuscytację krążeniowo-oddechową u osób dorosłych i dzieci.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

B - NAUKI OGÓLNE

1. DEMOGRAFIA I EPIDEMIOLOGIA

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie wybranych zagadnień z demografii, które mają ścisły związek z epidemiologią lub są wspólne dla obydwu dziedzin; nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie metodyki badań epidemiologicznych, oceny stanu zdrowia na podstawie danych epidemiologicznych, chorób zakaźnych i niezakaźnych o znaczeniu społecznym, ze szczególnym uwzględnieniem niepełnosprawności i starzenia się społeczeństwa.

Treści merytoryczne:

Wykłady: interdyscyplinarność demografii i epidemiologii. Źródła i zakres informacji demograficznej i epidemiologicznej. Podstawowe mierniki demograficzne i epidemiologiczne niezbędne do oceny stanu zdrowia ludności. Struktura ludności wg. podstawowych cech demograficznych, modele liczebności populacji ludzkiej, transformacje demograficzne, starzenie się społeczeństw. Wpływ migracji ludności, urbanizacji i globalizacji na światową sytuację epidemiologiczną. Transformacja epidemiologiczna. Metody analizy demograficznej wykorzystywane w epidemiologii. Metodyka badań epidemiologicznych. Środowiskowe uwarunkowanie występowania jednostek chorobowych. Epidemiologia chorób zakaźnych, choroby kwarantannowe, choroby odzwierzęce. Choroby niezakaźne, przewlekłe choroby niezakaźne jako przyczyna niepełnosprawności i inwalidztwa. Epidemiologia problemów zdrowotnych wieku senioralnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady analizy demograficznej oraz podstawowe pojęcia statystyki epidemiologicznej; uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia oraz skalę problemów związanych z niepełnosprawnością w ujęciu demograficznym i epidemiologicznym.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić uproszczoną analizę rynku dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. DYDAKTYKA FIZJOTERAPII

Cel kształcenia: wyrabianie umiejętności pedagogicznych związanych z planowaniem i organizowaniem zajęć dydaktycznych w zakresie fizjoterapii oraz doskonalenia zawodowego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: zadania dydaktyczne wynikające z *Ustawy o zawodzie fizjoterapeuty* - nauczanie pacjenta, nauczanie zawodu fizjoterapeuty, wykonywanie pracy na rzecz doskonalenia zawodowego fizjoterapeutów, prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie fizjoterapii. Zasady kształcenia i dobór metod. Uczenie się przez doświadczanie – sprzężenie zwrotne pomiędzy teorią i praktyką. Trójkąt efektywności zapamiętywania. Kształcenie w zawodzie fizjoterapeuty w Polsce i na świecie. Kształcenie ustawiczne i samokształcenie fizjoterapeuty jako niezbędny element samorozwoju. Kompetencje „twarde i miękkie” fizjoterapeutów a oczekiwania rynku pracy. Test kompetencji społecznych. Kompetencje przyszłości. Samoocena - portfolio. Zastosowanie metod dydaktycznych i środków dydaktycznych w nauczaniu pacjentów z wybranymi jednostkami i zespołami chorobowymi. Prezentacja multimedialna i plakat dla potrzeb konferencji naukowych, edukacji i promocji zdrowia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe formy i sposoby przekazywania informacji z wykorzystaniem środków dydaktycznych w zakresie nauczania fizjoterapii, prowadzenia szkoleń i doskonalenia zawodowego; zasady edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia.

Umiejętności (potrafi): zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością; posiada umiejętność przygotowania prezentacji do celów naukowych, edukacyjnych i promocji zdrowia oraz portfolio zawodowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. EKONOMIA I SYSTEMY OCHRONY ZDROWIA

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami i elementami tworzenia biznesplanu własnej działalności gospodarczej, a w szczególności: analizą równowagi rynkowej i jej zmian, analizą mikro i makrootoczenia firmy usługowej, analizą kosztów w przedsiębiorstwie usługowym, analizą prognozy rentowności w firmie, oceną kondycji przedsiębiorstwa za pomocą wybranych wskaźników finansowych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: popyt i podaż na rynku. Ocena elastyczności popytu i podaży usług medycznych. Zapoznanie się oraz sporządzanie podstawowych dokumentów związanych z zakładaniem placówek medycznych i ich rozliczaniem. Sporządzanie kalkulacji kosztów na przykładzie wybranej placówki medycznej. Sporządzanie analizy wskaźnikowej na przykładzie wybranej placówki medycznej. Tworzenie biznesplanu własnej działalności gospodarczej w zakresie fizjoterapii. Ocena majątkowo-kapitałowa placówki ochrony zdrowia- analiza bilansu, praca własna studenta. Ustalanie kosztów jednostkowych procedur medycznych- system JGP.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady kierowania zespołem terapeutycznym oraz organizacji i zarządzania podmiotami prowadzącymi działalność rehabilitacyjną oraz zatrudniania osób z różnym stopniem niepełnosprawności; reguły przeprowadzania uproszczonej analizy rynku dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić uproszczoną analizę rynku dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii oraz oszacować koszt postępowania fizjoterapeutycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. ETYKA ZAWODOWA

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę niezbędną do trafnego identyfikowania i rozwiązywania dylematów moralnych pojawiających się w przyszłej pracy zawodowej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: etyka jako nauka. Istota konfliktu moralnego, normy i oceny moralne. Etyka zawodowa a etyka ogólna - pojęcie zawodu zaufania społecznego, kodeks zawodowy. Przysięga Hipokratesa. Kodeks Etyczny Fizjoterapeuty. Ogólne zasady etyki fizjoterapeuty: zasada dobroczynności, nieszkodzenia, autonomii pacjenta i solidarności. Godność fizjoterapeuty. Etyczny wymiar prowadzonych badań naukowych. Dobre obyczaje w praktyce prywatnej. Granice konkurencji zawodowej. Reklama a manipulacja. Ustawa o zawodzie fizjoterapeuty. Odpowiedzialność zawodowa fizjoterapeutów. Wymóg podnoszenia wiedzy i umiejętności. Etyczny wymiar prowadzonych badań naukowych. Obowiązek udzielania pomocy. Ramy moralne i prawne. Zgoda i brak zgody pacjenta. Prawa pacjenta. Relacje. Karta praw pacjenta. Fizjoterapeuta a zdrowie publiczne. Fizjoterapeuta a współpracownicy

i uczniowie. Solidarność zawodowa. Fizjoterapeuta jako nauczyciel. Postępowanie w obliczu niedomogów środków i sprzętu. Dopuszczalne formy protestu zawodowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady wykonywania zawodu fizjoterapeuty oraz funkcjonowania samorządu zawodowego fizjoterapeutów; regulacje prawne związane z wykonywaniem zawodu fizjoterapeuty, w tym prawa pacjenta, obowiązki pracodawcy i pracownika, w szczególności wynikające z prawa cywilnego, prawa pracy, ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego, a także zasady odpowiedzialności cywilnej w praktyce fizjoterapeutycznej.

Umiejętności (potrafi): identyfikować podstawowe problemy etyczne dotyczące współczesnej medycyny, ochrony życia i zdrowia oraz uwzględnić w planowaniu i przebiegu fizjoterapii uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne pacjentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

5. FILOZOFIA I BIOETYKA

Cel kształcenia: zapoznanie z elementarną wiedzą o filozofii i sposobach jej uprawiania. Kształtowanie umiejętności stawiania pytań filozoficznych, poszukiwania odpowiedzi oraz zdolności formułowania własnego stanowiska i argumentacji w sporze.

Treści merytoryczne:

Wykłady: filozofia jako nauka: przedmiot filozofii, metody filozofowania, cel filozofii. Filozofia i jej działy: dziedziny metafizyczne, dziedziny teoriopoznawcze. Etyka jako nauka filozoficzna: etyka ogólna, etyka szczegółowa, bioetyka. Życie jako wartość. Człowiek jako osoba.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): psychologiczne i społeczne aspekty postaw i działań pomocowych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować podstawowe problemy etyczne dotyczące współczesnej medycyny, ochrony życia i zdrowia oraz uwzględnić w planowaniu i przebiegu fizjoterapii uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne pacjentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

6. HISTORIA FIZJOTERAPII

Cel kształcenia: zapoznanie z etapami rozwoju rehabilitacji ze szczególnym uwzględnieniem fizjoterapii na świecie oraz w Polsce. Poznanie czynników rozwoju i zmian w rehabilitacji. Zapoznanie z modeli terapii w poszczególnych okresach historycznych oraz różnych działach medycyny.

Treści merytoryczne:

Wykłady: geneza i rozwój rehabilitacji na świecie i w Polsce. Rozwój fizjoterapii w XX i XXI wieku. Początki wodolecznictwa i leczenia fizykalnego. Prekursorzy rehabilitacji polskiej. Historia polskiej rehabilitacji w poszczególnych działach medycyny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię fizjoterapii oraz kierunki rozwoju nauczania zawodowego, a także międzynarodowe organizacje fizjoterapeutyczne i inne organizacje zrzeszające fizjoterapeutów.

Umiejętności (potrafi): organizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

7. JĘZYK MIGOWY

Cel kształcenia: pokonanie lęku przed kontaktowaniem się z osobą niesłyszącą, likwidacja barier komunikacyjnych. Znajomość specyfiki, uwarunkowań i sposobów kontaktowania się w języku migowym. Opanowanie podstawowych pojęć oraz terminologii, rozumienie i nadawanie prostych wypowiedzi w języku migowym.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: sposoby komunikowania się z osobą niesłyszącą – język migowy, odczytywanie mowy z ust, pismo, elementy prozodyczne języka migowego, pokaz. Daktylografia: znaki liter statycznych, zmodyfikowanych i digrafów. Znaki pojęć liczbowych od 0 do 1000. Znaki działań matematycznych. Przekazanie za pomocą znaków daktylograficznych: nazwisko i imię, nazwy miejscowości, nazwy ulic, adres zamieszkania Słowa wspomagające język migowy. Ideografia - znaki ideograficzne do tematów: Rodzina i adres. Formy grzecznościowe. Czy mnie rozumiesz? Ubrania i toaleta. U lekarza – nazwy leków. Części ciała. Rehabilitacja i opieka - wyjaśnienie istoty dolegliwości pacjenta, propozycja sposobu usprawniania. Czas i przestrzeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego.

Umiejętności (potrafi): zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutycznego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością; przeprowadzić rozmowę z pacjentem dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem języka migowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. JĘZYK OBCY 1

Cel kształcenia: przygotowanie do poprawnego, samodzielnego i świadomego używania języka obcego w interakcji z obcokrajowcem na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz do używania języka obcego specjalistycznego z zakresu fizjoterapii. Kształtowanie odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, pogłębianie wiedzy z zakresu języka obcego i świadomość konieczności nauki języka obcego jako narzędzia do pomyślnej komunikacji z osobami obcego pochodzenia.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: gramatyka: powtórzenie czasów teraźniejszych; tworzenie pytań; pytania pośrednie; strona bierna. Słownictwo: czas wolny; zainteresowania; cechy charakteru; uczucia; podróże i turystyka; problemy społeczne; wyrażanie opinii, zgadzanie się/niezgadzanie się z opinią rozmówcy, przymiotniki wyrażające opinię; czynności tradycyjnie wykonywane przez kobiety bądź mężczyzn. Słownictwo – słowotwórstwo: rzeczowniki, rzeczowniki i przymiotniki związane z nazwami kości, liczba pojedyncza i mnoga w nazewnictwie kości, czasowniki i rzeczowniki o tej samej formie. Słownictwo specjalistyczne: fizjoterapia – definicja fizjoterapii; specjalizacje fizjoterapeutyczne; części ciała i organy wewnętrzne; rodzaje urazów; układ kostny, nazwy kości; budowa kości;

przymiotniki opisujące pozycje anatomiczne; stawy, rodzaje stawów, zakres ruchomości stawów. Funkcje językowe: rozmowa o sytuacjach, w których piszemy list z zażaleniem, pisanie listu z zażaleniem; rozmowa o wadach i zaletach tradycyjnych ról kobiet i mężczyzn, przygotowanie i prezentacja wypowiedzi na temat wad i zalet tradycyjnych ról kobiet i mężczyzn; wyjaśnianie wybranych słów i pojęć. Wykorzystanie piśmiennictwa naukowego w języku obcym. Opracowanie słownictwa z zakresu języka obcego standardowego i specjalistycznego na podstawie wybranego artykułu z czasopisma naukowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mianownictwo anatomiczne w języku obcym niezbędne do opisu stanu zdrowia i podstaw funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie umiejętności posługiwania się językiem obcym, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. JĘZYK OBCY 2

Cel kształcenia: przygotowanie do poprawnego, samodzielnego i świadomego używania języka obcego w interakcji z obcokrajowcem na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz do używania języka obcego specjalistycznego z zakresu fizjoterapii. Kształtowanie odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, pogłębianie wiedzy z zakresu języka obcego i świadomość konieczności nauki języka obcego jako narzędzia do pomyślnej komunikacji z osobami obcego pochodzenia.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: gramatyka: czasy przeszłe; czasy stosowane w narracji, konstrukcje. Słownictwo: powiedzenia przymiotniki używane w opowiadaniach; czasowniki złożone; gatunki literackie; wyrażanie upodobań i preferencji; literatura; czas wolny; czynności życia codziennego; podróżowanie i turystyka; przymiotniki; rzeczowniki niepoliczalne; rzeczowniki występujące w liczbie mnogiej; podróżowanie i turystyka; umiejętności; opisywanie zasad gry; opisywanie działania i procedur postępowania; teleturnieje i konkursy. Słownictwo specjalistyczne: budowa i funkcja kręgosłupa; słowotwórstwo – czasowniki i rzeczowniki opisujące zakres ruchomości stawów; ćwiczenia na zdrowe stawy; mięśnie, nazwy potoczne wybranych mięśni; funkcje mięśni – jak powstaje ruch; zaburzenia pracy mięśni – choroby; testy na siłę mięśni przy użyciu oporu; masaż, rodzaje masaży i ich zastosowanie; ćwiczenia wzmacniające siłę mięśni, ćwiczenia z piłką; kierunki – słownictwo związane z ćwiczeniami: w dół, w górę, do boku, do przodu, do tyłu; prawidłowa postawa, odchylenia od prawidłowej postawy. Funkcje językowe: rozumienie tekstu czytanego – wyszukiwanie określonych informacji; pisanie opowiadania; opowiadanie historii swojego życia; opowiadanie treści wybranego filmu opartego na książce; opowiadanie ulubionej sceny z filmu lub serialu; rozmowa na temat spędzania czasu wolnego; opowiadanie o minionych wakacjach; rozumienie tekstu czytanego – wyszukiwanie określonych informacji; wyjaśnianie jak coś działa oraz jak się coś wykonuje; prezentacje ustne studentów z wybranego tematu z zakresu fizjoterapii. Wykorzystanie piśmiennictwa naukowego w języku obcym. Opracowanie słownictwa z zakresu języka obcego standardowego i specjalistycznego na podstawie wybranego artykułu z czasopisma naukowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mianownictwo anatomiczne w języku obcym niezbędne do opisu stanu zdrowia i podstaw funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie umiejętności posługiwania się językiem obcym, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. JĘZYK OBCY 3

Cel kształcenia: przygotowanie do poprawnego, samodzielnego i świadomego używania języka obcego w interakcji z obcokrajowcem na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz do używania języka obcego specjalistycznego z zakresu fizjoterapii. Kształtowanie odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, pogłębianie wiedzy z zakresu języka obcego i świadomość konieczności nauki języka obcego jako narzędzia do pomyślnej komunikacji z osobami obcego pochodzenia.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: gramatyka: przedimki; zdania warunkowe typu I i II, czasy przyszłe; czasowniki modalne. Słownictwo: wynalazki; nauka i technika; reklamowanie; kolokacje, reklamowanie; nowoczesne technologie; kolokacje ze słowem "idea"; wyrażanie optymizmu i pesymizmu; kolokacje, przekonywanie, wyjaśnianie. Słowotwórstwo: przedrostki przymiotników. Słownictwo specjalistyczne: służba zdrowia; ból pleców, przyczyny powstawania bólu pleców; zdrowie, zdrowy styl życia, nałogi, uzależnienia, dobre i złe nawyki żywieniowe; urazy mięśni i kości, rodzaje złamań; wywiad z pacjentem – pytania fizjoterapeuty dotyczące kondycji kręgosłupa; ćwiczenia zapobiegające bólom pleców; polecenia dawane pacjentowi z unieruchomioną kończyną; słowa związane z bólem; skręcenia, zwichnięcia, nadwężenia mięśni i stawów; wywiad z pacjentem dotyczący urazu; instrukcje dla pacjenta z kontuzją sportową; problemy z poruszaniem się; przyrządy pomocne w chodzeniu; budowa serca i układu krążenia; przykłady najczęstszych zaburzeń układu krążenia; zaburzenia pracy układu krążenia – objawy i oznaki, wywiad z pacjentem; uzyskiwanie informacji o sprawności fizycznej: jak utrzymać układ krążenia w sprawności; porady i ćwiczenia. Funkcje językowe: polecenia – tryb rozkazujący; rozmowa o reklamach i ich wpływie na wybór produktów; dialogi sytuacyjne u lekarza; ostrzeżenia i porady; tryb rozkazujący – powtórzenie; rozmowy telefoniczne; prezentacje ustne studentów z wybranego tematu z zakresu fizjoterapii; burza mózgów i przedstawienie jej wyników; rozmowa na temat planów na najbliższe 10 lat; rozmowa na temat sekretu długowieczności. Wykorzystanie piśmiennictwa naukowego w języku obcym. Opracowanie słownictwa z zakresu języka obcego standardowego i specjalistycznego na podstawie wybranego artykułu z czasopisma naukowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mianownictwo anatomiczne w języku obcym niezbędne do opisu stanu zdrowia i podstaw funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie umiejętności posługiwania się językiem obcym, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. JĘZYK OBCY 4

Cel kształcenia: przygotowanie do poprawnego, samodzielnego i świadomego używania języka obcego w interakcji z obcokrajowcem na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz do używania języka obcego specjalistycznego z zakresu fizjoterapii. Kształtowanie odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, pogłębianie wiedzy z zakresu języka obcego i świadomość konieczności nauki języka obcego jako narzędzia do pomyślnej komunikacji z osobami obcego pochodzenia.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: gramatyka: kwantyfikatory; mowa zależna; zdania warunkowe typu III i mieszane; składnia czasowników. Słownictwo: telewizja, programy telewizyjne; prasa, media; czasowniki używane w mowie zależnej; decyzje; spójniki typu ponieważ, jednak, pomimo, podczas gdy, z powodu, z powodu; przymiotniki złożone; wartości; gry; zachowania; radzenie sobie w kłopotliwych sytuacjach. Słownictwo specjalistyczne: układ oddechowy – budowa, organy; klatka piersiowa, drogi oddechowe – budowa i działanie; problemy z oddychaniem, przyczyny i objawy problemów z oddychaniem; ocena stanu układu oddechowego; wywiad z pacjentem; słowotwórstwo: oddychanie i wydychanie – tworzenie rzeczowników i przymiotników; rehabilitacja pulmonologiczna, ćwiczenia oddechowe, spirometria, fizjoterapia klatki piersiowej, ćwiczenia i polecenia dawane pacjentowi; układ nerwowy – budowa i funkcja; fizjoterapia neurologiczna; zmiany w świadomości, choroby i zaburzenia neurologiczne, spastyczność, udar, urazy rdzenia kręgowego; polecenia dawane pacjentowi w trakcie rehabilitacji. Funkcje językowe: język dyskusji; składanie, akceptowanie i odmawianie ofert; rozmowa na temat najpopularniejszych obecnie tematów w mediach; rozmowa na temat podejmowania decyzji i ich konsekwencji; rozmowa o najbardziej irytujących sytuacjach w pracy, szkole bądź w domu; pisanie artykułu. Wykorzystanie piśmiennictwa naukowego w języku obcym. Opracowanie słownictwa z zakresu języka obcego standardowego i specjalistycznego na podstawie wybranego artykułu z czasopisma naukowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mianownictwo anatomiczne w języku obcym niezbędne do opisu stanu zdrowia i podstaw funkcjonowania poszczególnych układów organizmu człowieka.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie umiejętności posługiwania się językiem obcym, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

12. KOMUNIKACJA KLINICZNA – WARSZTATY

Cel kształcenia: nabycie umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego jako kluczowych elementów do osiągnięcia efektywności w leczeniu. Wypracowanie umiejętności nawiązania dobrego kontaktu z pacjentem jako wydarzenia rozwijającego poznawczo i emocjonalnie. Zwiększenie swojej efektywności w procesie komunikowania się z pacjentem w celu uzyskania wiarygodnego opisu choroby i postawienia trafnej diagnozy, a także zmniejszenia poczucia bezradności u pacjenta. Zdobycie wiedzy z zakresu komunikacji niewerbalnej, troska o spójność komunikatów, umiejętne skupianie uwagi, posługiwanie się ciszą. „Otwieranie drogi do pacjenta”, gesty i słowa jako formy komunikacji wzajemnie się uzupełniające. Ćwiczenie komunikatu „JA” i zadawania pytań w celu uniknięcia błędnych interpretacji. Nabycie umiejętności aktywnego słuchania, empatycznego i wspierającego wypowiedzi pacjenta. Dobór odpowiedniej strategii radzenia sobie z trudnymi emocjami w sytuacjach problemowych i stresowych. Ćwiczenie utrzymania właściwego dystansu między fizjoterapeutą a pacjentem czy jego rodziną, stosowanie partnerskiego stylu komunikowania się. Oferowanie zaangażowania, uwagi i przychylności. Kształtowanie umiejętności korzystania z wsparcia innych profesjonalistów jako przydatna forma pomocy w sytuacjach trudnych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: ujęcie choroby w trzech kategoriach, które determinują reakcję człowieka na chorobę, jej przeżywanie oraz podejmowanie działań zmierzających do poradzenia sobie

z chorobą. Podstawowe strategie radzenia sobie z chorobą. Poznanie znaczenia jakości obsługi pacjenta w kontakcie z nim, troska o samopoczucie pacjenta, kontakt z bliskimi oraz nawiązanie współpracy z personelem medycznym. Efektywna komunikacja i sztuka jej prowadzenia. Dostosowanie do stanu emocjonalnego pacjenta ilości i jakości informacji i wymagań. Dozowanie informacji oraz zapewnienie emocjonalnego wspierania pacjenta w procesie przystosowania się do choroby. Aktywne słuchanie i rozpoznawanie potrzeb pacjenta. Budowanie precyzyjnych komunikatów. Wykształcenie nowych umiejętności pacjenta, np. wyrażania swoich emocji, uczenia się procedur związanych z leczeniem. Zmniejszenie lęku i niepewności pacjenta poprzez kontakt z profesjonalistą. Mechanizmy obronne które manifestują się w sytuacji choroby: racjonalizacja, wyparcie, reakcje pozorowane, tłumienie, fantazjowanie, kompensacja, nadkompensacja. Problem przekazywania niepomyślnego rokowania. Podważanie zaufania do lekarza, fizjoterapeuty – jego kompetencji i prawdomówności, jak sobie z tym radzić. Rozumienie możliwości i ograniczeń pacjenta. Uczenie się współpracy w zespole terapeutycznym, motywowania i zachęcania pacjentów do pracy. Jak uruchomić własne pokłady empatii i zrozumienia ułatwiających zebranie niezbędnych informacji. Budowanie atmosfery zaufania sprzyjającej procesowi zdrowienia. Źródła powstawania konfliktów w kontakcie z pacjentem. Zdefiniowanie przyczyn konfliktów – analiza przykładowych skarg pacjentów, tendencji do zatajenia własnych potrzeb przez pacjentów z wykorzystaniem doświadczeń uczestników. Praktyczne wypracowanie schematów postępowania. Radzenie sobie ze stresem własnym i pacjenta. Zadbanie o relacje z innymi i osiąganie oczekiwanych rezultatów zawodowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): psychologiczne czynniki ryzyka chorób i czynniki prozdrowotne; aspekty postaw i działań pomocowych.

Umiejętności (potrafi): dostrzegać i rozpoznawać, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii, problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii; zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością; przeprowadzić rozmowę z pacjentem - dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii; udzielić emocjonalnego wsparcia, co wiąże się m.in. z nawiązaniem satysfakcjonującej relacji interpersonalnej a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego; komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia; zaangażować pacjenta w proces leczenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania kontaktu z pacjentem, pełnego szacunku i zrozumienia, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przestrzegania praw pacjenta; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalne; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. PEDAGOGIKA OGÓLNA

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami pedagogicznymi, których rozumienie warunkuje relacje fizjoterapeuty – pacjent – jego rodzina i środowisko społeczne. Wskazanie na zmiany w praktyce edukacyjnej i zmiany zachodzące w edukacyjnych potrzebach współczesnego człowieka. Wskazanie podstawowych kategorii pojęciowych służących opisywaniu i rozpoznawaniu sytuacji edukacyjnych. Wskazanie potencjalnych zagrożeń mających miejsce w procesie socjalizacji. Zapoznanie z formą kształcenia integracyjnego,

zjawiskiem włączania i wykluczania osób niepełnosprawnych. Kształtowanie wrażliwości na popularne trendy w kulturze współczesnej i ich wpływ na rozwój człowieka.

Treści merytoryczne:

Wykłady: pedagogika jako nauka, przedmiot, funkcje, podstawowe pojęcia. Proces wychowania. Wychowanie naturalne a wychowanie instytucjonalne. Metody wychowania, ich wady i zalety w kontekście zmieniającej się rzeczywistości. Środowisko wychowawcze jego rola i elementy składowe. Proces socjalizacji. Transmisja kulturowa jako istota wychowania, zmiana spojrzenia na osobę niepełnosprawną. Kultura popularna jako istotny element środowiska wychowawczego. Media i reklamy a tożsamość człowieka w kontekście procesu komunikacji pacjent – fizjoterapeuta. Trzy poziomy profilaktyki: rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza a zjawiska włączania i wykluczania osób z niepełnosprawnością.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie; podstawowe zagadnienia z zakresu pedagogiki; ograniczenia i uwarunkowania kształcenia osób z niepełnosprawnościami, zasady radzenia sobie z problemami pedagogicznymi u tych osób oraz współczesne tendencje w rewalidacji osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności (potrafi): zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

14. PEDAGOGIKA SPECJALNA

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami oraz pojęciami z zakresu pedagogiki specjalnej. Kształcenie umiejętności prawidłowego kontaktu w interakcji terapeuty – osoba z niepełnosprawnością. Przygotowanie studenta do wstępnej diagnozy pedagogicznej i udzielenia specjalistycznej pomocy pacjentowi z określoną niepełnosprawnością.

Treści merytoryczne:

Wykłady: przedmiot i zakres pedagogiki specjalnej. Cele i zadania pedagogiki specjalnej. Miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk. Pedagogika specjalna i jej kierunki. Emancypacja i empowerment osób z niepełnosprawnościami. Pojęcie i zasady rewalidacji/rehabilitacji, współczesne tendencje w rewalidacji/rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami. Współczesna diagnostyka a osoby z niepełnosprawnościami. Kryteria i klasyfikacje niepełnosprawności. Stygmatyzacja i dyskryminacja a osoby z niepełnosprawnościami. Integracja i inkluzja w kształceniu osób z niepełnosprawnościami w Polsce. Udział fizjoterapii w rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie; podstawowe zagadnienia z zakresu pedagogiki i pedagogiki specjalnej; ograniczenia i uwarunkowania kształcenia osób z niepełnosprawnościami, zasady radzenia sobie z problemami pedagogicznymi u tych osób oraz współczesne tendencje w rewalidacji osób z niepełnosprawnościami.

Umiejętności (potrafi): zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

15. PODSTAWY PRAWA CYWILNEGO I PRAWA PRACY

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawowymi kategoriami z zakresu prawa cywilnego i prawa pracy. Zwrócenie uwagi na prawne aspekty wykonywania zawodów medycznych

i podstawy prawne realizacji świadczeń przez fizjoterapeutę. Wskazanie zasad odpowiedzialności cywilnej i pracowniczej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawowe zagadnienia z zakresu prawa cywilnego i prawa pracy. Elementy stosunku cywilnoprawnego. Zasada swobody umów. Podstawy i formy prawne wykonywania zawodu fizjoterapeuty. Odpowiedzialność cywilna i pracownicza fizjoterapeuty.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): regulacje prawne związane z wykonywaniem zawodu fizjoterapeuty, obowiązki pracodawcy i pracownika, zasady odpowiedzialności cywilnej i pracowniczej.

Umiejętności (potrafi): określić swoje obowiązki wynikające z zasad zatrudnienia oraz współpracować z innymi członkami zespołu, przestrzegając w/w obowiązków.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego podejmowania decyzji i ponoszenia za nie odpowiedzialność.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

16. PRAWO MEDYCZNE

Cel kształcenia: zaznajomienie z zasadami funkcjonowania systemu ochrony zdrowia, zasadami odpowiedzialności karnej, cywilnej oraz zawodowej fizjoterapeuty oraz podstawami prawnymi wykonywania zawodu fizjoterapeuty. Zwrócenie uwagi na obowiązki fizjoterapeuty w kontekście praw pacjenta.

Treści merytoryczne:

Wykłady: zasady funkcjonowania systemu ochrony zdrowia w oparciu o obowiązujące akty prawne. Przesłanki odpowiedzialności cywilnej i zawodowej fizjoterapeuty. Obowiązki fizjoterapeuty wynikające z ustawowych praw pacjenta zgodne z obowiązującymi aktami prawnymi (ustawa o prawach pacjenta, ustawa o zawodzie fizjoterapeuty).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady wykonywania zawodu fizjoterapeuty oraz funkcjonowania samorządu zawodowego oraz przepisy prawne związane z wykonywaniem zawodu fizjoterapeuty oraz prawami pacjenta; reguły organizacji i funkcjonowania systemu ochrony zdrowia oraz rozumie problemy związane z limitowaniem świadczeń zdrowotnych.

Umiejętności (potrafi): określić zakres informacji, które należy przedstawić pacjentowi oraz potrafi odebrać właściwie udzieloną zgodę na świadczenie zdrowotne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania praw pacjenta oraz zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

17. PRZEDMIOT Z ZAKRESU NAUK HUMANISTYCZNYCH LUB Z ZAKRESU NAUK SPOŁECZNYCH

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy w zakresie funkcjonowania na rynku usług medycznych.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia spośród kwestii związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i zakładaniem własnego przedsiębiorstwa, komunikacji interpersonalnej oraz komunikowania z różnymi kręgami odbiorców.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznego podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

18. PSYCHOLOGIA KLINICZNA I PSYCHOTERAPIA

Cel kształcenia: opanowanie podstawowej wiedzy z zakresu psychologii klinicznej i psychoterapii; zdobycie wiedzy na temat podstawowych rodzajów zaburzeń psychicznych, ich uwarunkowań, przebiegu i metod leczenia; poznanie podstawowej terminologii psychologicznej oraz podstawowych metody psychoterapii; nabycie umiejętności korzystania z literatury psychologicznej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: endo- i egzogenne determinanty zaburzeń psychicznych. Pojęcie normy we współczesnej psychologii klinicznej. Historyczne i współczesne klasyfikacje chorób i zaburzeń psychicznych. Rodzaje psychoterapii, wskazania i przeciwwskazania do psychoterapii. Rehabilitacja neuropsychologiczna. Zaburzenia emocjonalne na przestrzeni życia człowieka. Zaburzenia u dzieci i młodzieży. Zaburzenia typu psychotycznego. Zaburzenia nerwicowe. Zaburzenia psychiczne jako następstwo choroby somatycznej.

Ćwiczenia: zasady pracy psychoterapeutycznej z pacjentem, kontrakt, zasady etyczne. Psychoterapia w zaburzeniach: afektywnych i depresji; związanych z używaniem środków odurzających oraz w uzależnieniach; osobowości; zachowania dzieci i młodzieży. Psychoterapia w wybranych problemach pacjentów i ich rodzin.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najczęściej występujące zaburzenia emocjonalne i psychiczne u pacjentów w różnym wieku; zasady i metody pracy psychoterapeutycznej z pacjentami.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać podstawowe zaburzenia emocjonalne oraz psychiczne i wykorzystać tę wiedzę do programowania i prowadzenia rehabilitacji; wykorzystać posiadaną wiedzę, do efektywnego komunikowania się z pacjentem; rozpoznawać jego stany emocjonalne i zastosować techniki psychoterapii do rozładowania napięcia; wykazać się empatią w rozmowie z pacjentami w różnym wieku, z ich rodzinami o sytuacji zdrowotnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

19. PSYCHOLOGIA OGÓLNA

Cel kształcenia: zapoznanie z ogólną wiedzą z zakresu psychologii naukowej, dotyczącą w szczególności koncepcji psychologicznych człowieka oraz różnic indywidualnych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: przedmiot, metoda i cel psychologii jako nauki empirycznej. Metody stosowane w praktyce badań psychologicznych. Rozwój człowieka – okresy, uwarunkowania, modele. Psychologiczne koncepcje człowieka. Procesy poznawcze i ich zaburzenia w wybranych chorobach. Zagadnienie inteligencji i upośledzenia umysłowego. Psychologiczne koncepcje stresu. Choroba i niepełnosprawność jako stresory. Psychologiczne konsekwencje choroby i niepełnosprawności. Psychologia w procesie rehabilitacji. Reakcje na chorobę i sposoby radzenia sobie z niepełnosprawnością/chorobą przewlekłą w kontekście poznanych koncepcji psychologicznego funkcjonowania człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): psychologiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie i psychologiczne aspekty postaw i działań pomocowych.

Umiejętności (potrafi): dostrzegać i rozpoznawać problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przestrzegania praw pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

20. SOCJOLOGIA NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami związanymi z subdyscypliną socjologii jaką jest socjologia niepełnosprawności. Zwrócenie uwagi na społeczno-kulturowe zróżnicowanie kryteriów niepełnosprawności. Zapoznanie ze społecznymi uwarunkowaniami procesu rehabilitacji. Uwrażliwienie na relację społeczną fizjoterapeuta – pacjent.

Treści merytoryczne:

Wykłady: przedmiot i funkcje socjologii niepełnosprawności. Modele niepełnosprawności (społeczny i medyczny) i modele opieki nad osobami niepełnosprawnymi. Zdrowie, choroba, niepełnosprawność jako kategoria opisu położenia społecznego. Rehabilitacja jako podstawowy sposób ograniczania niepełnosprawności jako zjawiska społecznego. Wsparcie rodzinno – społeczne jako czynnik wspierający proces rehabilitacji. Społeczne bariery rehabilitacji i niepełnosprawności, stereotypizacja i stygmatyzowanie osób niepełnosprawnych. Zjawisko dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność. Społeczne konsekwencje niepełnosprawności. Zdrowie jako wartość w kontekście kulturowym, społecznym i ekonomicznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): socjologiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie; społeczne aspekty postaw i działań pomocowych; uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia oraz skalę problemów związanych z niepełnosprawnością.

Umiejętności (potrafi): identyfikować podstawowe problemy etyczne dotyczące współczesnej medycyny, ochrony życia i zdrowia oraz uwzględnić w planowaniu i przebiegu fizjoterapii uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne pacjentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

21. SOCJOLOGIA OGÓLNA

Cel kształcenia: zapoznanie w podstawowymi pojęciami z zakresu socjologii. Omówienie podstawowych koncepcji teoretycznych w socjologii. Zapoznanie z pojęciami socjologicznymi. Wskazanie na procesy społeczne i ich związki z funkcjonowaniem człowieka w obszarach zdrowia i choroby. Przedstawienie społeczno-kulturowych wyznaczników zachowań w zdrowiu i chorobie.

Treści merytoryczne:

Wykłady: główne założenia podstawowych teorii socjologicznych. Pojęcie struktury społecznej. Klasa, stratyfikacja, położenie społeczne i role oraz nierówności. Stratyfikacje społeczne a stan zdrowia, stratyfikacja etniczna i płciowa, płeć jako czynnik zróżnicowania społecznego, mniejszości etniczne, uprzedzenia, dyskryminacja. Wpływ choroby na położenie społeczne. Teorie dewiacji społecznej. Socjologiczne teorie zdrowia i choroby, medykalizacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): socjologiczne uwarunkowania funkcjonowania jednostki w społeczeństwie; społeczne aspekty postaw i działań pomocowych; uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia.

Umiejętności (potrafi): identyfikować podstawowe problemy etyczne dotyczące współczesnej medycyny, ochrony życia i zdrowia oraz uwzględnić w planowaniu i przebiegu fizjoterapii uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne pacjentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

22. TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

Cel kształcenia: przygotowanie do posługiwania się technologią informacyjną w zakresie korzystania z komputerów i komunikacji oraz do stosowania tej technologii w poznawaniu innych dziedzin.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: podstawy technik informatycznych i użytkowanie komputerów. Przetwarzanie tekstów MS Word – style, element składowe dokumentu (tabele, autokształty, równania). Przetwarzanie tekstów MS Word – recenzowanie dokumentów, korespondencja seryjna. Przetwarzanie tekstów MS Word – pola specjalne, hiperłącza, zakładki, odwołania, formularze. Arkusze kalkulacyjny MS Excel – podstawy, operacje, funkcje, formanty. Arkusze kalkulacyjny MS Excel – wykresy i tabele przestawne. Grafika menedżerska i prezentacyjna MS PowerPoint. Bazy danych jako magazyn informacji. Usługi w sieciach informatycznych. Naukowe bazy danych. Aspekty humanistyczne, etyczno-prawne i społeczne w dostępie do TI i w korzystaniu z tej technologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): narzędzia informatyczne i statystyczne służące do opracowywania i przedstawiania danych oraz rozwiązywania problemów; podstawowe formy i sposoby przekazywania informacji z wykorzystaniem środków dydaktycznych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wyspecjalizowanymi narzędziami i technikami informatycznymi w celu pozyskania danych i ich opracowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

23. WYCHOWANIE FIZYCZNE 1

Cel kształcenia: zapoznanie z wpływem ćwiczeń na organizm człowieka, sposobami podtrzymania zdrowia, sprawności fizycznej oraz przekazanie wiedzy dotyczącej relacji między wiekiem, zdrowiem, aktywnością fizyczną, sprawnością motoryczną kobiet i mężczyzn.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: opanowanie umiejętności ruchowych z zakresu wybranych dyscyplin sportowych i wykorzystania ich w organizowaniu czasu wolnego. Nauka i doskonalenie umiejętności technicznych i taktycznych w następujących dyscyplinach sportowych do wyboru: piłka siatkowa, piłka nożna, koszykówka, badminton, tenis stołowy, tenis, unihokej, gimnastyka, różne formy aerobiku i ćwiczeń fizycznych z muzyką oraz ćwiczeń na siłowni. Atletyka terenowa i lekkoatletyka, turystyka rowerowa i kajakowa, łyżwiarstwo, narciarstwo alpejskie, pływanie. Podnoszenie sprawności fizycznej. Przekazywanie wiedzy na temat przepisów w poszczególnych dyscyplinach sportu oraz korzyści zdrowotnych w wyniku uprawiania kultury fizycznej. Zdobywanie umiejętności organizowania czasu wolnego w aktywny sposób.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): czynniki decydujące o zdrowiu oraz o zagrożeniu zdrowia; zasady edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia; uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia.

Umiejętności (potrafi): wykazać umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej (rekreacyjnych i zdrowotnych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

24. WYCHOWANIE FIZYCZNE 2

Cel kształcenia: przekazanie wiadomości dotyczących wpływu ćwiczeń na organizm człowieka, sposobów podtrzymania zdrowia, sprawności fizycznej oraz wiedzy dotyczącej relacji między wiekiem, zdrowiem, aktywnością fizyczną, sprawnością motoryczną kobiet i mężczyzn.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: opanowanie umiejętności ruchowych z zakresu wybranych dyscyplin sportowych i wykorzystania ich w organizowaniu czasu wolnego. Nauka i doskonalenie umiejętności technicznych i taktycznych w następujących dyscyplinach sportowych do wyboru: piłka siatkowa, piłka nożna, koszykówka, badminton, tenis stołowy, tenis, unihokej, gimnastyka, różne formy aerobiku i ćwiczeń fizycznych z muzyką oraz ćwiczeń na siłowni. Atletyka terenowa i lekkoatletyka, turystyka rowerowa i kajakowa, łyżwiarstwo, narciarstwo alpejskie, pływanie. Podnoszenie sprawności fizycznej. Przekazywanie wiedzy na temat przepisów w poszczególnych dyscyplinach sportu oraz korzyści zdrowotnych w wyniku uprawiania kultury fizycznej. Zdobywanie umiejętności organizowania czasu wolnego w aktywny sposób. Zajęcia w formie ćwiczeń praktycznych w obiektach sportowych uniwersytetu oraz na obozach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): czynniki decydujące o zdrowiu oraz o zagrożeniu zdrowia; zasady edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia; uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia.

Umiejętności (potrafi): wykazać umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej (rekreacyjnych i zdrowotnych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

25. ZARZĄDZANIE I MARKETING

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu zarządzania i marketingu, istotą współczesnego zarządzania, elementami zarządzania strategicznego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: podstawowe pojęcia z zakresu zarządzania i marketingu, elementy zarządzania strategicznego. Dobieranie form organizacyjno-prawnych do przedmiotu działalności. Zastosowanie analiz strategicznych w tym analizy SWOT, PEST, Analizy pięciu sił Portera do budowania strategii rozwoju placówki ochrony zdrowia. Formułowanie celów działalności i sporządzanie planów działania w placówce medycznej. Kampania promocyjna i public relations w placówkach świadczących usługi medyczne. Projektowanie badań marketingowych placówkach ochrony zdrowia zgodnie z zasadami etyki. Świadczenia zdrowotne jako produkt marketingu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady niezbędne do przeprowadzania uproszczonej analizy rynku dla potrzeb planowania działań marketingowych z zakresu fizjoterapii; reguły etyczne współczesnego marketingu medycznego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie rynku usług zdrowotnych z wykorzystaniem poznanych analiz strategicznych dla potrzeb planowania działań z zakresu fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialność związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

26. ZDROWIE PUBLICZNE

Cel kształcenia: poznanie koncepcji i zadań zdrowia publicznego oraz różnych aspektów definiowania zdrowia. Ukazanie czynników warunkujących zdrowie i przedstawienie współczesnych zagrożeń zdrowia. Nabycie umiejętności oceny rozpowszechniania zjawisk zdrowotnych w populacji. Poznanie roli i zasad promocji zdrowia, edukacji zdrowotnej i profilaktyki.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: koncepcja i zadania zdrowia publicznego. Podstawowe pojęcia dotyczące zdrowia i choroby, kształtowanie się pojęcia zdrowie. Uwarunkowania zdrowia. Czynniki warunkujące zdrowie jednostki i populacji. Styl życia i zachowania zdrowotne i ich wpływ na zdrowie. Ocena stanu zdrowia populacji. Mierniki zdrowia i ich wykorzystanie w zdrowiu publicznym. Sytuacja demograficzna i epidemiologiczna w Polsce i na świecie. Zasady organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia w Polsce. Promocja zdrowia, edukacja zdrowotna i profilaktyka a zdrowie publiczne. Populacyjne programy profilaktyczne – założenia teoretyczne. Budowa programów badań przesiewowych i promocyjnych na rzecz zdrowia publicznego z punktu widzenia fizjoterapeuty. Rola i zadania fizjoterapeuty jako edukatora zdrowia w zakresie działań promocyjnych i prewencyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): czynniki decydujące o zdrowiu oraz o zagrożeniu zdrowia i zasady edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia oraz elementy polityki społecznej dotyczącej ochrony zdrowia; uwarunkowania zdrowia i jego zagrożenia oraz zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań; zasady organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej oraz ekonomiczne uwarunkowania udzielania świadczeń z zakresu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): organizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; przeprowadzić badanie przesiewowe w profilaktyce dysfunkcji i niepełnosprawności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C – PODSTWY FIZJOTERAPII

1. ADAPTOWANA AKTYWNOŚĆ FIZYCZNA

Cel kształcenia: zapoznanie z: teorią adaptowanej aktywności fizycznej, specyfiką prowadzenia zajęć adaptowanej aktywności fizycznej przeznaczonych dla osób ze specjalnymi potrzebami, najnowszymi tendencjami adaptowanej aktywności fizycznej oraz poznanie specyficznych adaptacji podczas zajęć z osobami ze specjalnymi potrzebami.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wprowadzenie do Adaptowanej Aktywności Fizycznej (APA). Początki APA. Sposoby podejścia do osób z niepełnosprawnością - definicje APA. Współzależność wychowania fizycznego i APA. APA jako dyscyplina naukowa. APA w systemie edukacji w Polsce. Paradygmaty APA. Rekreacja terapeutyczna – podstawowe pojęcia, tendencje, proces działania. Charakterystyka rekreacji terapeutycznej. Osoby z uszkodzeniami narządu ruchu - system aktywnej rehabilitacji. Przykłady dobrego działania w obszarze APA. Specyfika prowadzenia zajęć aktywności ruchowej z osobami z porażeniem mózgowym. Nauczanie pływania osób ze schorzeniami narządu ruchu – metoda Halliwick. Specyfika szkolenia sportowego osób z niepełnosprawnością intelektualną - program MATP oraz program sportów zunifikowanych Olimpiad Specjalnych. Nowoczesne technologie w APA. Nowe formy aktywności ruchowej przeznaczone dla osób niepełnosprawnych.

Ćwiczenia: specyfika aktywności fizycznej dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością. Przykłady dobrego działania w obszarze APA dzieci i młodzieży. Specyfika prowadzenia zajęć z adaptowanej aktywności fizycznej z osobami z dysfunkcją słuchu i wzroku. Żeglarstwo i sporty wodne w aktywności fizycznej osób niepełnosprawnych. Trening zdrowotny – specyfika aktywności fizycznej osób niepełnosprawnych. Hipoterapia jako forma aktywności fizycznej osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Adaptowana aktywność fizyczna a choroby cywilizacyjne. Turystyka i rekreacja osób z niepełnosprawnościami przykłady dobrych praktyk. Zajęcia prozdrowotne dla osób starszych - przykłady dobrych praktyk. Przykłady zajęć integracyjnych dla dzieci w wieku szkolnym – zajęcia w pozycji siedzącej Przykłady zajęć integracyjnych dla dzieci w wieku szkolnym (osoby pełnosprawne, niewidome i niedosłyszące) - elementy gier i zabaw. Aktywność fizyczna osób z dysfunkcją narządu ruchu. Specyfika zajęć aktywności fizycznej z osobami z uszkodzeniem rdzenia kręgowego. Kształtowanie zdolności motorycznych wśród osób z dysfunkcjami narządu ruchu z wykorzystaniem przyborów. Kształtowanie zdolności motorycznych wśród osób z dysfunkcjami narządu ruchu bez przyborów. Kształtowanie zdolności motorycznych (trening stacyjny) dla osób z dysfunkcją wzroku i słuchu. Przygotowanie sprawnościowe osób niepełnosprawnych – kształcenie zdolności motorycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności; zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej, sportu, turystyki oraz rekreacji terapeutycznej w procesie leczenia i podtrzymywania sprawności osób ze specjalnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami; regulacje prawne dotyczące udziału osób z niepełnosprawnościami w sporcie osób z niepełnosprawnościami, w tym paraolimpiadach i olimpiadach specjalnych, oraz organizacji działających w sferze aktywności fizycznej osób z niepełnosprawnościami; zagrożenia i ograniczenia treningowe związane z niepełnosprawnością.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić zajęcia ruchowe o określonym celu, prowadzić reedukację chodu ćwiczenia z zakresu edukacji i reedukacji posturalnej oraz reedukacji funkcji kończyn górnych; instruować pacjenta w zakresie wykonywania ćwiczeń ruchowych w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych, instruować opiekuna w zakresie sprawowania opieki nad osobą ze specjalnymi potrzebami oraz nad dzieckiem – w celu stymulowania prawidłowego rozwoju; dobrać poszczególne ćwiczenia dla osób z różnymi zaburzeniami i możliwościami funkcjonalnymi oraz metodycznie uczyć ich wykonywania, stopniując natężenie trudności oraz wysiłku fizycznego; poinstruować osoby ze specjalnymi potrzebami, w tym osoby z niepełnosprawnościami, w zakresie różnych form adaptowanej aktywności fizycznej, sportu, turystyki oraz rekreacji terapeutycznej; podejmować działania promujące zdrowy styl życia na różnych poziomach oraz zaprojektować program profilaktyczny w zależności od wieku, płci, stanu zdrowia oraz warunków życia pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem aktywności fizycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

2. BALNEOKLIMATOLOGIA

Cel kształcenia: zapoznanie z możliwościami zastosowania zabiegów fizykalnych w klinicznym leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami oraz zastosowania tworzyw leczniczych w fizjoterapii i leczeniu uzdrowiskowym, a także ze specyfiką rehabilitacji sanatoryjnej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: zarys historii polskiego lecznictwa uzdrowiskowego. Ogólne wymogi prowadzenia uzdrowisk. Podstawowe metody lecznicze stosowane w lecznictwie uzdrowiskowym (kompleksowa kuracja uzdrowiskowa). Kierunki lecznicze polskich uzdrowisk. Zasady kierowania na leczenie uzdrowiskowe. Szczegółowe wskazania i przeciwwskazania do leczenia uzdrowiskowego z uwzględnieniem zakładów lecznictwa uzdrowiskowego. Historyczne metody Sebastiana Kneippa „Leczenia wodą, dietą, ziołami i umiarem”. Bodźce balneologiczne – odczyn zabiegowy i uzdrowiskowy, fazy odczynu uzdrowiskowego. Wpływ zabiegów cieplnych na tkanki i narządy, termoregulacja fizyczna i chemiczna organizmu, wpływ leków na termoregulację. Kąpiele wodne – zimne i chłodne, letnie i ciepłe, termalne, natryski – polewania – zawijania całkowite i częściowe. Kąpiele wodne specjalne – perełkowe i jacuzzi, solanki, kąpiele w ziołach, kąpiele aromaterapeutyczne. Fizykochemiczne i biologiczne właściwości wody. Wskaźniki jakości wody i rodzaje wód. Wody lecznicze i ich klasyfikacja. Wody mineralne – wody swoiste słabo zmineralizowane i wody mineralne swoiste. Zakres badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych wód i gazów leczniczych. Rodzaje złóż i rozmieszczenie wód leczniczych w Polsce. Wody wodorowęglanowe, chlorkowo – sodowe (solanki i wody słone), siarczkowo – siarkowodorowe i siarczanowe, radonowe – metodologia wykonywania zabiegów, wskazania i przeciwwskazania. Krenoterapia - kuracje pitne – podstawy stosowania kuracji pitnej, wskazania i przeciwwskazania. Naturalne butelkowane wody mineralne, źródlane i stołowe. Wziewania – inhalacje solankowe, szczawami, siarkowe, radonowe – metodologia, wskazania, przeciwwskazania. Wziewania okołotężniowe. Subterraneoterapia – leczenie w komorach podziemnych (grotach). Termoterapia. Przegrzewania – sauna fińska, rosyjska, rzymska, łaźnia parowa szafkowa, biosauna, parafinoterapia, okłady fango – parafinowe. Leczenie zimnem – metodologia, wskazania i przeciwwskazania - „kąpiele Morsów”, kriożele, masaż kostką lodu. Krioterapia – miejscowa i ogólna – kriokomora, kriosauna, Klimatoterapia. Leczenie uzdrowiskowe w wybranych jednostkach chorobowych - narządu ruchu, układu krążeniowo-oddechowego, w chorobach metabolicznych i otyłości, w chorobach zakrzepowo-zatorowych i układu nerwowego. Ginekologia uzdrowiskowa. Odrębności leczenia uzdrowiskowego dzieci. Kompleksowe leczenie uzdrowiskowe wybranych jednostek chorobowych.

Ćwiczenia: procedury mycia i dezynfekcji rąk oraz stanowisk pracy w dziale hydroterapia. Postępowanie w przypadku zagrożenia zakażeniem epidemiologicznym ze strony pacjenta. Zapoznanie się z zasadami prowadzenia zabiegów wodoleczniczych. Wskazania i przeciwwskazania oraz praktyczne wykonywanie zabiegów masażu wirowego kończyn dolnych

i górnych. Wskazania i przeciwwskazania oraz praktyczne wykonywanie zabiegów masażu podwodnego. Wskazania i przeciwwskazania oraz praktyczne wykonywanie zabiegów bicia szkockiego. Wskazania i przeciwwskazania oraz praktyczne wykonywanie zabiegów natrysków, kąpeli, kąpeli nasiadowych i polewań wg. Kneippa. Procedury mycia i dezynfekcji rąk i stanowisk pracy w dziale peloidoterapia. Wskazania i przeciwwskazania oraz metodyka wykonywania zabiegów borowinowych. Metodologia i praktyczne wykonywanie okładów, zawijań, kąpeli, fasonów borowinowych. Metodologia i praktyczne wykonywanie jonoforezy borowinowej, tamponów borowinowych. Wskazania i przeciwwskazania oraz praktyczne wykonywanie zabiegów inhalacji indywidualnych

i zbiorowych. Wskazania i przeciwwskazania oraz praktyczne wykonywanie zabiegów krioterapii miejscowej i ogólnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): tematykę chorób kwalifikujących się do rehabilitacji i leczenia uzdrowiskowego; specyfikę leczenia uzdrowiskowego - założenia oraz metody i formy leczenia pacjentów z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku z uwzględnieniem metod specjalnych fizjoterapii; mechanizmy działania zabiegów fizykalnych oraz wskazania i przeciwwskazania w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zaawansowanym technicznie sprzętem stosowanym w wykonywaniu zabiegów z zakresu medycyny fizykalnej w leczeniu uzdrowiskowym u pacjentów w różnym wieku i z różnymi rodzajami dysfunkcji; zastosować wiedzę teoretyczną z zakresu balneoklimatologii w bezpośredniej pracy z pacjentem, ze szczególnym uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań do zabiegów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania czynności zawodowych w placówkach z zakresu balneoklimatologii; komunikowania się z pacjentem, przestrzegania jego praw oraz zasad etyki zawodowej; wykonywania zadań w sposób odpowiedzialny i z zachowaniem zasad bezpieczeństwa własnego, pacjenta i współpracowników; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. ELEMENTY TERAPII ZAJĘCIOWEJ

Cel kształcenia: zapoznanie z modelami, metodami i formami pracy z podopiecznym.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: arteterapia - historia, definicja, cele, klasyfikacja, funkcje. Praca technikami arteterapii. Decoupage jako metoda zdobienia w arteterapii – rys historyczny, wykorzystanie decoupage w praktyce (ozdabianie butelek, kartonów). Odlewy gipsowe - materiały i narzędzia, wykonania odlewów (maska, dłón), malowanie odlewów i ozdabianie techniką decoupage. Wykorzystanie techniki dekoratorstwa i zdobnictwa w usprawnianiu osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Masa solna - materiały, narzędzia, sposób wykonania: wálkowanie, modelowanie, łączenie elementów, suszenie, malowanie modeli farbami, lakierowanie, ozdabianie. Masy plastyczne jako jedna z technik usprawniania manualnego w arteterapii. Praca na bazie materiałów papierniczych - papierowa wiklina, kartki okolicznościowe. Praca na bazie materiałów papierniczych - malowanie akwarelami – mandala. Filcowanie rękodzielnicze jako metoda wspomagająca w rehabilitacji - akcesoria do filcowania, filcowanie na mokro, filcowanie na sucho, filcowa biżuteria. Ergoterapia - wykorzystanie haftu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady stosowania form terapii zajęciowej i ich doboru do możliwości funkcjonalnych pacjenta.

Umiejętności (potrafi): wdrożyć elementy terapii zajęciowej w procesie usprawniania pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. FIZJOPROFILAKTYKA I PROMOCJA ZDROWIA

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami tworzenia programu promocji zdrowia i promowania zdrowego stylu życia. Kształcenie umiejętności efektywnego działania w procesie postępowania profilaktycznego. Poznanie czynników warunkujących zdrowie, poznanie chorób cywilizacyjnych ze szczególnym zwróceniem uwagi na ich profilaktykę. Analiza zdrowego stylu życia i możliwości jego wpływu na zdrowie.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: fizjoprofilaktyka jako podstawowy element Narodowego Programu Zdrowia. Projekty i programy promocji zdrowia i ich rozwój w Polsce. Rola instytucji publicznych w profilaktyce i promocji zdrowia. Definicja zdrowia. Aktywny styl życia jako wyzwanie dla zdrowia publicznego. Prozdrowotna rola aktywności fizycznej. Pojęcie zdrowego stylu życia i profilaktyki chorób cywilizacyjnych. Pojęcie chorób cywilizacyjnych. Wpływ środowiska na zdrowie człowieka. Zadania fizjoterapeuty w edukacji zdrowotnej osób zagrożonych chorobami cywilizacyjnymi. Fizjoprofilaktyka chorób nowotworowych. Profilaktyka wad postawy ciała i dolegliwości bólowych narządu ruchu. Źródła i zasady finansowania programów profilaktycznych i promujących zdrowie. Zasady prowadzenia marketingu społecznego dla potrzeb promocji zdrowia. Wsparcie społeczne i jego znaczenie w promocji zdrowia. Zasady konstruowania programów profilaktycznych i programów promocji zdrowia dla wybranych grup odbiorców (dzieci, rodzice, osoby czynne zawodowo, osoby starsze). Styl życia a zdrowie. Czynniki ryzyka chorób cywilizacyjnych. Zasady zdrowej diety. Umiejętności radzenia sobie ze stresem. Edukacja żywieniowa dzieci i młodzieży – analiza programów realizowanych w szkołach. Edukacja zdrowotna dzieci i dorosłych zagrożonych otyłością. Opracowanie materiałów edukacyjnych dla rodziny, nauczycieli, porada. Zasady zbierania wywiadu dotyczącego stylu życia. Zdrowie a media i reklama. Wiarygodność informacji reklamowych. Zalecenia dotyczące stylu życia dla chorych z otyłością, nadciśnieniem tętniczym, cukrzycą. Analiza nawyków zdrowotnych pacjentów. Profilaktyka chorób układu krążenia. Profilaktyka przeciwnowotworowa. Promocja zdrowia w miejscu pracy - dobre praktyki. Edukacja gerontologiczna. Program treningu zdrowotnego dla osób starszych. Zagrożenia zdrowia fizjoterapeuty. Program treningu zdrowotnego dla fizjoterapeutów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny i skutki wybranych chorób, zaburzeń i dysfunkcji u dzieci i osób dorosłych; zasady zdrowego stylu życia, działań prozdrowotnych oraz metod promocji zdrowia.

Umiejętności (potrafi): udzielić porady oraz opracować program działań profilaktyczno-zdrowotnych dostosowanych do potrzeb odbiorcy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. FIZJOTERAPIA OGÓLNA 1

Cel kształcenia: przyswojenie wiedzy z zakresu podstawowych pojęć, metod diagnostycznych oraz terapeutycznych stosowanych w fizjoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: etymologia i definicja słowa: rehabilitacja, fizjoterapia. Usytuowanie fizjoterapii w naukach medycznych. Rehabilitacja kompleksowa, fizjoterapia, medycyna fizykalna i balneologia – podstawowe założenia. Pojęcia zdrowia i choroby w odniesieniu do fizjoterapii. Czynniki chorobotwórcze. Przebieg choroby. Rokowanie. Wyrównywanie ubytków funkcjonalnych. Adaptacja. Regeneracja. Kompensacja. Zasady BHP w fizjoterapii. Podstawowe pojęcia fizjoterapii. Działy rehabilitacji. Rehabilitacja medyczna, społeczna, zawodowa. Cele i zadania poszczególnych działów rehabilitacji. Podstawowe składowe rehabilitacji leczniczej. Znaczenie fizjoterapii w rehabilitacji medycznej. Organizacja rehabilitacji i fizjoterapii. Rehabilitacja szpitalna, ambulatoryjna i domowa oraz w uzdrowisku i ośrodku rehabilitacyjnym. Obozy i turnusy rehabilitacyjne. Problematyka

niepełnosprawności – podstawowe pojęcia i definicje. Kalectwo. Inwalidztwo. Niepełnosprawność. Kryteria definicji niepełnosprawności (def. WHO, ONZ). Wymiar czasowy niepełnosprawności (okresowy, trwały). Rodzaje niepełnosprawności (obniżona sprawność: ruchowa, sensoryczna, intelektualna, funkcjonowania społecznego, komunikowania się, psychofizyczna). Stopnie niepełnosprawności (znaczna, umiarkowana, lekka). Klasyfikacja niepełnosprawności. Dane epidemiologiczne w Polsce i na świecie. Niepełnosprawność u dzieci. Fizjologiczne podstawy fizjoterapii. Nerwowe mechanizmy czynności ruchowych. Torowanie. Hamowanie. Odruchy. Sterowanie ruchami człowieka. Edukacja ruchowa, integracja sensomotoryczna. Efektywność rehabilitacji. Plastyczność ośrodkowego układu nerwowego. Plastyczność pamięciowa, rozwojowa, kompensacyjna.

Ćwiczenia: polski model rehabilitacji. Zasady fizjoterapii, ich odniesienie do praktycznych aspektów fizjoterapii. Zespół rehabilitacyjny. Cele i zadania poszczególnych członków zespołu rehabilitacyjnego. Organizacja rehabilitacji w Polsce. Zawód fizjoterapeuty. Kształcenie fizjoterapeutów w Polsce i na świecie. Wpływ ćwiczeń na organizm człowieka. Problematyka wysiłków fizycznych – wpływ lokalny i globalny. Wysiłki statyczne i dynamiczne. Zagadnienia zmęczenia. Wpływ ćwiczeń fizycznych na aparat kostno-stawowy, mięśniowy, układ nerwowy, oddechowy i krążenia. Wpływ zmniejszonej aktywności ruchowej na ustrój człowieka (hipokinezyza, akinezyza). Zmiany spowodowane unieruchomieniem lokalnym oraz beczynnością ogólną. Następstwa beczynności ruchowej. Wpływ czynników fizykalnych na ustrój człowieka. Czynniki fizyczne: mechaniczne, kinetyczne, czynniki termiczne (niska i wysoka temperatura), czynniki fotochemiczne, elektrochemiczne, elektrokinetyczne, czynniki o działaniu złożonym. Odczyn miejscowy, odczyn ogólny. Niekorzystny wpływ czynników fizykalnych na ustrój człowieka. Rodzaje zabiegów z zakresu fizykoterapii. Ból – charakterystyka jakościowa bólu, klasyfikacja i metody oceny bólu. Prowadzenie dokumentacji badania podmiotowego i badania przedmiotowego. Prowadzenie dokumentacji stanu zdrowia pacjenta i dokumentacji zabiegów fizjoterapeutycznych. Ocena stanu funkcjonalnego pacjenta – dobór odpowiedniego testu, trafność oceny, przydatność i znaczenie dla doboru środków fizjoterapii oraz kontroli wyników rehabilitacji. Wady postawy – zaburzenia statyczne kończyn dolnych, wady postawy w płaszczyźnie strzałkowej, bocznej skrzywienia kręgosłupa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności; mechanizmy oddziaływania oraz możliwe skutki uboczne środków i zabiegów z zakresu fizjoterapii; zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie podmiotowe, badanie przedmiotowe oraz wykonywać podstawowe badania czynnościowe i testy funkcjonalne właściwe dla fizjoterapii, w tym pomiary długości i obwodu kończyn, zakresu ruchomości w stawach oraz siły mięśniowej; wypełniać dokumentację stanu zdrowia pacjenta i programu zabiegów fizjoterapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

6. FIZJOTERAPIA OGÓLNA 2

Cel kształcenia: przyswojenie wiedzy z zakresu podstawowych pojęć, metod diagnostycznych oraz terapeutycznych stosowanych w fizjoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: metodyczne podstawy fizjoterapii. Cele i zadania fizjoterapii. Programowanie rehabilitacji. Podstawowe ogniwa programowania rehabilitacji i fizjoterapii – diagnoza, prognoza, ordynacja, kontrola uzyskiwanych wyników. Cele rehabilitacji leczniczej: naczelny, ogólny, etapowe, szczegółowe. Elementy programowania rehabilitacji. Zadania fizjoterapeuty. Ogólne zasady fizjoterapii. Metody diagnostyczne stosowane w rehabilitacji. Ocena stanu funkcjonalnego. Badanie podmiotowe i przedmiotowe. Składowe badania czynnościowego w kinezyterapii. Wywiad – zasady przeprowadzania wywiadu i jego dokumentacja, składowe wywiadu. Specyfika wywiadu w różnych jednostkach chorobowych. Badanie przedmiotowe. Badania dodatkowe. Podstawowe badania laboratoryjne. Badania obrazowe. Badania diagnostyczne i funkcjonalne w weryfikacji i modyfikacji programów rehabilitacji oraz kontroli ich wyników. Etyka zawodowa fizjoterapeuty, kompetencje oraz odpowiedzialność moralna i prawna. Dylematy etyczne fizjoterapeutów. Systematyka fizjoterapii. Zasadnicze kryteria podziału ćwiczeń leczniczych. Cel ćwiczeń leczniczych. Cele i zadania kinezyterapii. Formy i metody kinezyterapii. Zasięg oddziaływania ćwiczeń leczniczych. Cel ćwiczeń leczniczych. Systematyka fizykoterapii. Zasadnicze kryteria podziałowe i podział zabiegów fizykalnych. Rodzaj zastosowanej energii, rodzaj działających czynników fizykalnych. Cel zastosowanych zabiegów. Ocena sprawności fizycznej. Dokumentacja badania podmiotowego i badania przedmiotowego. Dokumentacja stanu zdrowia pacjenta i dokumentacja zabiegów fizjoterapeutycznych. Holistyczne oraz zespołowe podejście do terapii pacjentów z wybranymi jednostkami chorobowymi.

Ćwiczenia: ocena funkcjonalna postawy ciała. Ocena funkcjonalna chodu. Podstawowe testy funkcjonalne w badaniu kręgosłupa. Podstawowe testy funkcjonalne w badaniu kończyny dolnej. Podstawowe testy funkcjonalne w badaniu kończyny górnej. Metody kinezyterapeutyczne. Ogólna charakterystyka wybranych metod neurofizjologicznych. Cele założenia, podstawy metodyczne, oczekiwane efekty terapeutyczne. Ogólna charakterystyka wybranych metod mechanicznych i edukacyjnych – cele, założenia, podstawy metodyczne, oczekiwane efekty terapeutyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności; mechanizmy oddziaływania oraz możliwe skutki uboczne środków i zabiegów z zakresu fizjoterapii; zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie podmiotowe, badanie przedmiotowe oraz wykonywać podstawowe badania czynnościowe i testy funkcjonalne właściwe dla fizjoterapii, w tym pomiary długości i obwodu kończyn, zakresu ruchomości w stawach oraz siły mięśniowej; wypełniać dokumentację stanu zdrowia pacjenta i programu zabiegów fizjoterapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

7. FIZYKOTERAPIA 1

Cel kształcenia: zapoznanie z rodzajami zabiegów, wykorzystaniem różnych postaci energii fizykalnej, charakterystyka biofizyczna oraz oddziaływanie na poszczególne narządy i układy w procesie leczenia i profilaktyki. Poznanie metodyki wykonania zabiegów według

wskazań lekarskich, dobór i obsługa urządzeń stosowanych w fizykoterapii, prowadzenie dokumentacji medycznej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: definicja fizykoterapii, metody fizykoterapeutyczne. Odczyn zabiegowy – natychmiastowy i opóźniony. Wpływ bodźców fizykoterapeutycznych na pobudzenie procesów regeneracyjnych ustroju, w tym znaczenie mikrokrążenia i jego stymulacji. Krioterapia – fizjologiczne reakcje organizmu na działanie zimna, substancje stosowane do uzyskiwania skrajnie niskich temperatur, termoregulacja, wskazania i przeciwwskazania. Ciepłolecznictwo, pojęcie ciepła, właściwości fizyczne energii cieplnej, wpływ ciepła na organizm, wymiana ciepła, drogi wymiany ciepła, wskazania i przeciwwskazania. Światłolecznictwo – promieniowanie podczerwone (IR), cechy fizyczne, mechanizm oddziaływania na organizm, działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania. Promieniowanie nadfioletowe (UV), podział i właściwości promieniowania ultrafioletowego, oddziaływanie na ustrój, działanie biologiczne, odczyny, wskazania i przeciwwskazania. Światłolecznictwo. Światło spolaryzowane – działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania. Światło hiperlaryzowane – działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania. Światło ledowe – działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania. Laseroterapia – podstawy fizyczne promieniowania laserowego, cechy światła laserowego, urządzenia generujące promieniowanie laserowe. Wykorzystanie światła laserowego w rehabilitacji, kosmetologii medycynie estetycznej, wskazania i przeciwwskazania do stosowania techniki laserowej. Hydroterapia – działanie biologiczne, rodzaje zabiegów, wskazania i przeciwwskazania, metodyka wykonywania zabiegów, wskazania i przeciwwskazania.

Ćwiczenia: zasady bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w fizykoterapii. Algorytm postępowania obowiązujący podczas wykonywania zabiegów fizykalnych. Termoterapia – zabiegi ciepłolecnicze, podział i rodzaje zabiegów. Ogólna metodyka wykonania zabiegów, wskazania i przeciwwskazania do ciepłolecznictwa. Krioterapia, charakterystyka i cel stosowania terapii. Rodzaje tworzyw kriogenicznych. Leczenie zimnem – ogólna metodyka zabiegów, wskazania i p/wskazania, obowiązujące zasady BHP. Fototerapia – promieniowanie podczerwone IR, charakterystyka i cel stosowania terapii. Rodzaje, budowa, wyposażenie i obsługa lamp wykorzystywanych w terapii promieniami IR. Naświetlania promieniami IR, rodzaje, i ogólna metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania, obowiązujące zasady BHP. Naświetlania ogólne i miejscowe – szczegółowa metodyka zabiegów. Fototerapia – promieniowanie podczerwone UV, charakterystyka biofizyczna energii, sposób oddziaływania na organizm. Rodzaje, budowa, wyposażenie i obsługa lamp wykorzystywanych w terapii promieniami UV. Naświetlania promieniami UV, rodzaje, i ogólna metodyka zabiegów, zasady dawkowania energii wskazania i przeciwwskazania, obowiązujące zasady BHP. Naświetlania ogólne i miejscowe – szczegółowa metodyka zabiegów. Promieniowanie laserowe – charakterystyka biofizyczna energii, sposób oddziaływania na organizm. Rodzaje, budowa, wyposażenie i obsługa urządzeń laserowych. Laseroterapia – zasady dawkowania energii wskazania i przeciwwskazania, obowiązujące zasady BHP. Laseroterapia – rodzaje i ogólna metodyka zabiegów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ czynników fizycznych stosowanych w zabiegach fizykoterapii na tkanki organizmu człowieka, metodykę zabiegów; podstawowe objawy chorób w stopniu umożliwiającym stosowanie zabiegów z zakresu fizykoterapii; mechanizmy działania, skutki uboczne oraz wskazania i przeciwwskazania zabiegów z zakresu fizykoterapii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zaawansowanym technicznie sprzętem stosowanym w wykonywaniu zabiegów z zakresu medycyny fizykalnej u pacjentów w różnym wieku

oraz z różnymi rodzajami dysfunkcji; zastosować wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu fizykoterapii w pracy z pacjentem – planowanie, dobór i wykonanie zabiegów z wykorzystaniem odpowiedniej aparatury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, rozumienia potrzeby uzupełniania deficytów wiedzy oraz jej uaktualniania; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym, w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. FIZYKOTERAPIA 2

Cel kształcenia: zapoznanie z rodzajami zabiegów, wykorzystaniem różnych postaci energii fizycznej, charakterystyka biofizyczna oraz oddziaływanie na poszczególne narządy i układy w procesie leczenia i profilaktyki. Poznanie metodyki wykonania zabiegów według wskazań lekarskich, dobór i obsługa urządzeń stosowanych w fizykoterapii, prowadzenie dokumentacji medycznej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: elektroterapia – prąd galwaniczny, wpływ prądu stałego na organizm, zjawiska elektrochemiczne, elektrokinetyczne, elektrotermiczne, reakcje nerwów, mięśni i naczyń krwionośnych na prąd stały, zabiegi elektrolecnicze przy użyciu prądu stałego, wskazania i przeciwwskazania. Prądy d'Arsonvala – wykorzystanie w terapii i kosmetyce. Prądy impulsowe małej częstotliwości, charakterystyka właściwości fizycznych, działanie biologiczne prądów impulsowych małej częstotliwości, elektrostymulacja, charakterystyka, przebieg, rodzaje elektrostymulacji, wskazania i przeciwwskazania do elektrostymulacji. Elektrodiagnostyka – metody jakościowe i ilościowe. Specyfika elektrostymulacji mięśni gładkich i prążkowanych, metodyka elektrostymulacji mięśni krtani, elektrostymulacji dopochwowych i dorektalnych. Nowoczesne metody elektrostymulacji – Firefox, Voca Stim Master. Prądy diadynamiczne DD – rodzaje prądów i ich zastosowanie w lecznictwie. Przechodząca stymulacja elektryczna (TENS), działanie, wskazania. Prądy impulsowe średniej częstotliwości INTERDYN – charakterystyka prądów, zakres częstotliwości, prądy interferencyjne, statyczne i dynamiczne pole interferencyjne, wskazania i przeciwwskazania do stosowania prądów interferencyjnych. Przechodząca stymulacja elektryczna TENS oraz nowe metody elektroterapii Deep Osillation, Indiba, Body Flow – mechanizmy działania, wskazania i przeciwwskazania, metodyka zabiegów. Pole elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości, diatermia krótkofalowa – DKF, diatermia mikrofalowa DMF, SALUS TALENT – działanie, wskazania i przeciwwskazania, metodyka zabiegów. Ultrasonoterapia – podstawy fizyczne, działanie biologiczne ultradźwięków, zmiany miejscowe i ogólne, dawkowanie i metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania. Pole magnetyczne niskiej częstotliwości – charakterystyka fizyczna pola magnetycznego, wpływ na organizm, działanie biologiczne pola magnetycznego. Magnetoterapia i magnetostymulacja – wskazania i przeciwwskazania do zabiegów. Fizykalna terapia naczyniowa BEMER. Zasady doboru zabiegów oraz dawek w kompleksowej terapii rehabilitacyjnej.

Ćwiczenia: elektrolecznictwo – charakterystyka prądu stałego, biofizyczne efekty oddziaływania prądu stałego na tkanki. Galwanizacja, rodzaje i technika zabiegów, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Galwanizacja – metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych, kończyn dolnych, tułowia i w okolicach wrażliwych. Wskazania i przeciwwskazania do zabiegu galwanizacji. Jonizacja – charakterystyka zabiegu, cel stosowania terapii. Leki stosowane w terapii, ich działanie, sposób dysocjowania. Jonizacja, rodzaje i technika zabiegów, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych i kończyn dolnych, w obrębie tułowia oraz w okolicach wrażliwych, wskazania i przeciwwskazania. Prądy impulsowe niskiej częstotliwości – diadynamiczne i izodynamiczne – charakterystyka zabiegu, cel stosowania

terapii. Rodzaje i charakterystyka sposobu oddziaływania poszczególnych rodzajów prądów diadynamicznych, różnicowanie siły działania bodźcowego. Zasady dawkowania prądu impulsowego, technika zabiegów, wskazania i przeciwwskazania do stosowania terapii, zasady BHP. Szczegółowa metodyka zabiegów z wykorzystaniem podstawowych kombinacji prądów DD. Metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych i kończyn dolnych i tułowia. Sposób generowania, rodzaje oraz działanie i zastosowanie prądów izodynamicznych. Prądy izodynamiczne – szczegółowa metodyka zabiegów. Elektrostymulacja – cel stosowania terapii rodzaje i technika zabiegów. Elektrostymulacja pośrednia i bezpośrednia w obrębie kończyn górnych – metodyka zabiegu, wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP. Elektrostymulacja pośrednia i bezpośrednia w obrębie kończyn górnych, dolnych, tułowia, szyi i twarzy – metodyka zabiegu. Elektrostymulacja przeciwbólowa - metodyka zabiegu, wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP. Prądy średniej częstotliwości interferencyjne, cel stosowania terapii, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Rodzaje i technika zabiegów. metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych, kończyn dolnych tułowia, wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP. TENS - cel stosowania terapii, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP, rodzaje i technika zabiegów. Metodyka zabiegu w obrębie kończyn górnych i dolnych oraz tułowia, wskazania i przeciwwskazania. Pola elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości – charakterystyka biofizyczna energii wykorzystywanych w terapii, TERAPULS, cel stosowania terapii, metodyka zabiegów, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Impulsowe pole magnetyczne niskiej częstotliwości – MAGNETRONIK, charakterystyka biofizyczna energii, rodzaje i technika zabiegów. Ultradźwięki – sposób generowania, charakterystyka biofizyczna energii, cel stosowania terapii, rodzaje i charakterystyka zabiegów. Metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych, kończyn dolnych i tułowia wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP. Sonoforeza – cel stosowania terapii, metodyka zabiegów w obrębie kończyn i tułowia – wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ czynników fizycznych stosowanych w zabiegach fizykoterapii na tkanki organizmu człowieka, metodykę zabiegów; podstawowe objawy chorób w stopniu umożliwiającym stosowanie zabiegów z zakresu fizykoterapii; mechanizmy działania, skutki uboczne oraz wskazania i przeciwwskazania zabiegów z zakresu fizykoterapii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zaawansowanym technicznie sprzętem stosowanym w wykonywaniu zabiegów z zakresu medycyny fizykalnej u pacjentów w różnym wieku oraz z różnymi rodzajami dysfunkcji; zastosować wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu fizykoterapii w pracy z pacjentem – planowanie, dobór i wykonanie zabiegów z wykorzystaniem odpowiedniej aparatury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, rozumienia potrzeby uzupełniania deficytów wiedzy oraz jej uaktualniania; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym, w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

9. KINEZYTERAPIA 1

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą i miejscem kinezyterapii w planowaniu i realizacji zadań fizjoterapii oraz rehabilitacji medycznej. Opanowanie umiejętności badania klinicznego i oceny funkcjonalnej stanu narządu ruchu. Nabycie umiejętności obiektywizowania oceny stanu narządu ruchu. Opanowanie techniki wykonywania ćwiczeń leczniczych oraz ich programowanie w odniesieniu do różnych grup schorzeń. Poznanie i doskonalenie właściwego podejścia do chorego oraz współpracy z personelem należącym do zespołu rehabilitacyjnego w oparciu o wiedzę z zakresu nauk humanistycznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: kinezyterapia – podstawy naukowe, nazwa przedmiotu, podstawowe pojęcia, nazewnictwo i systematyka. Rola i miejsce kinezyterapii w fizjoterapii, rehabilitacji medycznej oraz rehabilitacji kompleksowej. Badanie pacjenta dla potrzeb kinezyterapii. Składowe badania i systematyka badania. Rola obiektywizacji procesu diagnostycznego. Wywiad z pacjentem na potrzeby kinezyterapii. Badania funkcjonalne stosowane dla potrzeb diagnostyki w kinezyterapii miejscowej - dokumentacja. Pomiary linijne długości i obwodów w obrębie kończyn górnych i dolnych - dokumentacja. Metodyka badania zakresów ruchu kręgosłupa. Pomiary zakresu ruchu w stawach kończyn górnych i dolnych (goniometria) – podstawowe pojęcia, metodyka, SFTR – jako system zapisu pomiarów -dokumentacja. Rola oceny siły mięśniowej w planowaniu procesu usprawniania. Metody oceny siły mięśniowej. Ocena siły mięśniowej z wykorzystaniem testu Lovetta oraz zmodyfikowanego testu Lovetta (Kliniczna Metoda Oceny Siły Mięśni wg Zembatego) – metodyka badania oraz okumentacja. Ocena postawy ciała – definicje, typy postawy ciała, mechanizmy kontroli. Etiologia i typy wad postawy ciała. Chód prawidłowy, cykl i fazy chodu, wyznaczniki chodu prawidłowego. Analiza dynamiczna i kinematyczna chodu. Chód patologiczny. Objawy Trendelenburga i Duchenne`a.

Ćwiczenia: wprowadzenie do kinezyterapii – znajomość podstawowych pojęć i definicji, wyznaczanie osi i płaszczyzn. Wywiad w diagnostyce układu ruchu. Projektowanie i uzupełnienie karty wywiadu. Pomiary długości kończyn: pomiary orientacyjne i linijne; rzeczywisty i pozorny skrót kończyny dolnej – diagnostyka, przyczyny, różnicowanie dokumentacja przeprowadzonych pomiarów; interpretacja wyników badań. Pomiary obwodowe w obrębie kończyn górnych i dolnych; dokumentacja przeprowadzonych pomiarów; interpretacja wyników badań. Goniometria – pomiary zakresu ruchów w stawach kończyn górnych i dolnych; dokumentacja przeprowadzonych pomiarów, zapis metodą SFTR; interpretacja wyników badań. Ocena ruchomości kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego, globalna ruchomość kręgosłupa, test Schobera, test palce-podłoga, Sit and Reach test; dokumentacja przeprowadzonych pomiarów; interpretacja wyników badań. Kliniczna ocena siły mięśniowej tułowia wg Zembatego; dokumentacja oceny siły mięśniowej; interpretacja wyników badań. Kliniczna ocena siły mięśniowej wg Zembatego – obręcz kończyny górnej i jej część wolna; dokumentacja oceny siły mięśniowej; interpretacja wyników badań. Kliniczna ocena siły mięśniowej wg Zembatego – obręcz kończyny dolnej i jej część wolna; dokumentacja oceny siły mięśniowej; interpretacja wyników badań. Wzrokowa ocena postawy ciała; dokumentacja oceny postawy ciała; interpretacja wyników badań. Ocena postawy ciała wg metody linii pionowych Stafforda. Testy diagnostyczne w ocenie postawy ciała – test ścienny Degi, test Thomasa, zmodyfikowany test Thomasa, SLR test; interpretacja wyników badań. Analiza funkcjonalna chodu człowieka. Testy mięśniowe (m. brzuchaty łydki, m. płaszczkowaty, grupa tylna mięśni uda, m. prosty uda, m. biodrowo-lędźwiowy, m. naprężacz powięzi szerokiej uda) – zasady i metodyka poizometrycznej relaksacji mięśni, autoterapia. Testy mięśniowe (mm. przywodziciele stawu biodrowego, m. czworoboczny lędźwi, m. piersiowy większy, m. piersiowy mniejszy, m. najszerszy grzbietu) – zasady i metodyka poizometrycznej relaksacji mięśni, autoterapia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii; wskazania i przeciwwskazania do ćwiczeń stosowanych w kinezyterapii.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie podmiotowe, badanie przedmiotowe oraz wykonywać podstawowe badania czynnościowe i testy funkcjonalne właściwe dla fizjoterapii, w tym pomiary długości i obwodu kończyn, zakresu ruchomości w stawach oraz siły mięśniowej; wypełniać dokumentację stanu zdrowia pacjenta i programu zabiegów fizjoterapeutycznych; dobrać i prowadzić kinezyterapię ukierunkowaną na kształtowanie poszczególnych zdolności motorycznych u osób zdrowych oraz osób z różnymi dysfunkcjami, przeprowadzić zajęcia ruchowe o określonym celu, prowadzić reedukację chodu i ćwiczenia z zakresu edukacji i reedukacji posturalnej oraz reedukacji funkcji kończyn górnych; zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu kinezyterapii, dobrać poszczególne ćwiczenia dla osób z różnymi zaburzeniami i możliwościami funkcjonalnymi oraz metodycznie uczyć ich wykonywania, stopniując natężenie trudności oraz wysiłku fizycznego oraz umie konstruować trening medyczny, w tym różnorodne ćwiczenia, dostosowywać poszczególne ćwiczenia do potrzeb ćwiczących, dobrać odpowiednie przyrządy i przybory do ćwiczeń ruchowych oraz stopniować trudność wykonywanych ćwiczeń; instruować pacjenta w zakresie wykonywania ćwiczeń ruchowych w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych, instruować opiekuna w zakresie sprawowania opieki nad osobą ze specjalnymi potrzebami oraz nad dzieckiem – w celu stymulowania prawidłowego rozwoju; obsługiwać i stosować urządzenia z zakresu kinezyterapii; wykazuje zaawansowane umiejętności manualne pozwalające na zastosowanie właściwej techniki z zakresu kinezyterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

10. KINEZYTERAPIA 2

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą i miejscem kinezyterapii w planowaniu i realizacji zadań fizjoterapii oraz rehabilitacji medycznej. Opanowanie umiejętności badania klinicznego i oceny funkcjonalnej stanu narządu ruchu. Nabycie umiejętności obiektywizowania oceny stanu narządu ruchu. Opanowanie techniki wykonywania ćwiczeń leczniczych oraz ich programowanie w odniesieniu do różnych grup schorzeń. W oparciu o wiedzę z zakresu nauk humanistycznych poznanie i doskonalenie właściwego podejścia do chorego oraz współpracy z personelem należącym do zespołu rehabilitacyjnego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: systematyka ćwiczeń w kinezyterapii miejscowej oraz ogólnousprawniającej. Ćwiczenia bierne, ćwiczenia redresyjne, ćwiczenia czynne w odciążeniu (podwieszenia osiowe i pozaosiowe) – definicja, cel, wskazania i przeciwwskazania, metodyka wykonywania. Ćwiczenia czynne w odciążeniu z oporem – charakterystyka, cel, wskazania i przeciwwskazania, metodyka doboru wykonywania zabiegów, w tym metody doboru obciążenia (Metoda DeLorme'a i Watkina, metoda McQuenna). Ćwiczenia czynne wolne – charakterystyka, cel, wskazania, przeciwwskazania, metodyka stosowania. Charakterystyka ćwiczeń w otwartym i zamkniętym łańcuchu kinematycznym. Podstawy treningu funkcjonalnego – testy funkcjonalne w diagnostyce stanu narządu ruchu jako baza do planowania treningu, metodyka nauczania prawidłowych wzorców ruchowych. Kinezyterapia ogólnousprawniająca – systematyka (główne działy tego rodzaju kinezyterapii). Zasady prowadzenia ćwiczeń kondycyjnych, formy, metody, organizacja. Zasady budowy toku lekcyjnego, krzywa natężenia wysiłku, konspekt, osnowa. Zasady doboru ćwiczeń dla osób

niepełnosprawnych, zasady doboru grup ćwiczebnych. Ćwiczenia gimnastyki porannej – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania.

Ćwiczenia: ćwiczenia bierne i redresyjne – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Ćwiczenie w odciążeniu – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Ćwiczenia w odciążeniu z oporem, samowspomagane – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Ćwiczenia czynne wolne kończyny górnej – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Ćwiczenia czynne wolne kończyny dolnej – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Ćwiczenia czynne z oporem – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Ćwiczenia stabilizacji centralnej, równoważne, koordynacyjne. Ćwiczenia oddechowe, relaksacyjne i synergistyczne – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Wykorzystanie biofeedbacku w kinezyterapii – neurofizjologiczne uzasadnienie ćwiczeń, metodyka, cel, wskazania i przeciwwskazania. Pionizacja i reedukacja chodu. Funkcjonalna diagnostyka układu ruchu (FMS). Dokumentacja diagnostyki. Metodyka i zasady prowadzenia treningu funkcjonalnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii; wskazania i przeciwwskazania do ćwiczeń stosowanych w kinezyterapii.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie podmiotowe, badanie przedmiotowe oraz wykonywać podstawowe badania czynnościowe i testy funkcjonalne właściwe dla fizjoterapii, w tym pomiary długości i obwodu kończyn, zakresu ruchomości w stawach oraz siły mięśniowej; wypełniać dokumentację stanu zdrowia pacjenta i programu zabiegów fizjoterapeutycznych; dobierać i prowadzić kinezyterapię ukierunkowaną na kształtowanie poszczególnych zdolności motorycznych u osób zdrowych oraz osób z różnymi dysfunkcjami, przeprowadzić zajęcia ruchowe o określonym celu, prowadzić reedukację chodu i ćwiczenia z zakresu edukacji i reedukacji posturalnej oraz reedukacji funkcji kończyn górnych; zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu kinezyterapii, dobrać poszczególne ćwiczenia dla osób z różnymi zaburzeniami i możliwościami funkcjonalnymi oraz metodycznie uczyć ich wykonywania, stopniując natężenie trudności oraz wysiłku fizycznego oraz umie konstruować trening medyczny, w tym różnorodne ćwiczenia, dostosowywać poszczególne ćwiczenia do potrzeb ćwiczących, dobrać odpowiednie przyrządy i przybory do ćwiczeń ruchowych oraz stopniować trudność wykonywanych ćwiczeń; instruować pacjenta w zakresie wykonywania ćwiczeń ruchowych w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych, instruować opiekuna w zakresie sprawowania opieki nad osobą ze specjalnymi potrzebami oraz nad dzieckiem – w celu stymulowania prawidłowego rozwoju; obsługiwać i stosować urządzenia z zakresu kinezyterapii; wykazuje zaawansowane umiejętności manualne pozwalające na zastosowanie właściwej techniki z zakresu kinezyterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi

w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

11. KSZTAŁCENIE RUCHOWE I METODYKA NAUCZANIA RUCHU 1

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy i kształcenie umiejętności potrzebnych do realizacji zajęć ruchowych w ramach szeroko pojętej kultury fizycznej, a przede wszystkim z ukierunkowaniem na dziedzinę leczniczych form kultury fizycznej. Cele szczegółowe: zapoznanie z uwarunkowaniami procesu nauczania czynności ruchowych w perspektywie teorii uczenia się motorycznego; kształtowanie umiejętności ruchowych jako proces uczenia motorycznego; zapoznanie z podstawowymi zasadami komunikacji dydaktycznej w pracy fizjoterapeuty, komunikacja dydaktyczna jako forma procesu nauczania czynności ruchowych; ukazanie wiedzy z teorii oraz metodyki wychowania fizycznego jako dyscyplin zarówno teoretycznych jak i praktycznych, a także perspektywy poszerzania i rozwoju wiedzy z zakresu kultury fizycznej oraz uświadomienie konieczność ciągłego uaktualniania kierunków i metod pracy; wyjaśnienie znaczenia ćwiczeń fizycznych – ich miejsca i roli w aktywności fizycznej człowieka zdrowego i niepełnosprawnego; zapoznanie z aspektami systematyki ćwiczeń fizycznych przydatnymi w pracy fizjoterapeuty oraz z elementami ćwiczeń porządkowo-dyscyplinujących i kształtujących stosowanych w zajęciach ruchowych i w nauczaniu czynności ruchowych; pokazanie planowania procesu nauczania czynności ruchowych; zapoznanie z aspektami bezpieczeństwa i higieny zajęć ruchowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: kultura fizyczna i rehabilitacja ruchowa – wprowadzenie teoretyczne. Aktywność fizyczna a aktywność ruchowa. Metody i formy prowadzenia zajęć ruchowych i nauczania czynności ruchowych. Terminologia ćwiczeń ruchowych – pozycje wyjściowe, ćwiczenia kształtujące. Struktura zajęć ruchowych. Prowadzenie zajęć ruchowych dla dzieci w różnym wieku. Podstawy antropomotoryki. Kształtowanie cech motorycznych. Programowanie procesu usprawniania (diagnoza, prognoza, plan, kontrola). Mechanizm kształtowania się nawyków ruchowych. Ogólne wskazania do prowadzenia zajęć z różnymi grupami pacjentów. Pływanie korekcyjne w ujęciu pedagogicznym.

Ćwiczenia: Międzynarodowy Test Sprawności Fizycznej – próby na szybkość, wytrzymałość. Międzynarodowy Test Sprawności Fizycznej – próby na koordynację ruchową, siłę, gibkość, skoczność. Test Coopera. Musztra – szczegółowe omówienie składowych musztry. Kolumny ćwiczebne: definicja, zadania, rodzaje, komendy. Podział ćwiczeń kształtujących wg Mazurka. Pozycje wyjściowe: definicja, rodzaje. Pozycje wyjściowe w staniu, w kłęk, w siadzie, w leżeniu – szczegółowe omówienie. Pozycje wyjściowe w podporach i w półzwisach szczegółowe omówienie. Położenia ramion w kierunkach głównych i w kierunkach pośrednich. Układ ramion jako pozycja wyjściowa do ćwiczeń kształtujących. Ruchy ramion: definicja, kierunki, płaszczyzny. Analiza ruchów ramion w poszczególnych stawach kończyny górnej z różnych pozycji wyjściowych. Cele (zadania) ćwiczeń ramion, przykłady ćwiczeń. Ruchy kończyn dolnych i ich kierunki. Rodzaje i cele ćwiczeń kończyn dolnych – szczegółowe omówienie, przykłady ćwiczeń. Ćwiczenia głowy i szyi – podział, przykłady ćwiczeń. Ćwiczenia tułowia - podział. Ćwiczenia tułowia w płaszczyźnie strzałkowej, czołowej i poprzecznej definicja ruchu, metodyka nauczania, cel i przykłady ćwiczeń. Zasady zapisu ćwiczeń gimnastycznych: wolnych i z przyborami. Tok rozgrzewki (ogólnorozwojowej), analiza, omówienie zadań i ćwiczeń jakie stosujemy w treści toku ćwiczenia w pracowni umiejętności. Systematyka ćwiczeń fizycznych, definicja, podział i rodzaje gimnastyki. Metodyka nauczania ruchu. Gry i zabawy ruchowe, konspekt zajęć, zasady dydaktyczno-wychowawcze stosowane podczas zajęć ruchowych. Metodyka nauczania stylów pływania. Koncepcja zajęć pływania korekcyjnego. Tok lekcyjny i plan realizacji zajęć korekcyjnych w wodzie. Zastosowanie różnych form i metod nauczania ruchu

w zależności od wieku. Bezpieczeństwo i higiena zajęć ruchowych na sali gimnastycznej oraz na pływalni.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne i metodyczne podstawy procesu uczenia się i nauczania czynności ruchowych; zagadnienia związane z promocją zdrowia i fizjoprofilaktyką.

Umiejętności (potrafi): opracować konspekt i przeprowadzić zajęcia ruchowe stosując różne ćwiczenia i wykorzystując odpowiednie przyrządy i przybory, dostosowując stopień trudności ćwiczeń do wieku i sprawności fizycznej uczestnika zajęć; zaprezentować umiejętności ruchowe konieczne do demonstracji i zapewnienia bezpieczeństwa podczas wykonywania poszczególnych ćwiczeń; podejmować działania promujące zdrowy styl życia oraz zaprojektować program profilaktyczny w zależności od wieku, płci, stanu zdrowia oraz warunków życia pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem aktywności fizycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

12. KSZTAŁCENIE RUCHOWE I METODYKA NAUCZANIA RUCHU 2

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy i kształcenie umiejętności potrzebnych do realizacji zajęć ruchowych w ramach szeroko pojętej kultury fizycznej, a przede wszystkim z ukierunkowaniem na dziedzinę leczniczych form kultury fizycznej. Cele szczegółowe: zapoznanie z uwarunkowaniami procesu nauczania czynności ruchowych w perspektywie teorii uczenia się motorycznego; kształtowanie umiejętności ruchowych jako proces uczenia motorycznego; zapoznanie z podstawowymi zasadami komunikacji dydaktycznej w pracy fizjoterapeuty, komunikacja dydaktyczna jako forma procesu nauczania czynności ruchowych; ukazanie wiedzy z teorii oraz metodyki wychowania fizycznego jako dyscyplin zarówno teoretycznych jak i praktycznych, a także perspektywy poszerzenia i rozwoju wiedzy z zakresu kultury fizycznej oraz uświadomienie konieczność ciągłego uaktualniania kierunków i metod pracy; wyjaśnienie znaczenia ćwiczeń fizycznych – ich miejsca i roli w aktywności fizycznej człowieka zdrowego i niepełnosprawnego; zapoznanie z aspektami systematyki ćwiczeń fizycznych przydatnymi w pracy fizjoterapeuty oraz z elementami ćwiczeń porządkowo-dyscyplinujących i kształtujących stosowanych w zajęciach ruchowych i w nauczaniu czynności ruchowych; pokazanie planowania procesu nauczania czynności ruchowych; zapoznanie z aspektami bezpieczeństwa i higieny zajęć ruchowych; zapoznanie z dyscyplinami (piłka siatkowa, koszykówka, piłka ręczna) jako przygotowanie do przedmiotu „sport osób niepełnosprawnych”; ukazanie możliwości kształtowania zdolności psychomotorycznych człowieka; zapoznanie z podstawowymi zasadami, formami, metodami i środkami nauczania czynności ruchowych; pokazanie planowania procesu nauczania czynności ruchowych; zapoznanie z aspektami bezpieczeństwa i higieny zajęć ruchowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wybrane zagadnienia z metodyki nauczania ruchu - proces nauczania czynności ruchowych w kontekście zasad dydaktyczno-wychowawczych i zasad nauczania i uczenia się. Wybrane zagadnienia z metodyki nauczania ruchu – formy w zajęciach ruchowych – organizacyjne, nauczania, ustawień i podziału ćwiczących. Wybrane zagadnienia z metodyki nauczania ruchu - metody i środki dydaktyczne w zajęciach ruchowych. Ogniwa proces nauczania. Podstawy procesu komunikowania się. Kanały komunikowania się. Typy komunikacji. Bariery komunikacji dydaktycznej fizjoterapeuty w realizacji procesu nauczania -uczenia się.

Ćwiczenia: Międzynarodowy Test Sprawności Fizycznej – próby na szybkość, wytrzymałość. Międzynarodowy Test Sprawności Fizycznej – próby na koordynację ruchową, siłę, gibkość,

skoczność. Test Coopera. Metodyka nauczania piłki siatkowej: zagrywka, odbicie sposobem górnym i dolnym. Nauka przyjęcia i rozgrywania w piłce siatkowej. Ćwiczenia w podgrupach. Doskonalenie elementów techniki gry w piłkę siatkową: funkcje zawodników i ustawienie w polu gry. Podstawowe założenia taktyczne w piłce siatkowej. Metodyka nauczania w koszykówce: poruszania się po boisku z kozłowaniem piłki, rzut do kosza, nauka dwutaktu i sposoby jego doskonalenia. Elementy taktyki w koszykówce. Metodyka nauczania w piłce ręcznej: poruszania się po boisku z kozłowaniem piłki, rzut do bramki, nauka zwodu pojedynczego w lewo lub wprawy i sposoby jego doskonalenia. Metodyka nauczania w piłce ręcznej: nauka rzutu z wyskoku, ustawienie zawodników w polu gry i ich funkcje. Samodzielne prowadzenie zajęć przez studentów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne i metodyczne podstawy procesu uczenia się i nauczania czynności ruchowych; zagadnienia związane z promocją zdrowia i fizjoprofilaktyką.

Umiejętności (potrafi): opracować konspekt i przeprowadzić zajęcia ruchowe stosując różne ćwiczenia i wykorzystując odpowiednie przyrządy i przybory, dostosowując stopień trudności ćwiczeń do wieku i sprawności fizycznej uczestnika zajęć; zaprezentować umiejętności ruchowe konieczne do demonstracji i zapewnienia bezpieczeństwa podczas wykonywania poszczególnych ćwiczeń; podejmować działania promujące zdrowy styl życia oraz zaprojektować program profilaktyczny w zależności od wieku, płci, stanu zdrowia oraz warunków życia pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem aktywności fizycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

13. MASAŻ

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami teoretycznymi, technikami i metodyką masażu leczniczego. Opanowanie przez studentów podstawowych form masażu leczniczego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: definicja, klasyfikacja masażu. Higiena i etyka zawodowa, organizacja pracy masażysty. Zasady metodyczne wykonywania masażu. Wskazania i przeciwwskazania do masażu. Ogólny schemat wykonywania masażu. Opis i cele technik masażu. Reakcje fizjologiczne oraz wpływ masażu na ustrój człowieka. Rodzaje masażu leczniczego.

Ćwiczenia: Nauka palpacji. Poznanie podstawowych technik masażu klasycznego. Zapoznanie się z technikami pomocniczymi masażu leczniczego. Masaż poszczególnych części ciała: kończyna górna, kończyna dolna; masaż poszczególnych odcinków kręgosłupa, masaż karku i obręczy barkowej, masaż brzucha i klatki piersiowej, masaż całego ciała.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady zastosowania masażu w określonych chorobach i dysfunkcjach występujących u pacjentów w różnym wieku; wskazania i przeciwwskazania do masażu, cel zabiegu; fizjologiczne reakcje wywołane zabiegiem.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie wykonać masaż poszczególnych części ciała oraz masaż całościowy; zaplanować i dostosować do potrzeb pacjenta indywidualny program masażu oraz kontrolować efektywność zabiegu, identyfikować nieprawidłowości; wykazać zaawansowane umiejętności pozwalające na zastosowanie właściwych technik z zakresu masażu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

14. METODY SPECJALNE FIZJOTERAPII 1

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi metodami wykorzystywanymi w diagnostyce funkcjonalnej oraz leczeniu dysfunkcji w obrębie narządu ruchu – Metoda Mechanicznego Diagnozowania i Terapii wg McKenziego, metoda NDT Bobath, Metoda Lyońska, metoda PNF. Wykłady mają zaznajomić z piśmiennictwem, na podstawie którego należy poznać teoretyczne założenia i historyczny rodowód wybranych metod kinezyterapeutycznych. Ćwiczenia mają na celu zapoznanie z podstawowymi technikami, wzorcami i schematami tychże metod.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Metoda Mechanicznego Diagnozowania i Terapii wg McKenziego – wprowadzenie, epidemiologia i etiologia zespołów bólowych kręgosłupa, miejsce Metody McKenziego w leczeniu zespołów bólowych kręgosłupa. Metoda McKenziego – klasyfikacja zespołów bólowych kręgosłupa, planowanie leczenia – schemat wywiadu oraz badania. Metoda Lyońska – charakterystyka funkcjonalnych i strukturalnych zaburzeń postawy ciała w płaszczyźnie strzałkowej. Założenia metody, diagnostyka narządu ruchu na potrzeby planowania postępowania fizjoterapeutycznego. Planowanie postępowania fizjoterapeutycznego. Leczenie gorsetowe.

Ćwiczenia: diagnostyka zespołów bólowych kręgosłupa w oparciu o metodę McKenziego – wywiad. Leczenie zespołów bólowych kręgosłupa w oparciu o metodę McKenziego – dobór strategii leczenia w oparciu o testy powtarzanymi ruchami. Leczenie zespołów bólowych kręgosłupa w oparciu o metodę McKenziego – rozwiązywanie przykładów klinicznych. „Czerwone flagi” w diagnostyce zespołów bólowych kręgosłupa. Metoda Lyońska – diagnostyka elastyczności struktur wchodzących w skład taśmy powierzchownej tylnej. Metoda Lyońska – diagnostyka elastyczności struktur mięśniowo-powięziowych wchodzących w skład kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego oraz głowo-szyjno-barkowego; planowanie i prowadzenie terapii w oparciu o wynik badania diagnostycznego taśmy powierzchownej tylnej oraz kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego i głowo-szyjno-barkowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zaburzenia, dysfunkcje i zmiany chorobowe u pacjentów w różnym wieku; reguły dotyczące założeń środków, form i metod terapeutycznych - właściwy dobór oraz stosowanie ich u pacjentów w różnym wieku oraz z różnymi dysfunkcjami; mechanizmy działania oraz możliwe skutki uboczne zabiegów z zakresu fizjoterapii; wskazania i przeciwwskazania.

Umiejętności (potrafi): wykonać techniki fizjoterapeutyczne, techniki z zakresu metod specjalnych; praktycznie realizować założenia planu fizjoterapeutycznego zgodnie z procesem i metodyką nauczania ruchów w odniesieniu do dostępnych warunków oraz zgodnie z obowiązującymi normami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

15. METODY SPECJALNE FIZJOTERAPII 2

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi metodami wykorzystywanymi w diagnostyce funkcjonalnej oraz leczeniu dysfunkcji w obrębie narządu ruchu – metoda NDT Bobath, metoda Vojty, metoda PNF. Wykłady mają zaznajomić z piśmiennictwem, na podstawie którego należy poznać teoretyczne założenia i historyczny rodowód wybranych metod kinezyterapeutycznych. Ćwiczenia mają na celu zapoznanie z podstawowymi technikami, wzorcami i schematami tychże metod.

Treści merytoryczne:

Wykłady: założenia teoretyczne metody NDT Bobath. Ocena neurorozwojowa w oparciu o metodę NDT Bobath. Wykorzystanie metody NDT Bobath w terapii zaburzeń neurorozwojowych. Specyfika zastosowania metody NDT Bobath w zespole Pushera. Zespole pomijania jednostronnego – Neglect. Założenia teoretyczne metody Vojty. Wykorzystanie metody Vojty w terapii zaburzeń neurorozwojowych. Rozwój motoryczny w pierwszym roku życia wg metody Vojty jako podstawa w terapii. Reakcje ułożeniowe wg Vojty, analiza motoryki spontanicznej, wskazania i przeciwwskazania do terapii metodą Vojty. Odruchowa lokomocja wg Vojty. PNF – założenia teoretyczne metody proprioreceptywnego torowania. Charakterystyka PNF – wzorce ruchowe, techniki wykorzystywane w metodzie, praca na macie, terapia chodu. Wykorzystanie metody PNF w diagnostyce i terapii zaburzeń neurorozwojowych u dzieci i dorosłych.

Ćwiczenia: NDT Bobath – pozycje ułożeniowe i zmiana pozycji, poruszanie się w łóżku, na materacu (opieka 24-godź), transfer z punktu A do punktu B w przypadku tetraplegii. NDT Bobath – ćwiczenia w łańcuchu zamkniętym przy stole. NDT Bobath w zespole Pushera, w zespole zaniedbywania połowiczego – terapia, rola rodziny i opiekunów. Tułów – reedukacja aktywności. Chód – problemy w zakresie chodu po uszkodzeniu mózgu, reedukacja aktywności. Ontogeneza mechanizmów podporowo-wyprostnych w 1-4 kwartale wg Vojty, wykorzystanie wzorców globalnych w terapii. Analiza kinezyologiczna dziecka z zaburzeniami neurorozwojowymi, zastosowanie metody Vojty. Strefy wyzwiania, punkty oporu stosowane w metodzie Vojty. Odruchowa lokomocja wg Vojty – znaczenie dla terapii. Odruchowa lokomocja wg Vojty – odruchowy obrót – I faza; odruchowy obrót (II, III, IV faza); odruchowe pełzanie. Współpraca pacjent-terapeuta-rodzic w metodzie Vojty. Wskazania i przeciwwskazania do terapii. Wykorzystanie metody PNF w terapii zaburzeń neurorozwojowych dzieci i dorosłych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zaburzenia, dysfunkcje i zmiany chorobowe u pacjentów w różnym wieku; reguły dotyczące założeń środków, form i metod terapeutycznych - właściwy dobór oraz stosowanie ich u pacjentów w różnym wieku oraz z różnymi dysfunkcjami; mechanizmy działania oraz możliwe skutki uboczne zabiegów z zakresu fizjoterapii; wskazania i przeciwwskazania.

Umiejętności (potrafi): wykonać techniki fizjoterapeutyczne, techniki z zakresu metod specjalnych; praktycznie realizować założenia planu fizjoterapeutycznego zgodnie z procesem i metodyką nauczania ruchów w odniesieniu do dostępnych warunków oraz zgodnie z obowiązującymi normami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

16. ODNOWA BIOLOGICZNA

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami odnowy biologicznej stosowanymi w celu przywrócenia i utrzymania homeostazy.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: cele odnowy biologicznej – regeneracja fizjologiczna (odnowa tkanek, usuwanie toksyn, regulacja metabolizmu), profilaktyka przeciążeń, hartowanie (uodparnianie) na czynniki fizyczne i psychologiczne (niska temperatura, stres). Rodzaje zabiegów w odnowie biologicznej – sauna, kąpiele parowe, kąpiele perełkowe, kąpiele wirowe, kąpiele solankowe, krioterapia ogólna, masaż, hydromasaż. Planowanie programu odnowy biologicznej w różnych dyscyplinach sportu. Planowanie wspomagania pracy i wypoczynku z wykorzystaniem zabiegów fizykalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy odnowy biologicznej; wskazania i przeciwwskazania do stosowania zabiegów z zakresu odnowy biologicznej.

Umiejętności (potrafi): zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu odnowy biologicznej; obsługiwać aparaturę do wykonywania zabiegów z zakresu odnowy biologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. SPORT OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką prowadzenia zajęć sportowych przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami oraz z metodyką nauczania wybranych dyscyplin sportu osób niepełnosprawnych, umiejętnością techniki jazdy na wózku.

Treści merytoryczne:

Wykłady: sport niepełnosprawnych we współczesnym świecie, cele i zadania. Historia sportu niepełnosprawnych w Polsce i na świecie. Organizacja sportu niepełnosprawnych w Polsce i na świecie. Specyfika prowadzenia zajęć sportowych z osobami niewidomymi i słabowidzącymi. Charakterystyka zimowych i letnich dyscyplin sportowych przeznaczonych dla osób niewidomych i słabowidzących. Specyfika szkolenia sportowego osób z dysfunkcjami narządu ruchu (A, L, P). Charakterystyka dyscyplin paraolimpijskich i nieparaolimpijskich. Specyfika szkolenia sportowego – osoby z porażeniem mózgowym (CP). Charakterystyka dyscyplin paraolimpijskich i nieparaolimpijskich. Specyfika szkolenia sportowego – osoby z niepełnosprawnością intelektualną. System Olimpiad Specjalnych. Sport osób niesłyszących i niedosłyszących.

Ćwiczenia: przyjęcie pozycji siedzącej na wózku, chwyt za ciąg koła. Bezpieczny upadek do tyłu i przyjęcie pozycji siedzącej. Balans na dwóch kołach, pokonywanie przeszkód (podesty, schody, podjazdy). Doskonalenie elementów techniki jazdy na wózku – elementy aktywnej rehabilitacji. Koszykówka na wózkach- przepisy i zasady gry, poruszanie się bez piłki i z piłką w koszykówce na wózkach. Doskonalenie umiejętności chwytów i podań piłki. Gra ofensywna 1 na 1 z piłką. Rzuty do kosza, nauczanie skutecznej zbiórki piłki z tablicy. Elementy taktyki. Gra właściwa. Siatkówka na stojąco i na siedząco. Przepisy i zasady gry. Specyfika prowadzenia zajęć sportowych z osobami z niepełnosprawnością narządu ruchu. Sposoby poruszania się po boisku w piłce siatkowej na siedząco. Elementy techniczne i taktyczne. Piłka siatkowa na siedząco – odbijanie sposobem górnym i dolnym, zagrywka, atak zawodnika w piłce siatkowej na siedząco. Podstawowe sposoby blokowania zawodnika ataku. Obrona piłki przez zawodnika drugiej linii, gra właściwa. Goalball – specyfika prowadzenia zajęć z osobami z dysfunkcją narządu wzroku. Nauka prawidłowego prowadzenia partnera i poruszania się po boisku, lokalizacja źródła dźwięku. Goalball – nauczanie padu obronnego, nauka skutecznego strzału na bramkę. Gra właściwa. Boccia – przepisy i zasady gry, gra właściwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zastosowanie wybranych form aktywności sportowej w promocji zdrowia i profilaktyce niepełnosprawności; problemy funkcjonalne, w tym zagrożenia i ograniczenia treningowe osób niepełnosprawnych; regulacje prawne udziału osób z niepełnosprawnościami w sporcie (paraolimpiadach i olimpiadach specjalnych).

Umiejętności (potrafi): prowadzić zajęcia z wybranych dyscyplin sportu niepełnosprawnych – zademonstrować elementy techniki i taktyki; podejmować działania promujące aktywny tryb życia osób z niepełnosprawnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

18. TERAPIA MANUALNA

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami, zasadami oraz schematem diagnozowania i terapii w oparciu o medycynę manualną.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawy medycyny manualnej. Systemy i szkoły terapii manualnej. Rola i cele terapii manualnej. Rodzaje technik manualnych oraz ich oddziaływanie na poszczególne tkanki i układy. Ogólne zasady obowiązujące przy wykonywaniu technik manualnych. Zagrożenia terapii manualnej: wskazania i przeciwwskazania. Diagnostyka i leczenie manualne w: dysfunkcjach odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa; zespołach bólowych odcinka lędźwiowego kręgosłupa; dysfunkcjach stawów krzyżowo-biodrowych.

Ćwiczenia: wprowadzenie do terapii manualnej: podstawowe pojęcia i zasady w praktyce. Ogólny schemat oceny postawy ciała pacjenta – body reading. Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania i terapii: stawu kolanowego; kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego; stawu barkowego; stawu łokciowego. Zapoznanie się z technikami terapii tkanek miękkich okolicy: stawu kolanowego i kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego; stawu barkowego i łokciowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy terapii manualnej; mechanizmy patologiczne oraz objawy dysfunkcji układu ruchu u pacjentów w różnym wieku; zasady diagnostyki dysfunkcji układu ruchu człowieka oraz założenia, techniki oraz wskazania i przeciwwskazania do leczenia tych dysfunkcji z zastosowaniem terapii manualnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać umiejętności manualne pozwalające na dobór i wykonanie technik terapii na tkankach miękkich u pacjentów z różnymi rodzajami dysfunkcji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

19. TURYSTYKA ZDROWOTNA

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę i umiejętności umożliwiające sprawne posługiwanie się pojęciem turystyki zdrowotnej/medycznej/uzdrowiskowej w odniesieniu do różnych rodzajów świadczeniodawców zaangażowanych w proces udzielania świadczeń zdrowotnych/medycznych. Przedstawienie rozwoju turystyki zdrowotnej oraz identyfikacja jej różnych odmian w Polsce i na świecie w odniesieniu do globalnych, europejskich i wybranych systemowych regulacji w tym zakresie. Zapoznanie z wiedzą na temat pozytywnych i negatywnych stron turystyki zdrowotnej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: pojęcie turystyki zdrowotnej. Globalne uwarunkowania turystyki zdrowotnej. Systemowe rozwiązania w zakresie turystyki zdrowotnej w różnych krajach. Turystyka uzdrowiskowa, SPA i Wellnes.

Ćwiczenia: analiza globalnych uwarunkowań turystyki zdrowotnej. Analiza systemowych rozwiązań w zakresie turystyki zdrowotnej w wybranych państwach - Indie, Tajlandia, Niemcy, kraje skandynawskie, Wielka Brytania, Polska i inne. Oferta wybranych placówek turystyki uzdrowiskowej, SPA i Wellnes. Identyfikacja potencjału w turystyce zdrowotnej w Polsce w regionalnej perspektywie porównawczej. Identyfikacja potencjału w turystyce zdrowotnej w Polsce na podstawie badań u wybranych świadczeniodawców. Rola i znaczenie organizacji pozarządowych oraz izb zawodowych w rozwoju turystyki zdrowotnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia związane z funkcjonowaniem turystyki zdrowotnej.

Umiejętności (potrafi): wykazać znaczenie globalnej i europejskiej polityki zdrowotnej w kontekście jej priorytetów zdrowotnych i efektywności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formułowania opinii dotyczących możliwości wykorzystania potencjału regionalnego do prowadzenia działalności rehabilitacyjnej w ramach turystyki zdrowotnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

20. WYROBY MEDYCZNE, PROTETYKA I ORTOTYKA

Cel kształcenia: poznanie wiedzy z zakresu zaopatrzenia ortopedycznego, protetyki i ortotyki oraz praktycznego jej zastosowania w fizjoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podział zaopatrzenia ortopedycznego pod względem wskazań leczniczych i poprawy funkcji w różnych schorzeniach narządów ruchu. Pomoce do chodzenia: laski, kule, balkoniki. Zasady doboru w zależności od dysfunkcji. Wózki inwalidzkie w różnych dysfunkcjach, w aktywnej rehabilitacji, specjalne. Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyny górnej; ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje. Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyn dolnych: ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje. Obuwie ortopedyczne i profilaktyczne, wkładki. Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kręgosłupa: kołnierze szyjne odciążające, stabilizujące, sznurówki ortopedyczne, pasy. Gorsety stosowane w bocznych idiopatycznych skrzywieniach kręgosłupa: gorsety Cheneau i bostońskie. Zaopatrzenie ortopedyczne w neurorehabilitacji. Sprzęt przeciwoleżynowy. Zasady wystawiania i realizacji zleceń na wyroby medyczne.

Ćwiczenia: protezy kończyn dolnych: przy wyluszczeniu w stawie biodrowym, udowe: pełnokontaktowe, podciśnieniowe, protezy atypowe goleni: PTB, PTS, KBM. Proteza tymczasowa i definitywna uda i podudzia. Przygotowanie do protezowania. Usprawnianie przed zaprotezowaniem. Nauka chodzenia w protezie – zakładanie i zdejmowanie protezy, higiena kikutu i protezy. Rodzaje protez kończyn górnych – protezy bioelektryczne, kosmetyczne. Protezy czynnościowe mechaniczne, hybrydowe bioelektryczne, manipulatory i chwytaki. Usprawnianie po zaprotezowaniu. Ortezy na stopę i goleń. Ortezy kolanowe. Ortezy na tułów i szyję. Ortezy w skoliozach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne rodzaje zaopatrzenia ortopedycznego stosowanego w leczeniu wybranych schorzeń narządów ruchu i dysfunkcji narządowych; wskazania do stosowania i zasady doboru przedmiotów ortopedycznych; regulacje prawne dotyczące zlecania i realizacji zleceń na wyroby medyczne.

Umiejętności (potrafi): poinstruować pacjenta w zakresie działania zaopatrzenia ortopedycznego i korzystania z tych środków; przygotować dokonać doboru przedmiotów

ortopedycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji i etapu rehabilitacji; poinstruować pacjenta z niepełnosprawnościami w zakresie lokomocji z wykorzystaniem wyrobów medycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pozyskania informacji z aktualnej literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł dotyczących zaopatrzenia ortopedycznego; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

21. PRZEDMIOT DO WYBORU 1:

GRY I ZABAWY RUCHOWE SENIORÓW

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą aktywności ruchowej w procesie pomyślnego starzenia się oraz z zasadami doboru form aktywności ruchowej dla osób w starszym wieku. Kształcenie umiejętności promowania zdrowego stylu życia.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: gry i zabawy ruchowe – zasady dydaktyczno-wychowawcze stosowane podczas zajęć ruchowych. Zastosowanie różnych form i metod nauczania ruchu osób starszych. Metodyka prowadzenia gier i zabaw ruchowych z udziałem osób starszych. Formy aktywności ruchowej: organizacyjno-porządkowe, bieżne, rzutne, kopne. Gry drużynowe i sportowe. Gry i zabawy ruchowe dla seniorów z niepełnosprawnościami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę nauczania i doskonalenia umiejętności ruchowych; zasady doboru form aktywności fizycznej do potrzeb osób starszych; rolę aktywności ruchowej w pomyślnym starzeniu się.

Umiejętności (potrafi): dobrać różne formy aktywności fizycznej do możliwości funkcjonalnych osób starszych; poinstruować osoby starsze w zakresie form rekreacji terapeutycznej i turystyki; podejmować działania promujące zdrowy styl życia osób starszych ze szczególnym uwzględnieniem aktywności fizycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

REKREACJA RUCHOWA OSÓB STARSZYCH

Cel kształcenia: zapoznanie z determinantami zachowań wolnoczasowych osób starszych, stereotypem człowieka starszego w polskim społeczeństwie. Promowanie pomyślnego starzenia się oraz środowisk przyjaznych seniorom. Kształtowanie pozytywnego wizerunku osób starszych i aktywnej postawy wobec działań skupiających się na wychowaniu ku starości. Zdobywanie wiedzy na temat organizacji działających na rzecz osób starszych w Polsce.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: mity starości, stereotyp człowieka starszego w polskim społeczeństwie. Osoby starsze w mediach – wizerunek seniora, osobowości 60+. Uwarunkowania zdrowego stylu i jakości życia. Uczestnictwo w aktywności rekreacyjnej – niwelowanie barier. Obszary aktywizacji osób starszych. Aktywność ruchowa w promocji zdrowego starzenia się. PRROS program edukacyjno-interwencyjny w zakresie promocji zdrowia i prewencji chorób. Rekreacja osób starszych – cele, zasady organizacyjne i metodyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę nauczania i doskonalenia umiejętności ruchowych; zasady doboru form aktywności fizycznej do potrzeb osób starszych; rolę aktywności ruchowej w pomyślnym starzeniu się.

Umiejętności (potrafi): dobrać różne formy aktywności fizycznej do możliwości funkcjonalnych osób starszych; poinstruować osoby starsze w zakresie form rekreacji

terapeutycznej i turystyki; podejmować działania promujące zdrowy styl życia osób starszych ze szczególnym uwzględnieniem aktywności fizycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. PRZEDMIOT DO WYBORU 2:

MEDYCZNY TRENING TERAPEUTYCZNY

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami prowadzenia medycznego treningu terapeutycznego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: zasady treningu medycznego. Od czego zacząć? Miednica. Teoria silnika. Biodro. Ocena i mobilność wielokierunkowa. Tułów. Zasada łańcucha. Kompleks barkowy. Pary mięśniowe. Ruch naturalny i sztuczny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę medycznego treningu terapeutycznego jako formy oddziaływania terapeutycznego na osoby po urazach i zabiegach.

Umiejętności (potrafi): zaplanować i kontrolować proces medycznego treningu terapeutycznego; udzielić porady w zakresie trybu życia i właściwego postępowania w czasie treningu medycznego w celu uniknięcia kontuzji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

TRENING FUNKCJONALNY I STABILIZACYJNY

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami prowadzenia treningu funkcjonalnego i stabilizacyjnego w fizjoterapii sportowej.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: zasady oddychania (przeponowe/brzuszne). Kompleks lędźwiowo-miedniczo-biodrowy. Rola stawu biodrowego w stabilizacji. Rola łopatki w stabilizacji. Zasady układania programu treningu stabilizacji. Podstawy treningu funkcjonalnego. Ćwiczenia funkcjonalne i niefunkcjonalne. Dynamiczna rozgrzewka. Skutki przykurczonych i osłabionych mięśni. Zasady układania programu treningu funkcjonalnego. Sprzęt stosowany w treningu stabilizacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodykę treningu funkcjonalnego i stabilizującego jako formy oddziaływania terapeutycznego na osoby aktywne sportowo.

Umiejętności (potrafi): zaplanować i kontrolować proces treningu stabilizacyjnego i funkcjonalnego; udzielić porady w zakresie trybu życia i właściwego postępowania w czasie treningu w celu uniknięcia kontuzji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

23. PRZEDMIOT DO WYBORU 3:

DIETETYKA I ŻYWIENIE KLINICZNE

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami racjonalnego odżywiania, omówienie najważniejszych problemów zdrowotnych żywieniowo-zależnych oraz ich profilaktyki, a także postępowania dietetycznego w przypadku różnych schorzeń i zaburzeń odżywiania, wskazanie problematyki zagrożeń dla zdrowia, związanych z jakością żywności.

Treści merytoryczne:

Wykłady: nauka o żywności i żywieniu – pojęcie i przedmiot. Zasady racjonalnego odżywiania. Błędy żywieniowe a choroby cywilizacyjne. Profilaktyka w zakresie chorób

żywnościowo-zależnych. Zasady żywienia w wybranych chorobach. Zaburzenia odżywiania. Podstawowe zasady żywienia klinicznego i preparaty do żywienia klinicznego. Zmiany wartości odżywczej i zdrowotnej pożywienia podczas przechowywania i przetwarzania żywności.

Ćwiczenia: planowanie prawidłowo zbilansowanego jadłospisu. Metody oceny sposobu żywienia i stanu odżywiania. Zastosowanie norm żywienia w planowaniu racjonalnego żywienia. Postępowanie dietetyczne w wybranych chorobach i zaburzeniach odżywiania – planowanie diet. Zastosowanie i rola żywienia klinicznego – analiza przypadków klinicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu higieny i żywienia, zasady racjonalnego odżywiania i skutki zdrowotne nieprawidłowego żywienia oraz zaburzeń odżywiania; zasady postępowania dietetycznego w wybranych chorobach i zaburzeniach odżywiania oraz uzasadnić dobór odpowiedniej diety.

Umiejętności (potrafi): zaplanować prawidłowy jadłospis i dokonać oceny sposobu żywienia i stanu odżywiania; zastosować wytyczne dietetyczne w wybranych jednostkach chorobowych i zaburzeniach odżywiania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktualizowania wiedzy w zakresie sposobu znakowania żywności i jej składu; uświadamiania istotnej roli żywności i żywienia w kształtowaniu zdrowia oraz znaczenia profilaktyki żywieniowej w odniesieniu do chorób dieto-zależnych; podejmowania współpracy z dietetykiem oraz akceptowania jego opinii.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

HIGIENA I ŻYWIENIE CZŁOWIEKA

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi wpływu środowiska zewnętrznego człowieka i elementów stylu życia na jego organizm. Zapoznanie z zasadami racjonalnego odżywiania człowieka, omówienie najważniejszych problemów żywieniowych współczesnego człowieka, zwrócenie uwagi na promocję zdrowego stylu życia, wskazanie problematyki zagrożeń dla zdrowia, związanych z jakością żywności.

Treści merytoryczne:

Wykłady: higiena jako nauka o znaczeniu praktycznym. Nauka o żywności i żywieniu człowieka. Zasady racjonalnego żywienia oraz zaburzenia w odżywianiu. Błędy żywieniowe a czynniki rozwoju niektórych chorób cywilizacyjnych. Promocja zdrowego stylu życia. Wpływ palenia papierosów, picia alkoholu i innych używek na stan zdrowia człowieka. Czynniki środowiskowe wpływające na zdrowie człowieka (zanieczyszczenia środowiskowe żywności, chemiczne dodatki do żywności). Zmiany wartości odżywczej i zdrowotnej pożywienia podczas przechowywania i przetwarzania żywności.

Ćwiczenia: rola składników odżywczych pożywienia. Zasady racjonalnego odżywiania. Zastosowanie norm żywienia w planowaniu racjonalnego żywienia. Planowanie i ocena jadłospisu racjonalnego. Rodzaje diet stosowanych w różnych chorobach. Bezpieczeństwo i jakość zdrowotna żywności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu dietetyki - zasady racjonalnego odżywiania, problemy zdrowotne żywieniowo-zależne oraz ich profilaktykę, zagrożenia dla zdrowia związane z występowaniem chemicznych zanieczyszczeń żywności oraz wpływu przetwarzania żywności na zmiany wartości odżywczej żywności; zasady postępowania dietetycznego i żywienia klinicznego.

Umiejętności (potrafi): zalecić elementy dietoterapii pacjentom w różnym wieku, z różnymi chorobami oraz osobom zdrowym, aktywnym fizycznie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego uaktualniania swojej wiedzy z zakresu nauk medycznych; podjęcia współpracy z dietetykiem i zaakceptowania jego opinii; propagowania

i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia oraz zwracania uwagi na nieprawidłowe metody żywienia.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

24. PRZEDMIOT DO WYBORU 5:

NUTRITION AS A COMPLEMENTARY FACTOR IN THE REHABILITATION

PROCES

Cel kształcenia: nabycie umiejętności opracowania i odpowiedniego dopasowania dietoterapii do osób poddanych procesowi rehabilitacji. Rozwijanie umiejętności krytycznego przeglądu aktualnej literatury medycznej i dietetycznej oraz zastosowania jej w praktyce fizjoterapeutycznej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: profilaktyka urazów za pomocą strategii żywieniowych. Wspomaganie żywieniowe pacjentów z zaburzeniami układu kostno-stawowego – dieta osób z osteopenią, osteoporozą, dyskopatią, chorobą zwyrodnieniową stawów, reumatoidalnym zapaleniem stawów. Wspomaganie żywieniowe pacjentów z dną moczanową oraz zaburzeniami masy ciała – dieta w przypadku nadwagi i otyłości klinicznej. Wspomaganie żywieniowe pacjentów z chorobami autoimmunologicznymi. Zalecenia żywieniowe dedykowane osobom w zaawansowanym wieku. Czynniki żywieniowe, w tym kierunkowa suplementacja, w przyspieszaniu procesu regeneracji tkanek po urazach i zabiegach operacyjnych. Diagnostyka laboratoryjna przy podejrzeniu chorób zapalnych oraz zasady diety przeciwzapalnej.

Ćwiczenia: wydatek energetyczny organizmu. Zużycie energii w trakcie unieruchomienia oraz różnych form aktywności fizycznej. Różnice w zapotrzebowaniu energetycznym osób zdrowych oraz chorych leżących i poddawanych zabiegom leczniczym z zakresu fizjoterapii. Metody oceny stanu odżywienia. Indywidualne wyznaczenie podstawowych wskaźników stanu odżywienia. Wykorzystanie programów komputerowych w poradnictwie dietetycznym. Przeprowadzenie wywiadu żywieniowego, wyjaśnienie rodzaju i następstw niedożywienia oraz nadwagi/otyłości klinicznej. Wskazania dotyczące żywienia dietetycznego – nomenklatura diet, znaczenie składników diety w leczeniu i profilaktyce schorzeń. Żywnienie w chorobach nerek oraz układu kostno-stawowego. Żywnienie w chorobach metabolicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady doboru środków dietetycznych w celach terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta; zasady działania wyrobów medycznych oraz środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i zasady ich stosowania w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami narządowymi.

Umiejętności (potrafi): podejmować działania promujące zdrowy styl życia na różnych poziomach oraz zaprojektować program profilaktyczny w zależności od wieku, płci, stanu zdrowia oraz warunków życia pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem żywienia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

NUTRITION OF PHYSICALLY ACTIVE INDIVIDUALS WITH METABOLIC DISEASES

Cel kształcenia: poznanie praktycznej wiedzy dotyczącej zasad żywienia w chorobach metabolicznych, ze szczególnym uwzględnieniem dietoterapii w cukrzycy, nadwadze i otyłości, z wpływem diety na przebieg poszczególnych jednostek chorobowych oraz nabycie umiejętności oceny sposobu żywienia oraz jego korekty, jak również prowadzenia edukacji żywieniowej ze szczególnym uwzględnieniem zasad zdrowego żywienia.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawy bilansu energetycznego, w tym zapotrzebowanie na energię, wartości energetyczne produktów. Makroskładniki pokarmowe i ich rozkład u osób aktywnych fizycznie. Zaburzenia odżywiania wśród osób aktywnych fizycznie. Nadwaga i otyłość – przyczyny, skutki, metody przeciwdziałania wśród różnych grup ludności. Strategie żywieniowe wpływające na zmianę masy i komponentów ciała.

Ćwiczenia: ocena pacjentów z zespołem metabolicznym pod względem diagnostycznym i żywieniowym. Przygotowanie wywiadu dietetycznego z nastawieniem na daną jednostkę chorobową. Fakty i mity dietetyczne w oparciu o dowody naukowe. Wybrane diety alternatywne i koncepcje żywieniowe. Programowanie żywienia w wybranych jednostkach chorobowych. Nauka i wykorzystanie programów do układania jadłospisów (kcalmar.pro; Aliant; Bodymanager; DietetykPro). Programowanie jadłospisu dla osoby aktywnej fizycznie za pomocą dostępnych programów komputerowych. Dieta w profilaktyce i leczeniu zespołu metabolicznego- praktyczne rozwiązania. Sportowiec wegetarianin- praktyczne podejście. Programowanie zdrowego stylu żywienia z uwzględnieniem aktywności fizycznej za pomocą programów dietetycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych.

Umiejętności (potrafi): oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone; organizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

25. PRZEDMIOT DO WYBORU 6:

TERAPIA BLIZN

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami terapii blizn w celu ograniczenia bólu i zaburzeń fizjologicznych mogących wystąpić w trakcie gojenia ran. Poznanie skutecznych zabiegów z zakresu terapii manualnej w leczeniu blizn.

Treści merytoryczne:

Wykłady: gojenie się ran i tworzenie tkanki bliznowatej. Etapy regeneracji uszkodzonej skóry – hemostaza, reakcja zapalna, proliferacja, remodelowanie. Typy blizn. Przyczyny niefizjologicznej naprawy blizn. Skale i narzędzia do manualnej oceny blizn. Obraz kliniczny blizn w różnych częściach ciała – staw skokowy, kręgosłup, kończyna górna, jama brzuszna. Zasady terapii blizn. Metody terapii blizn.

Ćwiczenia: metody manualnej oceny blizn. Wybrane techniki leczenia blizn – Shiatsu, rolowanie skóry, głęboki masaż poprzeczny, techniki osteopatyczne, plastrowanie neuromięśniowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych.

Umiejętności (potrafi): zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii; wykazać zaawansowane umiejętności manualne

pozwalające na zastosowanie właściwej techniki z zakresu masażu i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

TERAPIA PRZECIWOBRZĘKOWA

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką obrzęku towarzyszącego wielu chorobom oraz z metodami terapii przeciwobrzękowej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: fizjopatologia obrzęku. Epidemiologia i rodzaje obrzęku – limfatyczny, żylny, żylny-limfatyczny, tłuszczowy, tłuszczowo-limfatyczny, idiopatyczny. Diagnostyka i kliniczne objawy obrzęku. Metody terapii przeciwobrzękowej – drenaż limfatyczny, bandażowanie uciskowe, odzież uciskowa, ćwiczenia przeciwobrzękowe i poprawiające ruchomość, fizykoterapia. Wskazania i przeciwwskazania do terapii przeciwobrzękowej.

Ćwiczenia: badanie palpacyjne obrzęku. Manualny drenaż limfatyczny - zastosowanie technik podstawowych (ruchy okrężne, pompujące, obrotowe, czerpiące) oraz technik uzupełniających (drenaż węzłów limfatycznych, drenaż naczyń chłonnych). Zastosowanie manualnego drenażu limfatycznego poszczególnych części ciała. Fizykoterapia. Kinezyterapia o działaniu przeciwobrzękowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta oraz jego aktywności w różnych stanach chorobowych.

Umiejętności (potrafi): zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii; wykazać zaawansowane umiejętności manualne pozwalające na zastosowanie właściwej techniki z zakresu masażu i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

26. PRZEDMIOT DO WYBORU 7:

INNOWACYJNE TECHNOLOGIE W REHABILITACJI

Cel kształcenia: zapoznanie z historią robotyki rehabilitacyjnej oraz najnowszymi rozwiązaniami dostępnymi na polskim rynku.

Treści merytoryczne:

Wykłady: historia tworzenia robotów rehabilitacyjnych – urządzenia I, II i III generacji. Urządzenia robotyczne dostępne na rynku – zastosowanie, zalety i wady. Skuteczność rehabilitacji z użyciem robotów. Egzoszkielety – zalety i wady. Rola robotów w uzyskiwaniu niezależności funkcjonalnej pacjentów po udarach, urazach czaszkowo-mózgowych, z chorobami neurodegeneracyjnymi, po operacjach ortopedycznych. Specyfika pracy fizjoterapeuty w rehabilitacji z użyciem nowoczesnych technologii. Przyszłość robotyki rehabilitacyjnej. Wykorzystanie wirtualnej rzeczywistości w rehabilitacji pacjentów z chorobami neurosomatycznymi.

Ćwiczenia: systemy do rehabilitacji chodu pacjentów po urazach rdzenia kręgowego i udarach mózgu: stacjonarne (np. Lokomat, ReoAmbulator, LOPES, Gait Trainer, G-EO System, RoboGait); urządzenia typu overground walking systems kontrolujące ruch pacjenta przy użyciu sterowanej przez robota bazy (np. Rewalk, EKSO NR, Indego Therapy Device); aktywne egzoskielety (= aktywne ubiory robotyczne) np. HUL. Roboty do aktywnej mobilizacji oporowej i wspomagającej kończyn dolnych (np. ROBERT®, RT300 SLSA). Roboty do rehabilitacji kończyny górnej (np. Armeo Power, Fourier M2). Trening równowagi, precyzji ruchu, czynności funkcjonalnych z użyciem wirtualnej rzeczywistości (np. GRAIL, CAREN, BTS Nirvana, SIGMA, X-COGNI, ALFA, Huber 360 Evolution, Equio). Urządzenia HI-TECH (np. C1 łóżko pionizacyjne pediatryczne, GraviSpine, Vibra 3.0, CYNTERACT, CAPRI).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): innowacyjne technologie w rehabilitacji.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się innowacyjnymi technologiami w usprawnianiu pacjentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

KOMPETENCJE CYFROWE W FIZJOTERAPII

Cel kształcenia: rozwijanie kompetencji cyfrowych fizjoterapeutów zgodnie z rekomendacjami „Białej Księgi Fizjoterapii Cyfrowej”. Przygotowanie absolwenta do wdrażania zmian, inspirowania nowymi wizjami usług cyfrowych skoncentrowanych na pacjencie.

Treści merytoryczne:

Wykłady: definicja kompetencji cyfrowych. Poziomy kompetencji – informatyczne, informacyjne, funkcjonalne. Etyka i bezpieczeństwo w korzystaniu z technologii cyfrowych. Digital health - implementacja technologii cyfrowych w obszarze opieki zdrowotnej i życia ludzi. Platformy teledygnalne np. iMed24 (zdalna opieka położnicza, kardiologiczna, senioralna), Mediguard (wczesna diagnostyka, monitoring parametrów życiowych), Kardiotele (teleopieka kardiologiczna).

Ćwiczenia: kształtowanie własnego wizerunku w internecie w zależności od potrzeb i odbiorców. Możliwość prezentacji własnych usług w mediach (portfolio, blog, fanpage na FB, konto na Instagramie, portal www.znajdzfizjoterapeute.pl, www.gabinet-fizjoterapeuty.pl). Zarządzanie treściami publikowanymi w serwisach społecznościowych. Aplikacje do prowadzenia wywiadu z pacjentem (np. finezjo.pl). Aplikacje do prowadzenia fizjoterapii (np. Raccoon.Recovery). Aplikacje do ogólnomedycznej diagnostyki pacjenta. Platformy teledygnalne. Mobilne centrum diagnostyczne (np. walizka teledygnalna, kiosk teledygnalny Mediguard, aplikacja Atencare). Elektroniczna dokumentacja pacjenta (np. Medfile).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia związane z wykorzystaniem technologii ICT w prowadzeniu fizjoterapii i dokumentacji pacjenta; innowacyjne technologie w rehabilitacji.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się technikami pracy on-line z pacjentem, elementami grywalizacji; posługiwać się innowacyjnymi technologiami w usprawnianiu pacjentów i prowadzeniu działalności fizjoterapeutycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; dostrzegania

i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

D – FIZJOTERAPIA KLINICZNA

1. DIAGNOSTYKA FUNKCJONALNA W CHOROBYCH WEWNĘTRZNYCH 1

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami diagnostyki funkcjonalnej i jej zastosowaniem w ocenie stanu pacjenta oraz monitorowaniu efektów rehabilitacji w chorobach wewnętrznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: rodzaje diagnostyki rehabilitacyjnej. Skale instrumentalne do oceny stanu funkcjonalnego, emocjonalnego i fizycznego pacjenta. Metody klinimetryczne do oceny funkcjonalnej narządów i układów. Definicje terminologiczne i jednostki pomiarowe w diagnostyce fizjologicznej. Warunki wykonywania i kryteria testów diagnostycznych. Interpretacja i wykorzystanie wyników badań diagnostycznych. Ocena możliwości funkcjonalnych pacjenta na podstawie badania wydolności fizycznej. Określenie tolerancji wysiłku. Norma fizjologiczna. Ocena zdolności pacjenta do wykonywania czynności życiowych, aktywności społecznej i zawodowej. Metody doboru obciążeń treningowych. Fizjologiczne podstawy planowania treningu rehabilitacyjnego. Znaczenie rozgrzewki w diagnostyce funkcjonalnej. Bezpieczeństwo testów diagnostycznych. Specyfika diagnostyki funkcjonalnej w zależności od płci i wieku. Diagnostyka fizjoterapeutyczna bólu – kategoryzacja natury bólu, rodzaje bólu, cechy bólu ostrego, podostrego i przewlekłego. Metody diagnostyki bólu. Testy diagnostyczne funkcji układu nerwowego – reakcje odruchowe, czucie głębokie, powierzchowne. Diagnostyka antropometryczna i składu ciała, metody klasyfikacji otyłości i zawartości tkanki tłuszczowej.

Ćwiczenia: badanie funkcjonalne pacjenta, dokumentacja badania. Wyznaczanie wartości tętna bezpiecznego. Ocena reakcji krążeniowych na wysiłek statyczny. Różnice w reakcjach fizjologicznych na wysiłek kobiet i mężczyzn. Protokoły prób wysiłkowych. Zastosowanie testów diagnostycznych funkcji układu krążenia – próba ortostatyczna, próba Cramptona, próba Martineta, test marszu 6-minutowego, test dystansu chromania przestankowego do oceny stanu pacjenta. Diagnostyka fizjoterapeutyczna bólu – ból ostry i przewlekły; skala VAS, kwestionariusz McGilla-Melzacka, skala NRS. Ocena masy ciała – wskaźnik BMI. Typ otyłości – wskaźnik talia/biodra, obwód w pasie. Wywiad w kierunku chorób towarzyszących.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady podmiotowego i przedmiotowego badania kardiologicznego, pulmonologicznego, ginekologicznego oraz geriatrycznego.

Umiejętności (potrafi): dobrać i przeprowadzić odpowiednie pomiary i próby czynnościowe niezbędne dla właściwej oceny stanu funkcjonalnego pacjenta oraz je zinterpretować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; do przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

2. DIAGNOSTYKA FUNKCJONALNA W CHOROBYCH WEWNĘTRZNYCH 2

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami diagnostyki funkcjonalnej i jej zastosowaniem w ocenie stanu pacjenta oraz monitorowaniu efektów rehabilitacji w chorobach wewnętrznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: diagnostyka czynnościowa układu krążenia. Ocena czynności mechanicznej serca, przepływu krwi w sercu i naczyniach obwodowych. Wykorzystanie badań czynnościowych układu krążenia w rehabilitacji kardiologicznej. Testy diagnostyczne funkcji układu oddechowego – spirometria, oznaczanie proggu wentylacyjnego, test FVC i MVV. Wpływ prowokacji wysiłkowej na parametry czynnościowe układu oddechowego. Diagnostyka czynnościowa pacjentów z chorobami serca, naczyń obwodowych i krążenia mózgowego. Kwalifikacja pacjentów do grup ryzyka i rehabilitacji kardiologicznej. Ocena funkcjonalna układu oddechowego. Ergospirometria - wskazania i interpretacja wyników. Statyczne i dynamiczne wskaźniki funkcji układu oddechowego. Zależność funkcji oddechowych od stopnia ukrwienia płuc. Wpływ poziomu uszkodzenia rdzenia kręgowego na funkcję płuc. Zakres funkcjonalnego upośledzenia tlenowego. Diagnostyka chorób towarzyszących otyłości – nadciśnienie tętnicze, choroba niedokrwienna serca, cukrzyca typu 2, zespół metaboliczny i inne. Diagnostyka funkcjonalna w geriatrici – test Fullertona. Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning - ICF) i jej zastosowanie w fizjoterapii.

Ćwiczenia: bezpieczeństwo testów diagnostycznych, symptomy wskazujące na konieczność przerwania testu. Plan diagnostyczny w wybranych jednostkach chorobowych układu oddechowego (POCHP, astma, rozedma płuc, mukowiscydoza), ocena ograniczenia pacjenta na wszystkich poziomach ICF: aktywność, uczestnictwo, struktura/funkcja ciała. Plan diagnostyczny w wybranych jednostkach chorobowych układu krążenia (zawał serca, nadciśnienie tętnicze, choroba niedokrwienna serca), ocena ograniczenia pacjenta na wszystkich poziomach ICF: aktywność, uczestnictwo, struktura/funkcja ciała. Ocena stanu czynnościowego pacjenta po zawale serca z wykorzystaniem skali ADL i IADL. Plan diagnostyczny w wybranych jednostkach chorobowych towarzyszących otyłości (cukrzyca typu 2, zespół metaboliczny), ocena ograniczenia pacjenta na wszystkich poziomach ICF: aktywność, uczestnictwo, struktura/funkcja ciała. Plan diagnostyczny przy wysiłkowym nietrzymaniu moczu, ocena ograniczenia pacjenta na wszystkich poziomach ICF: aktywność, uczestnictwo, struktura/funkcja ciała. Ocena podstawowych właściwości fizjologicznych organizmu niezbędnych do utrzymania niezależności i bezpiecznej codziennej aktywności osoby starszej za pomocą testu Fullertona oraz skal funkcjonalnych ADL, IADL, Barthel.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady podmiotowego i przedmiotowego badania kardiologicznego, pulmonologicznego, ginekologicznego oraz geriatrycznego; reguły interpretacji wyników badań dodatkowych w diagnostyce chorób układu krążenia oraz w fizjoterapii kardiologicznej, w tym: badania elektrokardiograficznego (EKG) i ultrasonograficznego, prób czynnościowych EKG, klinicznej oceny stanu zdrowia pacjenta z chorobą kardiologiczną według różnych skal, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; testy wysiłkowe w fizjoterapii kardiologicznej i pulmonologicznej (test na ergometrze rowerowym, bieżni ruchomej, testy marszowe, test spiroergometryczny), skalę niewydolności serca NYHA (New York Heart Association) oraz wartości równoważnika metabolicznego MET; założenia i zasady Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia ICF.

Umiejętności (potrafi): dobrać i przeprowadzić odpowiednie pomiary i próby czynnościowe niezbędne dla właściwej oceny stanu funkcjonalnego pacjenta oraz je zinterpretować; zastosować Międzynarodową Klasyfikację Funkcjonowania, Niepełnosprawności i ICF do oceny stanu funkcjonalnego pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia

odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. DIAGNOSTYKA FUNKCJONALNA W DYSFUNKCJACH NARZĄDU RUCHU 1

Cel kształcenia: zapoznanie ze współczesną diagnostyką fizjologiczną jako samodzielną dyscypliną naukową, kliniczną i dydaktyczną. Poznanie i zrozumienie podstawowej struktury diagnostyki czynnościowej i jej wpływu na właściwy dobór metod programowania procesu fizjoterapii, kontroli przebiegu leczenia i rehabilitacji narządu ruchu.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podział niepełnosprawności zgodnie z modelem WHO. Historia badań diagnostycznych w Polsce i na świecie. Diagnostyka fizjologiczna – metody klinimetrii w rehabilitacji, definicje terminologiczne i jednostki pomiarowe w diagnostyce fizjologicznej. Podstawowe funkcje diagnostyki w rehabilitacji, rodzaje diagnostyki fizjoterapeutycznej, warunki bezpieczeństwa testów diagnostycznych w fizjoterapii. Zakres obciążeń testowych w diagnostyce. Rodzaje diagnostyki fizjoterapeutycznej w zależności od etapów leczenia – diagnostyka fizjoterapeutyczna w opiece szpitalnej, diagnostyka fizjoterapeutyczna w opiece ambulatoryjnej, diagnostyka fizjoterapeutyczna w rehabilitacji środowiskowej.

Ćwiczenia: diagnostyka fizjologiczna w procesie fizjoterapii – warunki i metodyka wykonywania testów funkcjonalnych, interpretacja wyników zgodnie z kryteriami EBM. Testy diagnostyczne do oceny lokomocji – cechy chodu prawidłowego, lokomocja osób z niepełnosprawnością. Badanie i ocena postawy ciała - ocena wzrokowa, kontrola siły mięśni posturalnych. Ocena gibkości i zakresu ruchomości stawowej. Diagnostyka zaburzeń motorycznych w obrębie kończyny górnej. Diagnostyka zaburzeń motorycznych w obrębie kończyny dolnej. Diagnostyka funkcjonalna w zależności od wieku i płci. Diagnostyka funkcjonalna w geriatric – testy sprawności fizycznej, skale funkcjonalne. Diagnostyka funkcjonalna i planowanie terapii w chorobach układu nerwowego – studium przypadku. Wykorzystanie diagnostyczne nowoczesnej aparatury i przyrządów pomiarowych. Diagnostyka, planowanie oraz realizacja programów rehabilitacyjnych w przykładowych jednostkach chorobowych w dysfunkcji narządu ruchu – ćwiczenia w placówce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady zaburzeń, chorób i dysfunkcji aparatu ruchu; metody diagnostyczne pozwalające na ocenę stanu funkcjonalnego pacjenta z zaburzeniami, chorobami i dysfunkcjami aparatu ruchu.

Umiejętności (potrafi): wykonać testy funkcjonalne z zastosowaniem niezbędnych urządzeń i aparatury diagnostycznej do oceny funkcjonalnej pacjenta z zaburzeniami, chorobami i dysfunkcjami aparatu ruchu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. DIAGNOSTYKA FUNKCJONALNA W DYSFUNKCJACH NARZĄDU RUCHU 2

Cel kształcenia: zapoznanie ze współczesną diagnostyką fizjologiczną jako samodzielną dyscypliną naukową, kliniczną i dydaktyczną. Poznanie i zrozumienie podstawowej struktury diagnostyki czynnościowej i jej wpływu na właściwy dobór metod programowania procesu fizjoterapii, kontroli przebiegu leczenia i rehabilitacji.

Treści merytoryczne:

Wykłady: diagnostyka fizjologiczna w schorzeniach aparatu ruchu – metody motoskopii, motometrii i motografii, diagnostyka lokomocji. Diagnostyka fizjologiczna w schorzeniach układu nerwowego – mózg. Diagnostyka fizjologiczna w schorzeniach układu nerwowego – urazy rdzenia kręgowego i schorzeń nerwów obwodowych. Klasyfikacje funkcjonalne

pacjenta. Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning, Disability and Health, ICF).

Ćwiczenia: diagnostyka funkcjonalna w zaburzeniach chodu. Diagnostyka funkcjonalna u chorych z bólami kręgosłupa – studium przypadku. Dobór testów funkcjonalnych oraz planowanie terapii w pediatrii w zależności od wieku i jednostki chorobowej – studium przypadku. Diagnostyka funkcjonalna i planowanie fizjoterapii w chorobach układu mięśniowego – studium przypadku. Formułowanie celów krótko- i długoterminowych na przykładzie skali oceny osiągnięć GAS – studium przypadku. Ocena funkcjonalna pacjenta za pomocą ICF - studium przypadku. Ustalenie celów w fizjoterapii metodą SMART. Schemat postępowania w fizjoterapii domowej – ocena skuteczności terapii na przykładzie określonej jednostki chorobowej. Diagnostyka w przykładowych jednostkach chorobowych w dysfunkcji narządu ruchu – ćwiczenia w placówce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady zaburzeń, chorób i dysfunkcji aparatu ruchu; metody diagnostyczne pozwalające na ocenę stanu funkcjonalnego pacjenta z zaburzeniami, chorobami i dysfunkcjami aparatu ruchu.

Umiejętności (potrafi): wykonać testy funkcjonalne z zastosowaniem niezbędnych urządzeń i aparatury diagnostycznej do oceny funkcjonalnej pacjenta z zaburzeniami, chorobami i dysfunkcjami aparatu ruchu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

5. DIAGNOSTYKA FUNKCJONALNA W WIEKU ROZWOJOWYM

Cel kształcenia: zapoznanie z celami i założeniami diagnostyki funkcjonalnej w wieku rozwojowym, zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie doboru badań funkcjonalnych i ich wykonania, przygotowanie studenta do planowania i prognozowania rozwoju dysfunkcji w oparciu o przeprowadzoną diagnostykę funkcjonalną.

Treści merytoryczne:

Wykłady: ocena rozwoju psychomotorycznego dziecka w 1 roku życia, metoda jakościowa i ilościowa według Monachijskiej Funkcjonalnej Diagnostyki Rozwojowej. Omówienie „kamieni milowych” rozwoju. Diagnostyka w rozwoju motorycznym i reflektorycznym noworodka i niemowlęcia w ujęciu koncepcji metody Vojty i metody NDT- Bobath. Nieprawidłowa aktywność odruchowa. Diagnostyka zaburzeń Integracji sensomotorycznej (obserwacja kliniczna, Testy Kalifornijskie). Metody i sposoby oceny neurorozwojowej: prawidłowe wyrównania posturalne, jakość napięcia posturalnego. Skale spastyczności Ashworta, Tardieu. Skala Denver i inne. Diagnostyka fizjoterapeutyczna w Mózgowym Porażeniu Dziecięcym, ocena funkcjonalna według modelu ICF, ocena poziomu umiejętności ruchowych GMFCS. Diagnostyka postawy ciała – diagnostyka fałszywie dodatnia i ujemna, obiektywizacja oceny postawy ciała jako filar EBP – Evidence Based Physiotherapy (Fizjoterapii opartej na dowodach naukowych). Diagnostyka postawy ciała – schemat badania. Badania przesiewowe w kierunku wczesnego wykrycia skoliozy idiopatycznej – rekomendacje w zakresie metodyki badania. Choroba Scheuermanna, uogólniona hipermobilność stawowa – diagnostyka. Diagnostyka zespołów bólowych kręgosłupa u dzieci i młodzieży.

Ćwiczenia: ocena funkcjonalna pacjenta neurologicznego – cele i założenia. Diagnostyka fizjoterapeutyczna w: chorobach nerwowo-mięśniowych (choroba Duchenne’a, SMA); uszkodzeniach rdzenia kręgowego; przepuklinie oponowo-rdzeniowej; okołoporodowym uszkodzeniu splotu barkowego; mózgowym porażeniu dziecięcym. Badanie postawy ciała. Metoda wzrokowa, metoda linii pionowych. Wykorzystanie obiektywnych narzędzi pomiarowych w diagnostyce postawy ciała – systemy do fotorejestracji postawy ciała,

podoskopia. Ocena kąta rotacji tułowia z wykorzystaniem skoliometru Bunnella. Badanie radiologiczne - wyznaczanie wielkości skrzywienia metodą Cobba, ocena rotacji osiowej kręgow, test Rissera. Dokumentacja diagnostyki. Badanie układu mięśniowo-szkieletowego w pediatrii. Diagnostyka kompleksu lędźwiowo-miedniczo-biodrowego. Diagnostyka łańcucha kinematycznego kończyny dolnej – stopa, staw kolanowy, staw biodrowy. Diagnostyka osi kręgosłupa – wykorzystanie inklinometru cyfrowego, metody linii pionowych. Diagnostyka łańcucha kinematycznego kończyny górnej oraz kompleksu szyjno-głowowego. Diagnostyka klatki piersiowej; ocena wzorca oddechowego. Ocena rozwoju psychomotorycznego dziecka do 1 roku życia wybraną metodą diagnostyczną – studium przypadków. Określanie rozwoju neurokinezyjologicznego dziecka na podstawie 7 reakcji ułożeniowych wg Vojty, oraz określanie rozwoju reflektorycznego na podstawie wybranych odruchów fizjologicznych dziecka do pierwszego roku życia – studium przypadku. Badanie i diagnostyka postawy ciała na podstawie dokumentacji określonych przypadków. Diagnostyka pacjentów z chorobami nerwowo-mięśniowymi w wieku rozwojowym – studium przypadków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady prawidłowego rozwoju motorycznego u dzieci i ocena poziomu rozwoju psychomotorycznego; normy neurokinezyjologicznej diagnostyki wg. Vojty i koncepcji NDT-Bobath; zasady globalnych wzorców ruchu i ocenę poziomu umiejętności ruchowych opartych o GMFCS i ICF; metody diagnostyki postawy ciała i chorób układu ruchu występujących w wieku rozwojowym.

Umiejętności (potrafi): ocenić poziom rozwoju psychomotorycznego zgodnie z zasadami MFDR oraz poziom umiejętności ruchowych; przeprowadzić ocenę aktywności spontanicznej noworodka i niemowlęcia zgodnie z koncepcją NDT, przeprowadzić ocenę 7 reakcji ułożeniowych ciała w przestrzeni wg Vojty oraz ocenić wybrane odruchy pierwotne; przeprowadzić kliniczną ocenę spastyczności z wykorzystaniem skal Ashworta i Tardieu; wykonać badanie diagnostyczne postawy ciała, łańcuchów kinematycznych, klatki piersiowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

6. FIZJOTERAPIA DŁUGOTERMINOWA

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją opieki długoterminowej oraz z zasadami rehabilitacji pacjentów długotrwale unieruchomionych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: specyfika pacjenta „długoterminowego” – wielochorobowość, problemy wynikające z długotrwałego unieruchomienia, pacjent apaliczny, pacjent agresywny i pobudzony. Problematyka umierania w odczuciu pacjenta i fizjoterapeuty. Problemy utrudniające usprawnianie pacjenta w opiece długoterminowej – depresja, komunikacja niewerbalna, zaburzenia kontaktu werbalnego, zespół poupadkowy. Ocena fizjoterapeutyczna pacjenta w placówce opieki długoterminowej (ICF, skale do oceny funkcjonalnej). Rola zespołu terapeutycznego w opiece długoterminowej. Formy terapii w opiece długoterminowej – fizykoterapia, kinezyterapia, masaż, dogoterapia, felinoterapia, logopedia, psychoterapia, terapia zajęciowa. Profilaktyka upadków. Procedury fizjoterapeutyczne prewencji i terapii odleżyn. Ocena fizjoterapeutyczna i kompleksowy program usprawniania pacjenta z wybranymi zaburzeniami (zależnie od jednostki chorobowej i stanu pacjenta znajdującego się w placówce).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zmiany patologiczne w ustroju ludzkim związane z wiekiem oraz długotrwałą akinezyją; najczęstsze problemy w długoterminowej opiece nad pacjentem.

Umiejętności (potrafi): ustalić i samodzielnie przeprowadzić krótko i długofalowy program usprawniania pacjentów przewlekle chorych oraz krytycznie ocenić uzyskane efekty; dostosować formę przekazu w procesie postępowania fizjoterapeutycznego do możliwości psychofizycznych pacjentów w starszym wieku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. FIZJOTERAPIA DOMOWA

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami prowadzenia rehabilitacji domowej pacjentów z różnymi dysfunkcjami; poznanie możliwościami stosowania zabiegów fizykalnych w kompleksowej rehabilitacji w warunkach domowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: rehabilitacja domowa – definicja, rys historyczny, sposoby realizacji zabiegów domowych pod nadzorem zespołu terapeutycznego. Zasady kwalifikacji pacjenta do rehabilitacji domowej komercyjnej oraz refundowanej przez NFZ. Zasady prowadzenia dokumentacji medycznej pacjentów objętych rehabilitacją domową. Pakiety zabiegów możliwe do realizowania w warunkach domowych oraz pakiety refundowane przez NFZ dla pacjentów z różnymi dysfunkcjami. Wstępna i okresowa ocena pacjenta w różnych dysfunkcjach i sposoby weryfikacji efektów terapeutycznych. Zaopatrzenie ortopedyczne przydatne dla pacjentów z niepełnosprawnościami oraz oprzyrządowanie domu. Przegląd sprzętu przydatnego podczas terapii w warunkach domowych oraz aparatów do fizykoterapii, mających zastosowanie w rehabilitacji domowej. Zasady epidemiologiczne prowadzenia pacjentów w ramach rehabilitacji domowej – stosowanie odzieży ochronnej, masek, sposoby mycia i dezynfekcji rąk, urządzenia do filtrowania i oczyszczania powietrza. Prowadzenie pacjenta neurologicznego, w tym stany po udarach, urazach czaszkowo – mózgowych, pacjentów ze stwardnieniem rozsianym, chorobą Parkinsona w warunkach domowych. Prowadzenie pacjenta ortopedycznego, w tym stany po implantacjach endoprotez bioder czy kolan w warunkach domowych. Prowadzenie pacjenta po ciężkich urazach wielonarządowych w warunkach domowych.

Ćwiczenia: testy funkcjonalne przydatne do oceny postępów terapeutycznych. Zasady planowania wprowadzania zaopatrzenia ortopedycznego w różnych dysfunkcjach. Edukacja rodziny pacjenta i opiekunów pacjenta jako ważne ogniwo wspomagania rehabilitacji domowej – nauka lokomocji w łóżku, pionizacji i sposoby wspomagania przesadzania z łóżka na krzesło. Stany po implantacjach endoprotez bioder i ich zasady prowadzenia podczas rehabilitacji domowej. Stany po implantacjach endoprotez stawów kolanowych i ich zasady prowadzenia podczas rehabilitacji domowej. Pacjent ze stwardnieniem rozsianym, stwardnieniem bocznym zanikowym – rehabilitacja w warunkach domowych. Pacjent po udarze – rehabilitacja w warunkach domowych. Pacjent po ciężkich urazach czaszkowo – mózgowych – rehabilitacja w warunkach domowych. Zasady dobierania zabiegów wspomagających możliwych do wykonania w warunkach domowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, patomechanizm i obraz kliniczny chorób i dysfunkcji narządu ruchu i chorób neurologicznych; zasady diagnozowania oraz sposoby leczenia chorób z zakresu ortopedii, neurologii oraz zasady opieki i fizjoterapii geriatrycznej.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu, zinterpretować jego wyniki i ocenić stan funkcjonalny pacjenta; dobierać zabiegi z zakresu fizjoterapii w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego

pacjenta; instruować pacjentów i ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz wykorzystywania przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych; układać pacjenta w łóżku oraz wykonywać kinezyterapię w warunkach domowych u pacjentów z uszkodzeniem układu nerwowego, wykonywać pionizację i naukę chodzenia, a także prowadzić reedukację ruchową kończyny górnej u osób po udarach mózgu; planować, dobierać i modyfikować programy rehabilitacji domowej pacjentów z różnymi dysfunkcjami narządu ruchu w zależności od stanu klinicznego, funkcjonalnego i psychicznego (poznawczo-emocjonalnego) chorego, jego potrzeb oraz potrzeb opiekunów faktycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prowadzenia fizjoterapii domowej z zachowaniem zasad bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W CHIRURGII

Cel kształcenia: przygotowanie do prowadzenia fizjoterapii pacjentów z najczęstszymi chorobami leczonymi metodami chirurgicznymi – ze szczególnym uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań stosowanych zabiegów.

Treści merytoryczne:

Wykłady: znaczenie fizjoterapii w chirurgii. Następstwa leczenia chirurgicznego. Metody fizjoterapii w chirurgii: kinezyterapia (przywracanie równowagi mięśniowej po operacjach, techniki terapii manualnej stosowane po operacjach), fizykoterapia, masaż, kinesiology taping w chirurgii. Ból pooperacyjny. Zasady rehabilitacji torakochirurgicznej. Zasady terapii kardiochirurgicznej. Rehabilitacja po zabiegach neurochirurgicznych.

Ćwiczenia: fizjoterapia oddechowa w chirurgii- pooperacyjne powikłania ze strony układu oddechowego, postępowanie w okresie przedoperacyjnym; postępowanie w okresie pooperacyjnym; postępowanie w przypadku pooperacyjnej niedodmie płuc. Fizjoterapia w zaburzeniach czynności układu naczyniowego po leczeniu chirurgicznym: kinezyterapia w zapobieganiu pooperacyjnej zakrzepicy żylniej; masaż w zakrzepicy żylniej; fizykoterapia; stały ucisk zewnętrzny; pozycje ułożeniowe. Fizjoterapia w uśmierzaniu bólu pooperacyjnego: kinezyterapia, fizykoterapia, masaż. Fizjoterapia w torakochirurgii. Fizjoterapia w kardiochirurgii. Fizjoterapia po operacjach w obrębie jamy brzusznej. Fizjoterapia po operacjach ginekologicznych. Fizjoterapia w neurochirurgii: rehabilitacja po leczeniu chirurgicznym; pozycje ułożeniowe; zmiany pozycji i pionizacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady kwalifikacji i specyfikę leczenia chirurgicznego wybranych chorób.

Umiejętności (potrafi): zaproponować i przeprowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u pacjentów leczonych chirurgicznie; planować i dobierać zabiegi uwzględniając stan funkcjonalny pacjentów z czynnościowymi i organicznymi chorobami naczyń obwodowych oraz pacjentów po amputacji z przyczyn naczyniowych; wdrażać strategię wczesnego uruchamiania pacjenta po zabiegu na jamie brzusznej lub klatce piersiowej, wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne rozprężające płuca i ułatwiające oczyszczanie oskrzeli, instruować w zakresie profilaktyki wczesnych i późnych powikłań pooperacyjnych oraz udzielać zaleceń dotyczących pooperacyjnej fizjoterapii ambulatoryjnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania

i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

9. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W GERIATRII

Cel kształcenia: dobór zabiegów fizjoterapeutycznych oraz metod fizjoterapii stosownie do stanu pacjenta w starszym wieku.

Treści merytoryczne:

Wykłady: cele i zasady rehabilitacji geriatrycznej, zespół rehabilitacyjny. Motywacja i priorytety pacjenta. Ageizm i jego znaczenie w fizjoterapii. Zaburzenia postawy ciała i równowagi, ocena ryzyka upadków u osób starszych. Ocena i diagnoza w rehabilitacji geriatrycznej (upośledzenie ruchomości stawów; upośledzenie sprawności mięśni; zaburzenia kontroli motorycznej). Specyfika postępowania fizjoterapeutycznego w wybranych schorzeniach wieku podeszłego (nietrzymanie moczu; osteoporoza; choroba zwyrodnieniowa stawów; sarkopenia). Prewencja i fizjoterapia ran przewlekłych i odleżyn. Fizjoterapia osób starszych z depresją, otępieniem starczym, chorobą Alzheimera; demencją.

Ćwiczenia: ocena sprawności funkcjonalnej (wywiad). Badanie fizjoterapeutyczne – pomiary, skale, testy, normy. Specyfika rehabilitacji osób starszych – zasady stosowania kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, treningu funkcjonalnego u osób starszych. Trening zdrowotny osób starszych. Program pracy z pacjentem w dysfunkcjami narządu ruchu – upośledzenie ruchomości stawów, sarkopenia. Program pracy z pacjentem z nadwagą i otyłością. Program rehabilitacji w zaburzeniach kontroli motorycznej (niedowład, ataksja, hipokinezja, zaburzenia percepcji). Analiza zaburzeń postawy ciała osób starszych (protrakcja głowy, kifoza piersiowa, zmiany strukturalne kręgosłupa, zmiany w obrębie tkanek miękkich) i ich konsekwencje zdrowotne. Postępowanie w wybranych zaburzeniach postawy ciała osób starszych (osteoporoza, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa, stenoza kanału rdzeniowego). Działania ukierunkowane na czynności dnia codziennego. Postępowanie fizjoterapeutyczne w dysfunkcjach chodu. Zaopatrzenie ortopedyczne i sprzęt pomocniczy dla osób starszych. Ocena ryzyka i profilaktyka upadków. Trening równowagi. Postępowanie w zaburzeniu zwieraczy. Fizjoterapeutyczne metody kontroli bólu osób starszych – wywiad bólowy, wykorzystanie standaryzowanych narzędzi oceny bólu. Fizykoterapia i kinezyterapia w walce z bólem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady diagnozowania pacjentów geriatrycznych – badania podmiotowego i przedmiotowego; reguły w zakresie doboru i stosowania form fizjoterapii u osób starszych z różnymi chorobami i dysfunkcjami oraz zagrożeń związanych z hospitalizacją.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie i całościową ocenę geriatryczną oraz zinterpretować jej wyniki; dobrać i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii geriatrycznej oraz instruować osoby starsze w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania różnych form rekreacji; podjąć działania mające na celu poprawę funkcjonalności a tym samym poprawę jakości życia osoby starszej; dostosować formę przekazu w procesie postępowania fizjoterapeutycznego do możliwości psychofizycznych pacjentów w starszym wieku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

10. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W GINEKOLOGII I POŁOŻNICTWIE

Cel kształcenia: dobór zabiegów fizjoterapeutycznych w zakresie ginekologii. Zapoznanie z postępowaniem fizjoterapeutycznym w czasie ciąży, porodu oraz połogu.

Treści merytoryczne:

Wykłady: diagnostyka funkcjonalna i postępowanie fizjoterapeutyczne w wybranych chorobach układu rodnego. Dysfunkcje somatyczne w okresie ciąży – zmiany w układzie oddechowym, krążenia, nerwowym, wydalniczym, pokarmowym. Biomechaniczne podstawy zmian w układzie mięśniowo-szkieletowym w czasie ciąży. Zmiany postawy ciała w przebiegu ciąży - przesunięcie środka ciężkości ciała i zmiany w statyce, pogłębienie lordozy lędźwiowej, ustawienie miednicy w przodopochyleniu, kompresja krążków międzykręgowych, nadmierna ruchomość miednicy. Mechanizmy kompensujące w utrzymaniu prawidłowej postawy ciała ciężarnej. Diagnostyka zmian posturalnych. Przyczyny dolegliwości bólowych w okresie ciąży. Metody fizjoterapii stosowane w usprawnianiu kobiety ciężarnej. Szkoła rodzenia – cele i zadania. Zalecany styl życia w okresie ciąży. Rola fizjoterapii w okresie porodu i w połogu. Fizjoterapia uroginekologiczna.

Ćwiczenia: badanie fizjoterapeutyczne w urologii i ginekologii. Ocena stanu funkcjonalnego. Fizjoterapia uroginekologiczna – kinezyterapia, elektrostymulacja, pessaroterapia biofeedback, kinesiotaping, terapia manualna, trening behawioralny. Fizjoprofilaktyka w uroginekologii. Postępowanie fizjoterapeutyczne w wybranych dysfunkcjach dna miednicy (nietrzymanie moczu i stolca, pęcherz nadaktywny, obniżenie narządów). Fizjoterapia w dolegliwościach bólowych i schorzeniach ginekologicznych – endometrioza, vulvodynia, vestilodynia, pochwica, coccygodynia, bolesne miesiączkowanie, śródmiąższowe zapalenie pęcherza. Manualna ocena i różnicowanie problemów bólowych w obszarze miednicy. Fizjoterapia pacjentek z wybranymi chorobami narządów rodnych – dobór metod i programu terapii do stanu funkcjonalnego pacjentek. Ocena efektów zastosowanej terapii uroginekologicznej. Program szkoły rodzenia, rola fizjoterapeuty w przygotowaniu do porodu. Metody łagodzenia bólu porodowego. Wspomaganie porodu. Program fizjoterapii w połogu po porodzie naturalnym i cięciu cesarskim. Usprawnianie krocza i dna miednicy. Profilaktyka zaburzeń statyki narządów rodnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, obraz kliniczny, zasady diagnozowania i metody leczenia wybranych chorób kobiet w stopniu umożliwiającym stosowanie metod fizjoterapii; metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej w ginekologii i położnictwie.

Umiejętności (potrafi): stworzyć i przeprowadzić program rehabilitacji po porodzie; poinstruować kobiety ciężarne w zakresie ćwiczeń przygotowujących do porodu i połogu; wykonać zabiegi fizjoterapeutyczne oraz poinstruować w zakresie samodzielnego wykonywania ćwiczeń przez pacjentki ginekologiczne, w tym z nietrzymaniem moczu; komunikować się z pacjentką oraz członkami zespołu terapeutycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; prowadzenia fizjoterapii i fizjoprofilaktyki w sposób odpowiedzialny, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa pacjentki oraz własnego; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania aktywnego i zdrowego stylu życia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W KARDIOLOGII I KARDIOCHIRURGII

Cel kształcenia: kształcenie umiejętności doboru i wykonania zabiegów fizjoterapeutycznych stosownie do stanu pacjenta kardiologicznego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: badanie kardiologiczne – metody diagnostyczne, kwalifikacja do rehabilitacji kardiologicznej. Etapy i modele kompleksowej rehabilitacji kardiologicznej. Próba wysiłkowa – rodzaje prób wysiłkowych, sposób przeprowadzenia, wyniki. Rehabilitacja pacjentów z nadciśnieniem tętniczym. Rehabilitacja osób po zawale mięśnia serca. Rehabilitacja po zabiegach kardiochirurgicznych – po wszczępieniu stymulatora serca, zastawki serca. Rehabilitacja pacjentów z migotaniem przedsionków (napadowe, utrwalone) leczonych zachowawczo i po kardiowersji. Rehabilitacja pacjentów po angioplastyce.

Ćwiczenia: zasady i wykonanie elektrokardiograficznej próby wysiłkowej – oceniane parametry, protokoły badań, określanie intensywności badań wysiłkowych. Zasady i wykonanie badania spiroergometrycznego – oceniane parametry, określenie poziomu wydolności fizycznej. Określanie intensywności stosowanej terapii u pacjentów po zawale serca i po operacjach kardiochirurgicznych na podstawie badań wysiłkowych. Zasady i wykonanie sześciominutowego testu marszu. Kinezyterapia w kardiologii - ogólne zasady treningu: czas trwania, rodzaj stosowanych treningów. Trening wytrzymałościowy, oporowy. Dobór i metodyka ćwiczeń w odpowiednich modelach II etapu rehabilitacji. Metodyka ćwiczeń dla pacjentów po CABG, wadach serca i zastawek. Fizykoterapia i kinezyterapia u pacjentów z CABG. Metodyka ćwiczeń dla pacjentów z ICD. Fizykoterapia w rehabilitacji kardiologicznej - wskazania i przeciwwskazania do stosowania fizykoterapii u pacjentów z ICD, miażdżycą kończyn dolnych. Zasady stosowania kompresjoterapii w chorobach układu żylnego. Specyfika ćwiczeń dla pacjentów po zawale serca, po operacjach kardiochirurgicznych, pacjentów z niewydolnością serca (skala NYHA), z wszczepionymi urządzeniami (stymulator, kardiowerter-defibrylator), po przeszczepie serca. Nordic Walking i wybrane dyscypliny sportowe u pacjentów z chorobami układu krążenia. Rehabilitacja pacjentów z migotaniem przedsionków (napadowym, utrwalonym) – specyfika prowadzenia rehabilitacji. Dobór i metodyka ćwiczeń w odpowiednich etapach rehabilitacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady diagnozowania w najczęstszych chorobach w zakresie kardiologii i kardiochirurgii, ich znaczenie w ocenie wydolności fizycznej, programowaniu i klasyfikacji do modeli i procedur usprawniania, rokowania skuteczności leczenia chorób kardiologicznych; zasady interpretacji wyników badań dodatkowych w diagnostyce chorób układu krążenia i w fizjoterapii kardiologicznej, w tym: badania elektrokardiograficznego (EKG) i ultrasonograficznego, prób czynnościowych EKG, klinicznej oceny stanu zdrowia pacjenta z chorobą kardiologiczną według różnych skal, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii; testy wysiłkowe (test na ergometrze rowerowym, bieżni ruchomej, testy marszowe, test spiroergometryczny), skalę niewydolności serca NYHA oraz wartości równoważnika metabolicznego MET.

Umiejętności (potrafi): zastosować w praktyce metody i techniki diagnostyczne do oceny stanu pacjenta kardiologicznego; posługiwać się zaawansowanym technicznie sprzętem do diagnostyki i rehabilitacji; ustalić program rehabilitacji, samodzielnie przeprowadzić procedury fizjoterapeutyczne u pacjentów kardiologicznych oraz umie kontrolować efektywność zabiegów i je modyfikować; poinstruować pacjenta do wykonywania ćwiczeń w domu, propaguje aktywność fizyczną jako prewencję wtórną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania czynności zawodowych, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

12. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W NEUROLOGII I NEUROCHIRURGII 1

Cel kształcenia: opanowanie umiejętności zastosowania poszczególnych rodzajów fizjoterapii w kompleksowej terapii chorób neurologicznych – uzyskanie umiejętności badania funkcjonalnego pacjenta, doboru odpowiedniej terapii, wykonywania ćwiczeń, zabiegów fizykalnych w leczeniu dysfunkcji narządu ruchu w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wybrane badania ogólne i funkcjonalne w neurologii istotne dla potrzeb fizjoterapii. Dokumentacja medyczna. Fizjoterapia w chorobach i urazach mózgowia. Obraz kliniczny i postępowanie w udarach mózgu. Zaburzenia funkcjonalne po udarze mózgu. Postępowanie fizjoterapeutyczne w przypadku spastyczności i wiotkości. Profilaktyka przeciwudarowa. Urazy czaszkowo-mózgowe – obraz kliniczny, postępowanie fizjoterapeutyczne. Fizjoterapia w neuropatiach i zespołach nerwów rdzeniowych. Fizjoterapia w zespołach bólowych kręgosłupa (choroba krążka międzykręgowego, niestabilność kręgosłupa, kręgozmyk). Usprawnianie po operacjach neurochirurgicznych. Urazy rdzenia kręgowego – obraz kliniczny i postępowanie fizjoterapeutyczne. Kompleksowe usprawnianie pacjentów z uszkodzeniami nerwów obwodowych i splotów. Obraz kliniczny i program rehabilitacji w chorobie Parkinsona, stwardnieniu rozsianym.

Ćwiczenia: ocena fizjoterapeutyczna narządu ruchu – badania ogólne i funkcjonalne. Chód fizjologiczny, chód patologiczny – ocena fizjoterapeutyczna. Metody oceny bólu. Fizjoterapia u osób z zaburzeniami i uszkodzeniami centralnego układu nerwowego: udar mózgu niedokrwienny i krwotoczny. Profilaktyka udarów. Zespół odpychania – usprawnianie fizjoterapeutyczne. Zespół jednostronnego zaniedbywania – usprawnianie fizjoterapeutyczne. Spastyczność, wiotkość – postępowanie fizjoterapeutyczne. Fizjoterapia u osób z urazami rdzenia kręgowego. Fizjoterapia w chorobach rdzenia kręgowego – zapalenia rdzenia kręgowego, choroby demielinizacyjne, jamistość rdzenia, guzy śródkanałowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, mechanizm powstawania i obraz kliniczny chorób i urazów w układzie nerwowym człowieka; metody oceny wzorców i nawyków ruchowych przydatne do wyjaśnienia zaburzeń ich struktury i funkcji oraz potrzeb fizjoterapii; zasady postępowania z pacjentem: nieprzytomnym, po urazie wielomiejscowym i wielonarządowym, z uszkodzeniem kręgosłupa i rdzenia kręgowego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): zastosować podstawowe testy funkcjonalne wykorzystywane w neurologii oraz zinterpretować wyniki przeprowadzonych badań; samodzielnie ustalić, przeprowadzić, kontrolować i krytycznie analizować indywidualny program rehabilitacji neurologicznej wykonując zabiegi z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii, masażu leczniczego oraz wykorzystując różne formy aktywności fizycznej; udzielić porady w zakresie trybu życia oraz postępowania w stanach nieodwracalnej dysfunkcji lub przewlekłej choroby; komunikować się z pacjentem, jego rodziną i członkami zespołu terapeutycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania czynności zawodowych, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

13. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W NEUROLOGII I NEUROCHIRURGII 2

Cel kształcenia: opanowanie umiejętności zastosowania poszczególnych rodzajów fizjoterapii w kompleksowej terapii chorób neurologicznych – doskonalenie umiejętności badania pacjenta, doboru odpowiedniej terapii, wykonywania ćwiczeń, zabiegów fizykalnych

w leczeniu dysfunkcji narządu ruchu w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: fizjoterapia u osób z zaburzeniami i uszkodzeniami centralnego układu nerwowego w chorobie Parkinsona, stwardnieniu rozsianym SM. Fizjoterapia u osób z zaburzeniami i uszkodzeniami obwodowego układu nerwowego – zespół Guillian-Baree. Fizjoterapia po operacjach neurochirurgicznych - profilaktyka. Postępowanie fizjoterapeutyczne w zespołach bólowych odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa - profilaktyka. Zaburzenie czucia w neurologii – usprawnianie fizjoterapeutyczne. Fizjoterapia u osób z zaburzeniami i uszkodzeniami nerwów obwodowych kończyn górnych oraz dolnych. Fizjoterapia w urazach czaszkowo-mózgowych. Fizjoterapia w bólu przewlekłym. Postępowanie fizjoterapeutyczne w zespołach bólowych odcinka szyjnego kręgosłupa. Fizjoterapia u osób z uszkodzeniem splotu barkowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, mechanizm powstawania i obraz kliniczny chorób i urazów w układzie nerwowym człowieka; metody oceny wzorców i nawyków ruchowych przydatne do wyjaśnienia zaburzeń ich struktury i funkcji oraz potrzeb fizjoterapii; zasady postępowania z pacjentem: nieprzytomnym, po urazie wielomiejscowym i wielonarządowym, z uszkodzeniem kręgosłupa i rdzenia kręgowego, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): zastosować podstawowe testy funkcjonalne wykorzystywane w neurologii oraz zinterpretować wyniki przeprowadzonych badań; samodzielnie ustalić, przeprowadzić, kontrolować i krytycznie analizować indywidualny program rehabilitacji neurologicznej wykonując zabiegi z zakresu kinezyterapii, fizykoterapii, masażu leczniczego oraz wykorzystując różne formy aktywności fizycznej; udzielić porady w zakresie trybu życia oraz postępowania w stanach nieodwracalnej dysfunkcji lub przewlekłej choroby; komunikować się z pacjentem, jego rodziną i członkami zespołu terapeutycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania czynności zawodowych, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W ONKOLOGII I MEDYCYNIE PALIATYWNEJ

Cel kształcenia: zapoznanie z fizjoterapią stosowaną u pacjentów z chorobami nowotworowymi. Przygotowanie studentów do prowadzenia fizjoterapii w onkologii oraz u pacjentów objętych opieką paliatywną.

Treści merytoryczne:

Wykłady: znaczenie fizjoterapii w onkologii: rola aktywności fizycznej osób leczonych w powodu nowotworów złośliwych przez rozpoczęciem leczenia, w trakcie i po leczeniu. Przeciwwskazania do zabiegów fizjoterapeutycznych w chorobie nowotworowej. Fizjoterapia po chirurgicznym leczeniu nowotworów złośliwych. Program fizjoterapii pacjentów poddanych radioterapii z uwzględnieniem rodzaju radioterapii, skutków i powikłań po leczeniu. Kinezyterapia, fizykoterapia, masaż chorych poddanych radioterapii. Fizjoterapia chorych leczonych systemowo z uwzględnieniem rodzaju leczenia systemowego obejmującego chemioterapię, hormonoterapię, terapię celowaną. Objawy niepożądane w przebiegu leczenia onkologicznego systemowego. Zastosowanie kinezyterapii, fizykoterapii, masażu u chorych poddanych leczeniu systemowemu. Fizjoterapia pacjentów z ograniczeniem ruchomości stawowej i tkankowej po leczeniu nowotworów złośliwych – zastosowanie technik rozluźniania mięśniowo-powięziowego. Terapia ograniczeń ruchomości

spowodowana bliznami po leczeniu operacyjnym – zastosowanie technik poizometrycznej relaksacji mięśni. Fizjoterapia pacjentów z ograniczeniami sprawności i wydolności fizycznej po leczeniu nowotworów złośliwych.

Ćwiczenia: fizjoterapia pacjentek leczonych z powodu raka piersi z uwzględnieniem powikłań i skutków ubocznych radykalnego leczenia chirurgicznego raka piersi. Fizjoterapia po radykalnych zabiegach chirurgicznych raka piersi – zalecenia po odjęciu piersi i węzłów chłonnych. Fizjoterapia chorych z zespołem sznura w dole pachowym po leczeniu raka piersi. Fizjoterapia w przypadku zmęczenia po leczeniu raka piersi. Fizjoterapia po rekonstrukcji piersi z użyciem ekspandera i endoprotezy lub ekspanderoprotezy. Fizjoterapia po rekonstrukcji piersi z tkanek własnych – mięśnia najszerzego grzbietu i endoprotezy lub z mięśnia prostego brzucha. Fizjoterapia pacjentów z zaburzeniami czynności układu nerwowego po leczeniu nowotworów złośliwych. Fizjoterapia pacjentów leczonych z powodu raka płuc. Fizjoterapia pacjentów leczonych z powodu nowotworu przewodu pokarmowego. Fizjoterapia pacjentów leczonych z powodu nowotworów okolicy głowy i szyi. Fizjoterapia pacjentów leczonych z powodu nowotworów tkanek miękkich i kości. Fizjoterapia pacjentów leczonych z powodu nowotworów układu rodnego. Postępowanie fizjoterapeutyczne u pacjentów onkologicznych leczonych paliatywnie i objawowo. Fizjoterapia w okresie terminalnym choroby nowotworowej. Profilaktyka przeciwoleżynowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): obraz kliniczny, zasady diagnozowania oraz leczenia pacjentów z chorobami nowotworowymi oraz w stanie paliatywnym w zakresie niezbędnym do stosowania fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): planować, dobierać i modyfikować programy rehabilitacji pacjentów z różnymi chorobami nowotworowymi, w zależności od stanu klinicznego, funkcjonalnego i psychicznego chorego, jego potrzeb oraz potrzeb opiekunów faktycznych; planować, dobierać w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii kobiet po mastektomii, w tym postępowanie w przypadku obrzęku limfatycznego i upośledzenia funkcji kończyny górnej; podejmować działania mające na celu poprawę jakości życia pacjenta, w tym pacjenta w okresie terminalnym, z zastosowaniem sprzętu rehabilitacyjnego; stosować zasady prawidłowej komunikacji z pacjentem oraz z innymi członkami zespołu terapeutycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

15. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W ORTOPEDII, TRAUMATOLOGII I MEDYCYNIE SPORTOWEJ 1

Cel kształcenia: uzyskanie umiejętności badania pacjenta, doboru odpowiedniej terapii, wykonywania ćwiczeń, zabiegów fizykalnych w leczeniu dysfunkcji narządu ruchu w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta.

Treści merytoryczne:

Wykłady: pacjent ortopedyczny – diagnostyka funkcjonalna w przypadku urazu ostrego i przewlekłego (wywiad, badanie, „czytanie ciała”). Wpływ miednicy i biodra na prawidłowe funkcjonowanie tułowia i kończyn dolnych. Analiza chodu i interpretacja wyników badania. Zasady postępowania fizjoterapeutycznego w poszczególnych fazach po urazach narządu ruchu. Fizjoterapia w leczeniu zachowawczym. Fizjoterapia przedoperacyjna. Fizjoterapia po zabiegach operacyjnych z zakresu ortopedii oraz traumatologii narządu ruchu – działanie przeciwbólowe, wspomaganie resorpcji obrzęku, poprawa ruchomości blizny, przeciwdziałanie ograniczeniu ruchomości, przeciwdziałanie zanikom mięśniowym, poprawa

ruchomości, poprawa aktywności mięśniowej, reedukacja koordynacji ruchowej. Zasady obciążania kończyn po leczeniu operacyjnym, doskonalenie chodu.

Ćwiczenia: staw biodrowy – kompensacja zewnętrzna i wewnętrzna. Choroba zwyrodnieniowa – fizjoterapia w leczeniu zachowawczym. Postępowanie rehabilitacyjne w okresie przedoperacyjnym i po endoprotezoplastyce stawu biodrowego. Usprawnianie po urazy stawu biodrowego m.in. złamaniach szyjki kości udowej, złamaniach przekrętarzowych. Postępowanie w zespole bólowym przedniego przedziału stawu kolanowego (PFPS). Fizjoterapia w przypadkach koślawości i szpotawości stawu kolanowego. Program fizjoterapii u pacjentów ze stawem kolanowym hipomobilnym. Postępowanie fizjoterapeutyczne w zmianach zwyrodnieniowych stawu kolanowego. Bóle piszczeli (shin splint) – fizjoterapia. Urazy stawu kolanowego: zwichnięcia i złamania – postępowanie rehabilitacyjne. Uszkodzenie łąkotec – sposoby leczenia, algorytm postępowania. Postępowanie po menisektomii, po szyciu łąkotec. Algorytm postępowania fizjoterapeutycznego przed i po zabiegu rekonstrukcji więzadła krzyżowego przedniego ACL. Gonartroza – endoprotezoplastyka stawu kolanowego i fizjoterapia w okresie szpitalnym i poszpitalnym. Skręcenie stawu skokowego – następstwa i fizjoterapia. Zapalenie powięzi podeszwowej (plantar fasciitis) – przyczyny, leczenie fizjoterapeutyczne. Tendinopatie w obszarze stopy (ścięgna mięśni strzałkowych, mięśnia piszczelowego tylnego i rozciągną – rehabilitacja. Postępowanie rehabilitacyjne po skręceniu stawu skokowo-goleniowego. Prewencja skręceń. Fizjoterapia w przypadku pięty Haglunda. Postępowanie w zerwaniu ścięgna Achillesa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody terapii, znaczenie ich doboru i zastosowania adekwatnie do stanu pacjenta w różnym wieku, z chorobami narządu ruchu; zasady diagnostyki fizjoterapeutycznej, planowania i prowadzenia terapii oraz krytycznej oceny jej efektów u pacjentów ortopedycznych.

Umiejętności (potrafi): diagnozować oraz dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta z dysfunkcjami układu ruchu; tworzyć, wdrażać i modyfikować krótko i długofalowy program rehabilitacji w zależności od wieku i stanu pacjenta z chorobami i dysfunkcjami narządu ruchu; instruować pacjentów lub ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń i treningu medycznego w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz korzystania z przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania czynności zawodowych, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

16. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W ORTOPEDII, TRAUMATOLOGII I MEDYCYNIE SPORTOWEJ 2

Cel kształcenia: uzyskanie umiejętności badania pacjenta, doboru odpowiedniej terapii, wykonywania ćwiczeń, zabiegów fizykalnych w leczeniu dysfunkcji narządu ruchu w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz fizjoterapii urazów sportowych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: rola łopatki w patologii kompleksu barkowego. Postępowanie fizjoterapeutyczne w przypadkach konfliktu podbarkowego, barku zamrożonego, uszkodzenia stożka rotatorów. Program rehabilitacji łokcia tenisisty, łokcia golfisty w leczeniu zachowawczym. Postępowanie fizjoterapeutyczne po złamaniach kości ramiennej, złamaniach nasady dalszej kości promieniowej. Postępowanie fizjoterapeutyczne po amputacjach kończyn górnych

i dolnych z uwzględnieniem zastosowania zaopatrzenia ortopedycznego. Przygotowanie do zaprotezowania. Instruowanie pacjenta w zakresie posługiwania się protezą. Badanie funkcjonalne kręgosłupa, analiza i interpretacja wyników. Wady postawy. Zasady rehabilitacji po leczeniu operacyjnym skolioz. Urazy kręgosłupa – postępowanie rehabilitacyjne w okresie szpitalnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody terapii, znaczenie ich doboru i zastosowania adekwatnie do stanu pacjenta w różnym wieku, z chorobami narządu ruchu; zasady diagnostyki fizjoterapeutycznej, planowania i prowadzenia terapii oraz krytycznej oceny jej efektów u pacjentów ortopedycznych.

Umiejętności (potrafi): diagnozować oraz dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta z dysfunkcjami układu ruchu; tworzyć, wdrażać i modyfikować krótko i długofalowy program rehabilitacji w zależności od wieku i stanu pacjenta z chorobami i dysfunkcjami narządu ruchu; instruować pacjentów lub ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń i treningu medycznego w domu, sposobu posługiwania się wyrobami medycznymi oraz korzystania z przedmiotów użytku codziennego w celach terapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania czynności zawodowych, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W PEDIATRII

Cel kształcenia: zapoznanie z prawidłowym rozwojem w wieku dziecięcym oraz z często występującymi w populacji dziecięcej oraz charakterystycznymi dla wieku dziecięcego chorobami lub zespołami. Przedstawienie zasad wielospecjalistycznego leczenia i rolę fizjoterapeuty w procesie terapeutycznym.

Treści merytoryczne:

Wykłady: charakterystyka poszczególnych okresów rozwojowych dziecka. Mechanizmy neurologiczne, anatomiczne i społeczne warunkujące prawidłowy rozwój dziecka. Czynniki ryzyka okołoporodowego, wcześniactwo i jego powikłania. Choroby zakaźne wieku rozwojowego. Specyfika fizjoterapii w chorobach genetycznych (achondroplazja, mukowiscydoza, SMA, dystrofia mięśniowa Duchenne’a, choroby nowotworowe) i zespołach genetycznych (zespół Downa, zespół Willi Pradera). Rola fizjoterapii w leczeniu dzieci z chorobami układu oddechowego (astma oskrzelowa, mukowiscydoza, zapalenie płuc). Postępowanie w chorobach reumatologicznych wieku dziecięcego (młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów, gorączka reumatyczna). Rola fizjoterapii i fizjoprofilaktyki w leczeniu nadwagi i otyłości u dzieci i młodzieży, cukrzycy typu I. Wady wrodzone serca – diagnozowanie i postępowanie fizjoterapeutyczne. Fizjoterapia w mózgowym porażeniu dziecięcym i wadach wrodzonych ośrodkowego układu nerwowego. Dystrofia mięśniowa Duchenne’a jako przykład chorób nerwowo-mięśniowych.

Ćwiczenia: rozpoznawanie najczęściej występujących zaburzeń w rozwoju dziecka w okresie prenatalnym i postnatalnym. Czynniki ryzyka okołoporodowego, wcześniactwo i jego powikłania. Noworodki z grup podwyższonego ryzyka. Nauka podstawowych prawidłowych umiejętności ruchowych pojawiających się w okresie 1-4, 5-8, 9-12 miesiąca życia dziecka. Rozpoznawanie najczęściej występujących zaburzeń w rozwoju dziecka oraz postępowanie fizjoterapeutyczne – okres 1-4, 5-8, 9-12 miesiąc życia. Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka. Diagnostyka i ocena rozwoju dziecka Metodą Vojty. Diagnostyka i ocena rozwoju dziecka Metodą NDT-Bobath. Postępowanie fizjoterapeutyczne w mózgowym porażeniu dziecięcym (MPD), przepuklinie oponowo-rdzeniowej, tzw. „dziecku wiotkim”.

Wspomaganie fizjoterapeutyczne w przypadku wcześniactwa. Porażenie splotu barkowego – postępowanie fizjoterapeutyczne. Kręczy szyi i asymetria – rehabilitacja i pielęgnacja. Choroby i zespoły genetyczne u dzieci: zespół Downa, zespół Willi Pradera, achondroplazja, SMA – postępowanie fizjoterapeutyczne. Fizjoterapia w leczeniu chorób układu oddechowego (astma oskrzelowa, mukowiscydoza), endokrynopatiach (cukrzyca typu I, otyłość) oraz najczęstszych chorobach układu krążenia u dzieci. Całościowe zaburzenia rozwoju u dzieci na przykładzie autyzmu. Fizjoterapia w chorobach nowotworowych wieku dziecięcego (białaczka limfoblastyczna).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie pediatrii oraz neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki; przeprowadzić testy funkcjonalne przydatne w reumatologii, takie jak ocena stopnia uszkodzenia stawów i ich deformacji, funkcji ręki oraz lokomocji; przeprowadzić badanie neurologiczne dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne przydatne w fizjoterapii neurologicznej, w tym ocenę napięcia mięśniowego, kliniczną ocenę spastyczności oraz ocenę na poziomie funkcji ciała i aktywności, w szczególności za pomocą skal klinicznych, a także interpretować ważniejsze badania dodatkowe (obrazowe i elektrofizjologiczne); przeprowadzić wywiad oraz zebrać podstawowe informacje na temat rozwoju i stanu zdrowia dziecka; ocenić rozwój psychomotoryczny dziecka; przeprowadzić ocenę aktywności spontanicznej noworodka i niemowlęcia; dokonać oceny poziomu umiejętności funkcjonalnych dziecka w zakresie motoryki i porozumiewania się w oparciu o odpowiednie skale; przeprowadzić kliniczną ocenę podwyższonego lub obniżonego napięcia mięśniowego u dziecka w tym spastyczności i sztywności; planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z zaburzeniami ruchowymi pochodzenia ośrodkowego, mózgowym porażeniem dziecięcym, z dysrafizmem rdzeniowym, z chorobami nerwowo-mięśniowymi, z okołoporodowymi uszkodzeniami splotów i nerwów obwodowych, z neuro- i miogennymi zanikami mięśni (atrofiami i dystrofiami mięśniowymi); planować i dobierać ćwiczenia krążeniowo-oddechowe dla dzieci i młodzieży w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz instruować opiekunów dzieci i młodzież w zakresie wykonywania tych ćwiczeń.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

18. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W PSYCHIATRII

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi formami pracy terapeutycznej z pacjentem psychiatrycznym.

Treści merytoryczne:

Wykłady: ocena stanu funkcjonalnego pacjenta z chorobą psychiczną oraz zaburzeniem osobowości za pomocą Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF). Zastosowanie fizjoterapii u pacjentów z chorobami psychicznymi i zaburzeniami osobowości oraz ze współistniejącą niepełnosprawnością intelektualną. Terapia zajęciowa jako działania wspomagające proces rehabilitacji pacjenta psychiatrycznego – formy i metody terapii zajęciowej, planowanie terapii zajęciowej stosownie do stanu funkcjonalnego pacjenta, płaszczyzny współpracy fizjoterapeuty i terapeuty zajęciowego w zespole rehabilitacyjnym.

Ćwiczenia: arteterapia jako forma rehabilitacji w psychiatrii – decoupage jako metoda ćwicząca zdolności manualne i rozwijająca wrażliwość estetyczną. Arteterapia jako forma rehabilitacji w psychiatrii – masy plastyczne jako jedna z technik usprawniania manualnego w arteterapii. Muzykoterapia aktywna w usprawnianiu pacjentów psychiatrycznych oraz pacjentów z niepełnosprawnością intelektualną. Usprawnianie umiejętności ruchowych – chusta klanzowa, żonglowanie. Ergoterapia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady diagnozowania pacjentów psychiatrycznych; specyfikę postępowania z pacjentem chorym psychicznie, zasady i sposoby nawiązania kontaktu; rolę terapii zajęciowej w procesie usprawniania, formy terapii.

Umiejętności (potrafi): zaplanować program rehabilitacji pacjentów z chorobami psychicznymi i niepełnosprawnością intelektualną; wdrożyć elementy terapii zajęciowej w procesie usprawniania pacjenta, wykorzystać Międzynarodową Klasyfikację Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF) do oceny stanu funkcjonalnego pacjenta z chorobą psychiczną oraz zaburzeniem osobowości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

19. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W PULMONOLOGII

Cel kształcenia: rozpoznanie jednostek chorobowych i dobór zabiegów fizjoterapeutycznych oraz metod fizjoterapii stosownie do stanu pacjenta pulmonologicznego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: inhalacja – wstęp do fizjoterapii klatki piersiowej. Odpowiedni sposób inhalacji i leki używane przy inhalacjach. Przepona – budowa, funkcje, sposoby aktywacji. Wskazania do rehabilitacji w wybranych schorzeniach pulmonologicznych (astma, POCHP, rozstrzenie oskrzeli, zapalenie płuc, rozedma płuc, nowotwór płuc). Próby czynnościowe układu oddechowego. Problemy psychologiczne pacjentów pulmonologicznych. Alternatywne metody treningu oddechowego.

Ćwiczenia: właściwy sposób inhalacji w zależności od odcinka drzewa oskrzelowego i podanego leku. Toaleta drzewa oskrzelowego – fizjoterapia klatki piersiowej, Próby czynnościowe układu oddechowego – spirometria, gazometria, próby wysiłkowe. Pojemności oddechowe i różnice między osobą zdrową a chorą pulmonologicznie. Metodyka wykonywania zabiegów fizykalnych w rehabilitacji pulmonologicznej. Kontrola posturalna – przepona jako mięsień oddechowy i posturalny. Przybory wykorzystywane w ćwiczeniach oddechowych. Sposoby autooczyszczenia drzewa oskrzelowego. Duszność, skale duszności i trening fizyczny u pacjentów pulmonologicznych. Usprawnianie pacjentów z POCHP. Usprawnianie pacjentów z przewlekłym zapaleniem oskrzeli i rozstrzeniem oskrzeli. Usprawnianie pacjentów z zapaleniem płuc. Usprawnianie pacjentów z rozedmą płuc, astmą oskrzelową. Kinezyterapia oddechowa w torakochirurgii (usprawnianie przed i po zabiegu).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady diagnostyki pacjentów z chorobami układu oddechowego; ogólne zasady pulmonologicznego badania podmiotowego i przedmiotowego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie czynnościowe układu oddechowego oraz interpretować wyniki badania spirometrycznego wysiłkowego i gazometrycznego; planować i dobierać w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz wykonywać ćwiczenia w różnych chorobach układu oddechowego (ostrzych i przewlekłych), w chorobach z przewagą zaburzeń restrykcyjnych oraz chorobach z przewagą zaburzeń obturacyjnych; instruować pacjenta z chorobą układu oddechowego w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania środków prewencji wtórnej; stosować zasady prawidłowej komunikacji z pacjentem oraz z innymi członkami zespołu terapeutycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

20. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W REUMATOLOGII

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami usprawniania pacjentów z chorobami reumatologicznymi. Diagnostyka, zaplanowanie, przeprowadzenie i ocena efektów fizjoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: specyfika fizjoterapii chorób reumatycznych. Zasady i metody fizjoterapii w chorobach reumatycznych. Diagnostyka funkcjonalna w układowych chorobach tkanki łącznej (reumatoidalne zapalenie stawów, toczeń rumieniowaty układowy, twardzina, zapalenie wielomięśniowe i skórne). Cele i metody rehabilitacji w zapaleniach stawów z towarzyszącym zapaleniem kręgosłupa (spondyloartropatie) – zeszywniające zapalenie stawów kręgosłupa, zespół Reitera, łuszczycowe zapalenie stawów. Postępowanie w przypadku zapalenia stawów wywołanego przez kryształ. Fizjoterapia w leczeniu chorób kości i chrząstek (osteoporoza, osteomalacja, osteoartropatia przerostowa i choroba Pageta).

Ćwiczenia: badanie fizjoterapeutyczne w chorobach reumatycznych. Rehabilitacja pacjentów z RZS, ręką reumatoidalną. Program rehabilitacji w ZZSK i łuszczycowym zapaleniu stawów. Program rehabilitacji pacjenta z fibromialgią, dną moczanową. Specyfika usprawniania pacjentów starszym wieku z chorobami reumatycznymi. Specyfika usprawniania dzieci z chorobami reumatycznymi. Zapobieganie ograniczeniom funkcjonalnym – aktywność ruchowa, nauka prawidłowego wykonywania czynności dnia codziennego, zastosowanie sprzętu ortopedycznego. Fizjoterapia po operacjach synowektomii, endoprotezoplastyce i artroskopii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najczęstsze choroby, zaburzenia i dysfunkcje w układzie ruchu pacjentów w różnym wieku; zasady diagnostyki, planowania, sposobów wykonania i ewaluacji programu rehabilitacji w wybranych chorobach reumatycznych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować problemy zdrowotne pacjentów z chorobami układu ruchu w zakresie niezbędnym do podjęcia fizjoterapii; ułożyć i przeprowadzić krótko- i długoterminowy plan usprawniania pacjentów z chorobami reumatycznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

21. FIZJOTERAPIA KLINICZNA W WIEKU ROZWOJOWYM

Cel kształcenia: zapoznanie z etiologią i obrazem klinicznym wad postawy ciała w zakresie pozwalającym na racjonalne stosowanie środków fizjoterapii oraz z procesem rehabilitacji w przypadku nieprawidłowego rozwoju i najczęstszych chorób dzieci powyżej pierwszego roku życia.

Treści merytoryczne:

Wykłady: rozwój postawy ciała w procesie ontogenezy. Charakterystyka pojęć związanych z postawą ciała. Postawa a budowa ciała. Typologie budowy somatycznej. Badanie postawy ciała, metody jej oceny. Testy funkcjonalne. Możliwości zastosowania nowoczesnych metod badania postawy ciała w prowadzeniu badań naukowych. Wady postawy w płaszczyźnie strzałkowej – etiologia, patomechanizm, przebieg. Diagnostyka zespołów bólowych kręgosłupa u dzieci i młodzieży. Wybrane zagadnienia z zaopatrzenia ortopedycznego w wadach postawy – gorsetowanie, wkładki do butów. Wady klatki piersiowej – etiologia, patomechanizm, przebieg, sposób postępowania terapeutycznego. Wady statyczne kończyn

dolnych i stóp. Trójtorowość metod korekcji odchyłeń. Deformacje kręgosłupa: skolioza, choroba Scheuermanna – etiologia, patomechanizm, przebieg. Metody leczenia deformacji kręgosłupa w przebiegu skoliozy i choroby Scheuermanna. Wybrane choroby wieku rozwojowego szczególnie wpływające na postawę ciała – etiologia, patomechanizm, przebieg. *Ćwiczenia:* nauka neutralnego ustawienia kompleksu lędźwiowo-miedniczo-biodrowego. Techniki aktywizacji stabilizatorów lokalnych i globalnych. Techniki zwiększające elastyczność mięśni – poizometryczna relaksacja, punkty spustowe, inhibicja recyprokalna. Wady postawy w płaszczyźnie strzałkowej – plecy okrągłe, plecy wklęsłe, plecy wklęsło-okrągłe, plecy płaskie, plecy Sway back (dobieranie i prowadzenie programu fizjoterapii pacjentów w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego; prowadzenie postępowania fizjoterapeutycznego w wadach postawy). Wady klatki piersiowej (dobieranie i prowadzenie programu fizjoterapii pacjentów w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego; prowadzenie postępowania fizjoterapeutycznego w wadach klatki piersiowej). Fizjoterapia w zaburzeniach osi kończyn dolnych – kolana koślawe, kolana szpotawe, przeprost stawów kolanowych, dysfunkcje stawu biodrowego. Fizjoterapia w przebiegu wad stóp – stopa płaska, płasko-koślawą, szpotawa. Skolioza – dobieranie i prowadzenie programu fizjoterapii pacjentów w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego. Skolioza – planowanie i prowadzenie programu fizjoterapii przed- i pooperacyjnej pacjentów w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego. Fizjoterapia w przebiegu choroby Scheuermanna. Postępowanie fizjoterapeutyczne w przebiegu uogólnionej hipermobilności stawowej. Fizjoterapia w zespołach bólowych kręgosłupa dzieci i młodzieży.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii; zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najczęstszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii, neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki; przeprowadzić analizę biomechaniczną z zakresu prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i w dysfunkcjach układu ruchu; dokonać oceny stanu układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe), przeprowadzić analizę chodu oraz zinterpretować uzyskane wyniki; dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po urazach w obrębie tkanek miękkich układu ruchu leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach w obrębie kończyn (stłuczeniach, skręceniach, zwichnięciach i złamaniach) leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach kręgosłupa bez porażeń oraz w przypadku stabilnych i niestabilnych złamań kręgosłupa; planować, dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u dzieci i młodzieży z chorobami układu ruchu, takimi jak: wady wrodzone, wady postawy ciała, jałowe martwice kości; planować, dobierać w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta i prowadzić postępowanie przed- i pooperacyjne u dzieci leczonych operacyjnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

22. FIZJOTERAPIA ODDECHOWA

Cel kształcenia: zaznajomienie z naturalnym rytmem i wzorcem oddechowo-napięciowym.

Treści merytoryczne:

Wykłady: mięśnie oddechowe czy stabilizacyjne? Rodzaje oddechów. Testy oceniające rytm oddechowy. Typ wdechowy i wydechowy. Napięcie mięśni obszaru tułowia.

Ćwiczenia: ocena oddechu. Rozróżnianie typów oddechowych. Napinanie mięśni tułowia.

Ćwiczenia oddechowe. Ćwiczenia mięśni obszaru tułowia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę fizjoterapii oddechowej, jej znaczenie w zapobieganiu groźnym powikłaniom, mogącym prowadzić do trwałej niepełnosprawności lub przedwczesnej śmierci pacjenta.

Umiejętności (potrafi): prowadzić fizjoterapię oddechową u pacjentów na oddziałach intensywnej terapii, z pacjentów po operacjach torakochirurgicznych, z chorobami nerwowo-mięśniowymi, z dysfunkcją kaszlu i zaburzeniami wentylacji, z wysokim uszkodzeniem rdzenia kręgowego, z osobami otyłymi a także z noworodkami z zaburzeniami oddechowymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

23. FIZJOTERAPIA W DYSFUNKCJACH STAWÓW SKRONIOWO-ŻUCHWOWYCH

Cel kształcenia: zapoznanie ze szczegółowymi wiadomościami z zakresu etiologii, patomechanizmu, przebiegu klinicznego, zapobiegania oraz leczenia zaburzeń czynnościowych układu ruchowego stawów skroniowo-żuchwowych. Wykształcenie umiejętności z zakresu diagnostyki, leczenia oraz zapobiegania zaburzeniom czynnościowym układu ruchowego stawów skroniowo-żuchwowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wprowadzenie do zaburzeń czynnościowych układu ruchowego narządu żucia. Anatomia funkcjonalna układu ruchowego narządu żucia. Schorzenia stawów skroniowo-żuchwowych – epidemiologia, klasyfikacje. Związek zwarcia (okluzji) z funkcjonowaniem struktur układu ruchowego narządu żucia. Zasady terapii zaburzeń czynnościowych układu ruchowego narządu żucia. Zasady współpracy stomatologa, fizjoterapeuty oraz laryngologa w leczeniu pacjentów z zaburzeniami w obrębie stawów skroniowo-żuchwowych.

Ćwiczenia: klasyfikacja, przyczyny oraz konsekwencje zaburzeń stawu skroniowo-żuchwowego. Omówienie biomechaniki oraz relacji funkcjonalnych z kręgosłupem szyjnym. Palpacja głównych punktów odniesienia obszaru czaszkowo-żuchwowego. Diagnostyka – wywiad, badanie przedmiotowe, badanie funkcjonalne układu ruchowego narządu żucia. Diagnostyka różnicowa. Wnioskowanie kliniczne. Terapia dysfunkcji czynnościowych układu stomatognatycznego – techniki manualne stosowane w normalizacji napięcia i elastyczności mięśni narządu żucia oraz odcinka szyjnego kręgosłupa. Wybrane techniki terapii oraz autoterapii stosowane w leczeniu bruksizmu i innych parafunkcji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, objawy w dysfunkcji stawów skroniowo-żuchwowych oraz zasady terapii zaburzeń czynnościowych narządu żucia.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie funkcjonalne i diagnostykę stawów skroniowo-żuchwowych, ułożyć program rehabilitacji i kontrolować oraz oceniać jego efektywność; poinstruować pacjentów w zakresie wykonywania autoterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia współpracy w zespole specjalistów (fizjoterapeuta – stomatolog – laryngolog); formułowania opinii na temat programu kompleksowego usprawniania pacjenta z dysfunkcjami czynnościowymi układu

stomatognatycznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

24. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W CHIRURGII

Cel kształcenia: zapoznanie z etiologią i obrazem klinicznym oraz metodami leczenia wybranych jednostek chorobowych w stopniu umożliwiającym stosowanie fizjoterapii. Przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w chirurgii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawowe pojęcia stosowane w chirurgii. Klasyfikacja i charakterystyka zabiegów chirurgicznych. Chirurgia otwarta i chirurgia małoinwazyjna. Rany pooperacyjne, proces gojenia. Czynniki ryzyka powikłań leczenia chirurgicznego, rodzaje powikłań. Zakażenia szpitalne w okresie pooperacyjnym. Ból pooperacyjny. Angiochirurgia – choroby naczyń tętniczych – miażdżyca tętnic obwodowych, choroba Buergera. Angiochirurgia – choroby naczyń żylnych – zakrzepica żylna, przewlekła niewydolność żylna, żylaki. Torakochirurgia – operacje deformacji klatki piersiowej, guzy śródpiersia, odma opłucnowa, operacje tarczycy- rak tarczycy i inne chirurgicznie leczone choroby tarczycy. Chirurgia jamy brzusznej – ostre i przewlekłe zapalenia pęcherzyka żółciowego i dróg żółciowych leczone operacyjnie z uwzględnieniem kamicy żółciowej. Ostre zapalenie wyrostka robaczkowego, ostre zapalenie trzustki, przepukliny zewnętrzne powłok jamy brzusznej, leczenie chirurgiczne z uwzględnieniem zabiegów wykonywanych w trybie ostro dyżurowym. Cele i zadania fizjoterapii w okresie przedoperacyjnym, pooperacyjnym szpitalnym i poszpitalnym. Rehabilitacja po operacjach w obrębie klatki piersiowej i jamy brzusznej. Następstwa unieruchomienia dla funkcji organizmu, wpływ aktywności fizycznej na organizm człowieka. Ból pooperacyjny, definicja, patomechanizm, skale, metody leczenia. Cele rehabilitacji przedoperacyjnej i po operacjach w zakresie chirurgii naczyniowej, kardiologii.

Ćwiczenia: badanie podmiotowe i przedmiotowe chorych dorosłych i dzieci leczonych chirurgicznie z omówieniem wyników badań dodatkowych, leczenia i opieki okołoperacyjnej – praca w naturalnych warunkach przy łóżku chorego w klinikach/oddziałach klinicznych chirurgii ogólnej, chirurgii naczyniowej, chirurgii dziecięcej i kardiologii w odniesieniu do planowania wdrożenia fizjoterapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, obraz kliniczny wybranych chorób w stopniu umożliwiającym stosowanie metod fizjoterapii; zasady diagnozowania i metody leczenia chirurgicznego wybranych chorób.

Umiejętności (potrafi): analizować informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii pacjentów leczonych chirurgicznie; wykorzystać posiadaną wiedzę do planowania programu rehabilitacji pacjentów leczonych chirurgicznie w różnych jednostkach chorobowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

25. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W GERIATRII

Cel kształcenia: zaznajomienie z chorobami typowymi dla wieku starszego, problemem wielochorobowości. Kształcenie umiejętności oceny stanu ogólnego pacjenta geriatrycznego, stosowanie fizjoterapii w prewencji i leczeniu powikłań chorób wieku starszego, umiejętność współpracy w zespole terapeutycznym (fizjoterapeuta, lekarz, pielęgniarka geriatryczna, pracownik socjalny, dietetyk).

Treści merytoryczne:

Wykłady: patofizjologia okresu starzenia się. Całościowa ocena geriatryczna pacjenta. Rola zespołu terapeutycznego. Kompleksowa opieka geriatryczna. Profilaktyka i leczenie osteoporozy, urazów i złamań. Prewencja i leczenie ran przewlekłych oraz odleżyn. Obrzęki

obwodowe – profilaktyka i leczenie. Wielkie problemy geriatryczne: upadki, zespół słabości, nietrzymanie moczu, depresja, demencja, delirium. Najczęstsze choroby psychiatryczno-neurologiczne w starości ich powikłania. Choroby układu sercowo-naczyniowego w geriatryi. Dysfunkcje narządu ruchu. Problem bólu przewlekłego w rehabilitacji pacjentów w wieku starszym. Teleopieka, telerehabilitacja pacjenta geriatrycznego. Ruch jako najważniejszy element promocji zdrowia i pomyślnego starzenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fizjologię procesu starzenia się oraz zasady opieki i fizjoterapii geriatrycznej oraz zagrożenia związane z hospitalizacją osób starszych; podstawowe jednostki chorobowe pacjentów geriatrycznych, wymienia metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować problemy zdrowotne osób starszych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

26. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W GINEKOLOGII I POŁOŻNICTWIE

Cel kształcenia: zapoznanie z etiologią i obrazem klinicznym oraz metodami leczenia wybranych jednostek chorobowych w zakresie ginekologii w stopniu umożliwiającym stosowanie fizjoterapii. Zapoznanie z fizjologią, patofizjologią ciąży, porodu i połoju. Przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w ginekologii i położnictwie.

Treści merytoryczne:

Wykłady: fizjologia i patologia aparatu stabilizującego narządy miednicy mniejszej (anatomia czynnościowa dna miednicy, przyczyny, skutki i rozpoznanie uszkodzeń tkanki łącznej). Wybrane choroby ginekologiczne – zaburzenie statyki narządów rodnych, nietrzymanie moczu i stolca, pęcherz moczowy nadaktywny, endometrioza, vulvodynia, vestilodynia, pochwica, coccygodynia, bolesne miesiączkowanie, śródmiąższowe zapalenie pęcherza – diagnostyka, obraz kliniczny, leczenie zachowawcze. Ciąża prawidłowa i ciąża powikłana. Poród fizjologiczny i powikłany. Połóg. Rola szkoły rodzenia.

Ćwiczenia: obraz kliniczny, diagnostyka i leczenie chorób narządu rodowego – obserwacja wybranych przypadków klinicznych: nietrzymanie moczu i stolca, pęcherz moczowy nadaktywny, endometrioza, vulvodynia, vestilodynia, pochwica, coccygodynia, bolesne miesiączkowanie, śródmiąższowe zapalenie pęcherza. Objawy podmiotowe i przedmiotowe świadczące o nieprawidłowym przebiegu ciąży. Podstawowe badania fizykalne kobiety ciężarnej. Symptomy rozpoczęcia porodu. Udział w zajęciach w szkole rodzenia – ocena układu ruchu kobiety ciężarnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, obraz kliniczny, zasady diagnozowania i metody leczenia wybranych chorób kobiet w stopniu umożliwiającym stosowanie metod fizjoterapii; metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej w ginekologii i położnictwie.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie parametrów fizjologicznych dla potrzeb fizjoterapii; dokonać oceny układu ruchu kobiety ciężarnej oraz zinterpretować jego wyniki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

27. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W INTENSYWNEJ TERAPII

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami pracy oraz rolą fizjoterapeuty na Oddziale Intensywnej Terapii (OIT).

Treści merytoryczne:

Wykłady: zespół terapeutyczny i specyfika pracy na Oddziale Intensywnej Terapii. Profilaktyka zakażeń. Rola fizjoterapeuty w OIT. Metody oceny stanu pacjenta. Zagadnienia etyczne w intensywnej terapii. Stany zagrożenia życia – obraz kliniczny. Ostre zespoły wieńcowe. Zawał serca. Udział fizjoterapeuty w opiece nad pacjentem. Nagłe zatrzymanie krążenia, wstrząs. Rola fizjoterapeuty w opiece nad chorym z ostrą niewydolnością oddechową. Zator płucny, jako najgroźniejsze powikłanie długotrwałego unieruchomienia. Rola fizjoterapii w profilaktyce zatoru płucnego. Rola usprawniania leczniczego chorych nieprzytomnych i sztucznie wentylowanych. Udział fizjoterapeuty w postępowaniu z chorym z obrzękiem płuc przebywającym w OIT. Udział fizjoterapeuty w intensywnej terapii ostrych zatruc. Leki stosowane w OIT a fizjoterapia. Przeciwdziałanie powikłaniom leczenia w OIT.

Ćwiczenia: fizjoterapia chorego nieprzytomnego. Studium przypadku – najczęstszy obraz pacjenta w OIT. Ocena stanu pacjenta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, patomechanizm, obraz kliniczny pacjentów przebywających w OIT; zasady diagnozowania pacjenta w OIT; zasady postępowania z pacjentem nieprzytomnym, wentylowanym mechanicznie przebywającym w OIT.

Umiejętności (potrafi): dokonać oceny pacjenta w OIT na podstawie obrazu klinicznego i podstawowych wyników w dokumentacji medycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

28. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W KARDIOLOGII I KARDIOCHIRURGII

Cel kształcenia: poznanie podstaw etiologii, patogenezy, obrazu klinicznego i profilaktyki najczęstszych chorób układu krążenia; przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w kardiologii i kardiochirurgii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: epidemiologia, czynniki ryzyka i profilaktyka chorób układu krążenia. Badania diagnostyczne w chorobach układu krążenia – badania laboratoryjne, badania obrazowe. Etiologia, patogeneza, obraz kliniczny chorób układu krążenia: choroba niedokrwienna serca – stabilne i ostre zespoły wieńcowe; niewydolność krążenia; nadciśnienie tętnicze. Specyfika chorób układu krążenia u kobiet. Zmiany w układzie krążenia w chorobach przewlekłych: cukrzyca, w chorobie obturacyjnej płuc, chorobach nowotworowych, w chorobach gruczołów dokrewnych. Zaburzenia rytmu serca i przewodzenia. Kardiomiopatie. Omdlenia. Nagłe zatrzymanie krążenia. Choroby naczyń obwodowych. Sportowa przebudowa serca. Choroby serca i naczyń u byłych sportowców. Leczenie interwencyjne w kardiologii. Angioplastyka wieńcowa. Przewodnikowa implantacja zastawek serca. Pomostowanie aortalno-wieńcowe. Transplantacje serca.

Ćwiczenia: diagnostyka kardiologiczna. Badanie podmiotowe i przedmiotowe. Elektrokardiogram spoczynkowy. Elektrokardiograficzna próba wysiłkowa. Badanie echokardiograficzne: przezklatkowe, przetykowe, obciążeniowe. Analiza i interpretacja badań hemodynamicznych układu krążenia w spoczynku i podczas wysiłku fizycznego. Spiroergometria. Ocena wydolności pacjenta po zawale serca na podstawie badania wysiłkowego. Pierwotna i wtórna profilaktyka chorób układu krążenia.

Seminaria: studium przypadku (1) pacjent ze stabilną chorobą wieńcową; (2) pacjent po zawale serca; (3) pacjent z niewydolnością krążenia; (4) pacjent z zaburzeniami rytmu serca; (5) pacjent po plastyce wieńcowej i/lub pomostowaniu aortalno-wieńcowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): epidemiologię i etiologię z uwzględnieniem czynników ryzyka, patomechanizm i obraz kliniczny chorób układu krążenia; zasady diagnostyki i metody leczenia (zachowawczego i operacyjnego) chorób układu krążenia w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie fizjoterapii; zasady podmiotowego i przedmiotowego badania kardiologicznego oraz zasady interpretacji wyników badań dodatkowych w tym: badania elektrokardiograficznego (EKG) i ultrasonograficznego, prób czynnościowych EKG, próby wysiłkowej, klinicznej oceny stanu zdrowia pacjenta z chorobą kardiologiczną według różnych skal, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): przedstawić studium przypadku zawierające szczegółowe badanie pacjenta oraz interpretację wyników dla potrzeb fizjoterapii; przeprowadzić podstawowe badania i próby wysiłkowe u pacjenta z chorobami układu krążenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

29. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W NEUROLOGII I NEUROCHIRURGII

Cel kształcenia: poznanie podstaw etiologii, patogenezy, obrazu klinicznego i profilaktyki najczęstszych chorób, urazów i wad układu nerwowego; przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w neurologii i neurochirurgii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: badania ogólne i funkcjonalne w neurologii. Spastyczność i wiotkość. Ból – definicja, powstawanie, drogi przewodzenia, ośrodki, sposoby modulacji bólu. Plastyczność mózgu, neuromodulacja oraz pojęcie diaschizy. Rola w/w procesów w rehabilitacji zaburzeń czynności poznawczo-behawioralnych. Choroby i urazy mózgowia – epidemiologia, patogeneza, diagnostyka, objawy, czynniki ryzyka, postępowanie lecznicze w udarze krwotocznym i niedokrwiennym mózgu. Profilaktyka udarów mózgu. Zaburzenia funkcjonalne u chorych po udarze mózgu. Urazy czaszkowo-mózgowe – rodzaje, obraz kliniczny, ocena zaburzeń, profilaktyka. Zaburzenia i uszkodzenia centralnego układu nerwowego – epidemiologia, patogeneza, diagnostyka, objawy, postępowanie lecznicze w chorobie Parkinsona. Zaburzenia i uszkodzenia centralnego układu nerwowego – epidemiologia, patogeneza, diagnostyka, objawy, postępowanie lecznicze w stwardnieniu rozsianym. Urazy rdzenia kręgowego – epidemiologia, patogeneza, diagnostyka, objawy, postępowanie lecznicze. Choroby rdzenia kręgowego – epidemiologia, patogeneza, diagnostyka, objawy, postępowanie lecznicze w zapaleniach rdzenia kręgowego, chorobach demielinizacyjnych, jamistości rdzenia, guzach śródkanałowych. Najczęstsze powikłania i ich leczenie profilaktyka. Neuropatie i zespoły nerwów rdzeniowych – epidemiologia, patogeneza, diagnostyka, objawy, postępowanie lecznicze i profilaktyczne. Zaburzenia i uszkodzenia obwodowego układu nerwowego – uszkodzenia nerwów obwodowych kończyn górnych i dolnych, zespół Guillaina-Barrego, uszkodzenie splotu barkowego – przyczyny, obraz kliniczny, metody zapobiegania. Zespoły bólowe odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa – zmiany patologiczne i objawy kliniczne w uszkodzeniach nerwów obwodowych, zasady leczenia i profilaktyki. Zabiegi, operacje neurochirurgiczne.

Ćwiczenia: udar mózgu. Uraz mózgu lub rdzenia kręgowego. Choroby obwodowego układu nerwowego. Zespół bólowym w odcinku L-S kręgosłupa lub w odcinku szyjnym kręgosłupa. Choroby ośrodkowego układu nerwowego – stwardnienie rozsiane, choroba Parkinsona, stwardnienie zanikowe boczne, guz mózgu.

Seminaria: studium przypadku (1) pacjent po udarze mózgu; (2) pacjent po urazie mózgu lub rdzenia kręgowego; (3) pacjent z zespołem Guillaina-Barrego; (4) pacjent z zespołem

bólowym w odcinku L-S kręgosłupa; (5) pacjent z zespołem bólowym w odcinku szyjnym kręgosłupa; (6) pacjent chory na stwardnienie rozsiane.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, mechanizm powstawania i objawy zmiany patologicznych zachodzących w układzie nerwowym człowieka – metody ich opisu i interpretacji w stopniu umożliwiającym prowadzenie fizjoterapii; zasady diagnozowania i leczenia najczęstszych chorób, urazów i wad układu nerwowego u pacjentów w różnym wieku; ogólne zasady podmiotowego i przedmiotowego badania neurologicznego.

Umiejętności (potrafi): identyfikować problemy zdrowotne w zakresie chorób neurologicznych oraz zaproponować odpowiednie działania diagnostyczne; udzielić porady w zakresie fizjoprofilaktyki chorób układu nerwowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

30. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W ONKOLOGII I MEDYCYNIE PALIATYWNEJ

Cel kształcenia: zapoznanie z etiologią i obrazem klinicznym oraz metodami leczenia najczęściej występujących nowotworów, w stopniu umożliwiającym stosowanie fizjoterapii; przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w onkologii oraz opiece paliatywnej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: przyczyny nowotworów. Charakterystyka choroby nowotworowej. Epidemiologia nowotworów. Klasyfikacja TNM nowotworów złośliwych. Diagnostyka chorób nowotworowych. Metody leczenia – chirurgiczne (operacje radykalne, oszczędzające, paliatywne, odtwórcze, profilaktyczne, operacje przerzutów), radioterapia, chemioterapia, hormonoterapia, immunoterapia. Rak piersi – obraz kliniczny, metody leczenia. Obraz kliniczny nowotworów narządu rodowego – nowotwory macicy, jajnika, sromu, pochwy. Nowotwory układu moczowo-płciowego (rak nerki, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego, jądra, prącia). Nowotwory głowy i szyi, nowotwory ośrodkowego układu nerwowego. Nowotwory tkanek miękkich i kości. Rola fizjoterapii w leczeniu pacjentów z chorobami nowotworowymi. Rola opieki paliatywnej. Epidemiologia wybranych nowotworów na podstawie Krajowego Rejestru Nowotworów (KRN). Klasyfikacja TNM wybranych nowotworów. Profilaktyka nowotworów.

Ćwiczenia: wywiad i podstawowe badanie przedmiotowe pacjentów onkologicznych, w kontekście kwalifikacji do fizjoterapii. Analiza dokumentacji medycznej pacjenta onkologicznego, w kontekście kwalifikacji do fizjoterapii. Uwzględnienie stopnia zaawansowania choroby onkologicznej (TNM, CS), rodzaju aktualnego/przebytego leczenia onkologicznego i jego powikłań (operacji, radioterapii, chemioterapii, immunoterapii, leczenia celowanego, hormonoterapii). Planowanie fizjoterapii u pacjentów rozpoczynających leczenie onkologiczne. Wskazania do fizjoterapii u pacjentów onkologicznych leczonych paliatywnie i objawowo. Ocena stanu sprawności wg WHO, ECOG, Karnofsky. Skala oceny bólu nowotworowego – skala NRS i VAS. Ocena stanu odżywienia (skala NRS 2002 i SGA), rozpoznanie kacheksji nowotworowej, BMI. Rola fizjoterapii w profilaktyce przeciwoleżynowej. Przeciwwskazania do zabiegów fizjoterapeutycznych w chorobie nowotworowej. Rak płuca – praca z publikacjami naukowymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, patogenezę i obraz kliniczny i metody leczenia wybranych chorób nowotworowych w stopniu umożliwiającym stosowanie metod fizjoterapii; zasady diagnozowania i leczenia pacjentów onkologicznych oraz poddanych opiece paliatywnej.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii pacjentów onkologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

31. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W ORTOPEDII, TRAUMATOLOGII I MEDYCYNIE SPORTOWEJ

Cel kształcenia: uzyskanie podstawowych wiadomości dotyczących dysfunkcji narządu ruchu, poznanie podstaw etiologii, patogenezy, kliniki i profilaktyki najczęstszych wad, urazów i schorzeń. Przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: urazy narządu ruchu – wprowadzenie. Uszkodzenia stawu ramiennego (zwichnięcia, złamania stawowe i okołostawowe, leczenie), konflikt podbarkowy – obraz kliniczny. Złamanie kości ramiennej – lokalizacja, możliwe uszkodzenia naczyniowo-nerwowe. Uszkodzenia stawu łokciowego (zwichnięcia, złamania nadkłykciowe). Łokieć tenisisty, łokieć golfisty – możliwości leczenia. Urazy nadgarstka (m.in. złamania nasady dalszej kości promieniowej) i dłoni, diagnostyka i leczenie. Uszkodzenia ścięgien zginaczy i prostowników palców – rozpoznanie, postępowanie. Urazy stawu biodrowego (m.in. złamania szyjki kości udowej, złamania przezkrętarzowe) – charakterystyczne objawy, diagnostyka, leczenie (alloplastyka połowicza, CRIF). Choroba zwyrodnieniowa stawu biodrowego – leczenie zachowawcze, alloplastyka całkowita biodra. Uszkodzenia stawu kolanowego (zwichnięcia, złamania stawowe, krwiaki stawu kolanowego) – rozpoznawanie, leczenie. Choroba zwyrodnieniowa stawu kolanowego – leczenie zachowawcze, endoprotezoplastyka. Inne patologie stawu kolanowego (np. kolano skoczka, entezopatie, osteochondrozy młodzieńcze). Uszkodzenia więzadeł, łąkotek i chrząstki stawowej stawu kolanowego – etiopatogeneza, sposoby leczenia. Uszkodzenia okolicy stawu skokowego – rozpoznawanie, leczenie zachowawcze i operacyjne, stosowanie zaopatrzenia ortopedycznego. Paluch koślawych – etiologia, możliwości leczenia jednej z najczęstszych deformacji w zakresie stopy. Amputacje kończyn górnych i dolnych. Uszkodzenia urazowe kręgosłupa, możliwości leczenia. Skoliozy – diagnostyka i leczenie operacyjne. Najczęstsze urazy w dzisiejszym sporcie i nowoczesne metody zaopatrywania. Uszkodzenie stożka rotatorów – objawy, diagnostyka, leczenie zachowawcze i operacyjne – artroskopia. Odwrócona artroplastyka urazowa barku. Charakterystyka urazów narządu ruchu u dzieci i młodzieży oraz odmienności w postępowaniu. Dysplazja stawów biodrowych – rozpoznanie, diagnostyka i leczenie.

Ćwiczenia: udział w zabiegach operacyjnych z zakresu ortopedii oraz traumatologii narządu ruchu. Uczestnictwo w procesie rehabilitacji pozabiegowej.

Seminaria: pierwsza pomoc u pacjentów z urazami narządu ruchu, zaopatrzenie transportowe – studium przypadków. Podstawy ultrasonografii narządu ruchu – studium przypadków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, patomechanizm i obraz kliniczny dysfunkcji narządu ruchu człowieka; zasady diagnozowania oraz leczenia najczęstszych zaburzeń i dysfunkcji w układzie ruchu pacjentów w różnym wieku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować problemy zdrowotne pacjentów z chorobami układu ruchu i dokonać oceny stanu pacjenta na podstawie wyników badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

32. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W PEDIATRII I NEUROLOGII DZIECIĘCEJ

Cel kształcenia: poznanie podstaw etiologii, patogenezy, obrazu klinicznego i profilaktyki najczęstszych chorób dzieci i młodzieży – chorób kręgosłupa, wad postawy ciała, chorób neurologicznych, wad wrodzonych, przewlekłych chorób układu oddechowego. Przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w pediatrii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: etiopatogeneza wad i zaburzeń rozwojowych dzieci i młodzieży. Zaburzenia postawy ciała – wady stóp stopa płaska, płasko-koślawka, szpotawa), zaburzenia osi kończyn dolnych (kolana koślawe, kolana szpotawe). Zaburzenia osi kręgosłupa w płaszczyźnie strzałkowej (postawa lordotyczna, kyfotyczna, lordotyczno-kyfotyczna, plecy płaskie). Skolioza funkcjonalna. Zespoły bólowe kręgosłupa. Okołoporodowe uszkodzenie splotu barkowego, polineuropatie, przepuklina oponowo-rdzeniowa, wodogłowie. Mózgowe porażenie dziecięce. Zaburzenia rozwojowe uwarunkowane genetycznie - zespół Downa, padaczka, zespół Dandy-Walkera. Zaburzenia rozwojowe uwarunkowane genetycznie – dystrofie mięśniowe, rdzeniowy zanik mięśni. Przewlekłe choroby układu oddechowego wieku rozwojowego – astma, mukowiscydoza, pierwotna dyskinezja rzęsek, nawracające zapalenie oskrzeli, rozstrzenia oskrzeli. Noworodek donoszony, przedwcześnie urodzony – rozwój układu oddechowego, wady wrodzone układu oddechowego (aplazja, agenezja, przetoka tchawiczo-przełykowa, przepuklina przeponowa, przełożenie trzewi), dysplazja oskrzelowo-płucna. Badanie czynnościowe układu oddechowego – spirometria – podstawowe parametry oceny, interpretacja. Aeroszoloterapia w układzie oddechowym – sposoby wykonywania inhalacji, rodzaj nebulizatorów i inhalatorów, dodatkowe urządzenia wspomagające fizjoterapię układu oddechowego.

Ćwiczenia: interpretacja RTG kręgosłupa, wyznaczenie kąta Cobba. Pielęgnacja ruchowa dziecka – instrukcja dla rodziców. Rehabilitacja dziecka z chorobą układu oddechowego (aeroszoloterapia, drenaż ułożeniowy, instrukcja dla rodziców).

Seminaria: Studium przypadku – interpretacja wyników oceny pacjenta z zaburzeniami chodu. Studium przypadku – ocena rozwoju psychomotorycznego dziecka. Studium przypadku – przewlekła choroba układu oddechowego (astma, mukowiscydoza, pierwotna dyskinezja rzęsek, rozstrzenia oskrzeli).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, mechanizm powstawania i objawy zmiany patologicznych najczęstszych chorób dzieci i młodzieży; zasady diagnozowania i leczenia dysfunkcji narządu ruchu chorób dzieci i młodzieży.

Umiejętności (potrafi): identyfikować problemy zdrowotne w zakresie chorób dzieci i młodzieży oraz zaproponować odpowiednie działania diagnostyczne; udzielić porady w zakresie fizjoprofilaktyki chorób dzieci i młodzieży.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

33. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W PSYCHIATRII

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi jednostkami chorobowymi z zakresu psychiatrii na potrzeby prowadzenia rehabilitacji; przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w psychiatrii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: zdrowie psychiczne, zagadnienia prawne. Psychopatologia ogólna. Schizofrenia i inne psychozy – epidemiologia, etiologia, objawy, diagnostyka, leczenie. Depresja i inne zaburzenia afektywne – epidemiologia, etiologia, objawy, diagnostyka, leczenie. Zaburzenia

lękowe – epidemiologia, etiologia, objawy, diagnostyka, leczenie. Uzależnienia – epidemiologia, etiologia, objawy, diagnostyka, leczenie. Zaburzenia osobowości – epidemiologia, etiologia, objawy, diagnostyka, leczenie. Zespoły otępienne – epidemiologia, etiologia, objawy, diagnostyka, leczenie. Niepełnosprawność intelektualna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe jednostki chorobowe w zakresie psychiatrii; zasady diagnozowania i leczenia najczęstszych chorób w zakresie psychiatrii; specyfikę postępowania z pacjentem chorym psychicznie.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać Międzynarodową Klasyfikację Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF) do oceny stanu funkcjonalnego pacjenta z chorobą psychiczną oraz zaburzeniem osobowości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

34. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W PULMONOLOGII

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami etiologii, patogenezą, obrazem klinicznym i profilaktyką najczęstszych chorób układu oddechowego; przygotowanie merytoryczne do zajęć z zakresu fizjoterapii klinicznej w pulmonologii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: patofizjologia układu oddechowego. Zaburzenia wentylacji obturacyjne i restrykcyjne. Regulacja oddychania. Ostra i przewlekła niewydolność oddychania. Objawy chorób układu oddechowego. Wybrane choroby układu oddechowego – przewlekła obturacyjna choroba płuc, rozstrzenie oskrzeli, mukowiscydoza (zwłóknienie torbielowate), astma. Wybrane choroby układu oddechowego – zapalenie płuc, zapalenie opłucnej, odma opłucnowa, ropień płuca, ropniak opłucnej. Nowotwory układu oddechowego i powikłania. Wskazania i przeciwwskazania do rehabilitacji pulmonologicznej. Podstawy fizjoterapii pulmonologicznej. Kwalifikacja chorych pulmonologicznie do rehabilitacji. Styl życia a rozwój chorób pulmonologicznych. Profilaktyka chorób układu oddechowego (odzwyczajanie od palenia papierosów).

Ćwiczenia: badanie podmiotowe – wywiad. Badanie przedmiotowe (fizykalne). Podstawowa dokumentacja lekarska – historia choroby, karta zleceń, karta gorączkowa i inna dokumentacja wykorzystywana w prawidłowym prowadzeniu chorych. Ćwiczenia w pracowni badań czynnościowych układu oddechowego. Choroby oskrzeli i płuc. Zadania fizjoterapeuty w leczeniu wspomagającym chorych na astmę oskrzelową, zwłaszcza z powysiłkowymi objawami skurczu oskrzeli. Zadania fizjoterapeuty w leczeniu wspomagającym chorych na POCHP, na zapalenie płuc, z niewydolnością oddechową, z rozstrzeniami oskrzeli. Zadania fizjoterapeuty w zapobieganiu zatorowości płucnej. Podstawowe zasady postępowania w chorobach oskrzeli i płuc, diagnostycznego (badania dodatkowe) i leczniczego, farmakologicznego i niefarmakologicznego. Rola fizjoterapeuty po leczeniu szpitalnym u chorych na choroby oskrzeli i płuc – edukacja chorego i rodziny, postępowanie usprawniające, kontrola i samokontrola pacjenta, promowanie zdrowego stylu życia.

Seminaria: rehabilitacja w wybranych chorobach układu oddechowego – stany przewlekłe, stany ostre. Rehabilitacja przed i po operacji torakochirurgicznej. Rehabilitacja po przeszczepie płuc. Rehabilitacja pacjentów z COVID-19.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady diagnostyki pacjentów z chorobami układu oddechowego, ogólne zasady pulmonologicznego badania podmiotowego i przedmiotowego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii pacjentów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium.

35. KLINICZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII W REUMATOLOGII

Cel kształcenia: uzyskanie podstawowych wiadomości dotyczących chorób reumatycznych, poznanie specyfiki tych chorób i najczęstszych dolegliwości oraz możliwości zastosowania fizjoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: patomechanika stawów w chorobach reumatycznych. Etiologia, obraz kliniczny i leczenie układowych chorób tkanki łącznej – RZS; toczeń rumieniowaty układowy, idiopatyczne miopatie zapalne, twardzina układowa. Spondyloartropatie zapalne – zapalenia stawów z zajęciem kręgosłupa – ZZSK, łuszczycowe zapalenie stawów, reaktywne zapalenie stawów. Zapalenia tkanek miękkich – regionalne zespoły bólowe, fibromialgia; dna moczanowa. Zapalne choroby reumatyczne u dzieci – młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów, młodzieńcze zapalenie skórno-mięśniowe, toczeń rumieniowaty układowy, twardzina. Choroby reumatyczne w starszym wieku.

Ćwiczenia: obserwacja badania oraz metod leczenia pacjentów z chorobami reumatycznymi w warunkach szpitalnych.

Seminaria: studium przypadku – RZS; ZZSK; ŁZS; choroba zwyrodnieniowa stawów, dna moczanowa; młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, objawy procesów i zmian patologicznych w układzie ruchu człowieka w zakresie reumatologii; zasady diagnozowania oraz leczenia najczęstszych chorób reumatologicznych pacjentów w różnym wieku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować problemy zdrowotne pacjentów z chorobami reumatologicznymi i dokonać oceny stanu pacjenta na podstawie wyników badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

36. PLANOWANIE FIZJOTERAPII W CHOROBYCH WEWNĘTRZNYCH I

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami tworzenia krótko- i długofalowych programów rehabilitacji dostosowanych do stanu funkcjonalnego pacjenta. Nauczenie odpowiedniego doboru technik fizjoterapeutycznych w zależności od jednostki chorobowej, stanu zdrowia i wieku pacjenta.

Treści merytoryczne:

Wykłady: ogólne zasady doboru zabiegów terapeutycznych w kompleksowym leczeniu usprawniającym. Planowanie kompleksowej rehabilitacji w wybranych górnych dróg oddechowych – przewlekłe zapalenie błony śluzowej nosa i zatok przynosowych, alergiczny nieżyt nosa, przewlekłe zapalenia krtani, jednostronne porażenie nerwów krtaniowych, czynnościowe zaburzenia głosu, zawodowe zaburzenia głosu, wybrane laryngologiczne stany pooperacyjne. Planowanie fizjoterapii w leczeniu wybranych chorób dolnych dróg oddechowych – niewydolność oddechowa, rozstrzenie oskrzeli, przewlekła obturacyjna choroba płuc, przewlekłe zapalenie oskrzeli, rozedma płuc, astma, uzależnienie od tytoniu, obturacyjny bezdech senny. Planowanie fizjoterapii w wybranych chorobach naczyń obwodowych – przewlekłe niedokrwienie kończyn dolnych, choroba Burgera, choroba Raynauda, żylaki podudzi, przewlekła niewydolność żylna, owrzodzenia żyłakowe podudzi, obrzęki żylnolimfatyczne kończyn dolnych, słoniowaczna. Planowanie fizjoterapii w wybranych chorobach układu krążenia – nadciśnienie tętnicze, niedociśnienie, choroby mięśnia sercowego. Planowanie fizjoterapii pacjentów po zawale i stanach po zawale serca,

w przewlekłej niewydolności serca, wadach serca. Planowanie fizjoterapii po zabiegach kardiochirurgicznych. Prewencja pierwotna i wtórna, okresy rehabilitacji.

Ćwiczenia: planowanie fizjoterapii w chorobach układu oddechowego (niewydolność oddechowa, rozstrzenia oskrzeli, zapalenie płuc, rozedma płuc, ostre i przewlekłe zapalenie oskrzeli, astma oskrzelowa). Planowanie fizjoterapii w kardiologii – okresy rehabilitacji, prewencja pierwotna i wtórna. Planowanie fizjoterapii w kardiologii (choroba wieńcowa, zawał serca, wady serca, niewydolność serca, nadciśnienie i niedociśnienie, dusznica bolesna, choroby mięśnia sercowego).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zaburzenia, dysfunkcje i zmiany chorobowe u pacjentów w różnym wieku - objawy, przyczyny oraz mechanizmy procesów patologicznych zachodzących w tkankach i układach organizmu człowieka; zasady diagnostyki fizjoterapeutycznej, właściwego planowania, wykonania i ewaluacji programów fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta, niezbędnej do programowania i monitorowania procesu fizjoterapii; wykazać się specjalistycznymi umiejętnościami tworzenia, wdrażania i modyfikowania krótko i długofalowych programów usprawniających pacjentów w każdym wieku oraz z różnymi chorobami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

37. PLANOWANIE FIZJOTERAPII W CHOROBAH WEWNĘTRZNYCH 2

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami tworzenia krótko- i długofalowych programów rehabilitacji dostosowanych do stanu funkcjonalnego pacjenta. Nauczenie odpowiedniego doboru technik fizjoterapeutycznych w zależności od jednostki chorobowej, stanu zdrowia i wieku pacjenta.

Treści merytoryczne:

Wykłady: planowanie fizjoterapii w leczeniu wybranych chorób gastroenterologicznych – zapalenie żołądka, choroba wrzodowa dwunastnicy, choroba refluksowa przełyku, dyspepsja, zespół jelita drażliwego, choroby pęcherzyka żółciowego i dróg żółciowych, zaparcia przewlekłe, przewlekłe zapalenie trzustki, przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby, stłuszczenie wątroby. Planowanie fizjoterapii w chirurgii (choroba Burgera, zakrzepica żylna, przewlekła niewydolności żylna, żylaki). Planowanie fizjoterapii w chirurgii po leczeniu operacyjnym - deformacji klatki piersiowej, guzów śródpiersia, tarczycy, odmy opłucnowej; w obrębie jamy brzusznej – kamica pęcherzyka żółciowego, zapalenie wyrostka robaczkowego, ostre zapalenie trzustki, przepukliny. Planowanie fizjoterapii w ginekologii i położnictwie – w dolegliwościach bólowych i schorzeniach ginekologicznych oraz dysfunkcjach dna miednicy; w ciąży; w ginekologicznych stanach przedoperacyjnych i pooperacyjnych. Planowanie fizjoterapii w chorobach metabolicznych i endokrynologicznych – choroby tarczycy, cukrzyca. Planowanie fizjoterapii w leczeniu otyłości. Planowanie fizjoterapii w wybranych chorobach nerek – przewlekła choroba nerek, choroby kłębuszków nerkowych, kamica nerkowa, zapalenia pęcherza i dróg moczowych. Planowanie fizjoterapii w wybranych chorobach onkologicznych i medycynie paliatywnej – rak piersi, rak szyjki macicy i sromu i układu moczowo-płciowego. Planowanie fizjoterapii w wybranych chorobach onkologicznych i medycynie paliatywnej – rak płuc, guzy nowotworowe w obrębie głowy i szyi. Planowanie fizjoterapii w wybranych schorzeniach dermatologicznych – łuszczyca, atopowe zapalenie skóry, kolagenozy, trądzik młodzieńczy, trądzik różowaty, oparzenia, odmrożenia.

Ćwiczenia: planowanie fizjoterapii w chorobach układu oddechowego w leczeniu szpitalnym (niewydolność oddechowa, rozstrzenia oskrzeli, zapalenie płuc, rozedma płuc, ostre i przewlekłe zapalenie oskrzeli, astma oskrzelowa). Planowanie fizjoterapii w kardiologii – etap szpitalny (zawał serca, wady serca, niewydolność serca); po zabiegach kardiochirurgicznych. Planowanie fizjoterapii po zabiegach chirurgicznych (choroba Burgera, zakrzepica żylna, żylaki). Planowanie fizjoterapii po leczeniu operacyjnym (deformacje klatki piersiowej, guzy śródpiersia, odma opłucnowej, tarczycy). Planowanie fizjoterapii w chirurgii, po leczeniu operacyjnym w obrębie jamy brzusznej (kamica pęcherzyka żółciowego, zapalenie wyrostka robaczkowego, ostre zapalenie trzustki, przepukliny). Planowanie fizjoterapii w ginekologii i położnictwie przedoperacyjnej i pooperacyjnej. Planowanie fizjoterapii w onkologii i medycynie paliatywnej (rak piersi, rak szyjki macicy i sromu). Planowanie fizjoterapii w onkologii i medycynie paliatywnej (rak układu moczowo-płciowego, rak płuc, guzy nowotworowe w obrębie głowy i szyi).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zaburzenia, dysfunkcje i zmiany chorobowe u pacjentów w różnym wieku - objawy, przyczyny oraz mechanizmy procesów patologicznych zachodzących w tkankach i układach organizmu człowieka; zasady diagnostyki fizjoterapeutycznej, właściwego planowania, wykonania i ewaluacji programów fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta, niezbędnej do programowania i monitorowania procesu fizjoterapii; wykazać się specjalistycznymi umiejętnościami tworzenia, wdrażania i modyfikowania krótko i długofalowych programów usprawniających pacjentów w każdym wieku oraz z różnymi chorobami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

38. PLANOWANIE FIZJOTERAPII W DYSFUNKCJACH NARZĄDU RUCHU 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami tworzenia protokołu rehabilitacyjnego i czynnikami warunkującymi ich realizację oraz z gotowymi, obowiązującymi protokołami postępowania, a także z praktycznymi elementami zaprogramowanej fizjoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: ogólne zasady planowania fizjoterapii. Interpretacja badań obrazowych w ortopedii (RTG, MRI, TK). Różnice w planowaniu fizjoterapii pozabiegowej i zachowawczej. Ogólne wskazania do leczenia zachowawczego w podstawowych dysfunkcjach. Układanie protokołu rehabilitacyjnego. Ogólne zasady planowania leczenia zachowawczego oraz po zabiegach operacyjnych. Omówienie podstawowych protokołów w leczeniu błędów w ustawieniu łopatki; w ortopedii – staw ramienny, nadgarstek i ręka, staw łokciowy, staw skokowy, stopa.

Ćwiczenia: planowanie procesu fizjoterapeutycznego w oparciu o przebieg procesu gojenia tkanek. Planowanie fizjoterapii: w przypadku bólów kręgosłupa; po zabiegach na kręgosłupie; w chorobie zwyrodnieniowej; po endoprotezoplastyce stawu biodrowego; po endoprotezoplastyce stawu kolanowego; po złamaniach w obrębie kończyny dolnej; po złamaniach w obrębie kończyny górnej; po złamaniach w obrębie kręgosłupa; po zabiegu FAI; w zdecentralizowanym, sztywnym stawie biodrowym; w przypadku biodra strzelającego; przedoperacyjnej ACL; pooperacyjnej ACLR; po uszkodzeniu MCL.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zaburzenia, choroby i dysfunkcje aparatu ruchu; zasady zakresu diagnostyki, planowania i ewaluacji programów fizjoterapii w chorobach i dysfunkcjach narządu ruchu.

Umiejętności (potrafi): stworzyć krótko- i długofalowy program rehabilitacji dla pacjentów z dysfunkcjami i chorobami narządu ruchu oraz krytycznie go oceniać i modyfikować w zależności od potrzeb i zmian w stanie funkcjonalnym pacjenta; dobrać wyroby medyczne w zależności od problemu zdrowotnego pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

39. PLANOWANIE FIZJOTERAPII W DYSFUNKCJACH NARZĄDU RUCHU 2

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami tworzenia protokołu rehabilitacyjnego i czynnikami warunkującymi ich realizację oraz z gotowymi, obowiązującymi protokołami postępowania, a także praktycznymi elementami zaprogramowanej fizjoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: omówienie podstawowych protokołów rehabilitacyjnych w ortopedii – ACL; Achilles; staw ramienny; kręgosłup. Postępowanie rehabilitacyjne po udarach mózgu. Zasady programowania rehabilitacji w neuropatiach. Program rehabilitacji: w chorobach demielinizacyjnych; z uszkodzeniami obwodowego układu nerwowego; w zespołach bólowych. Rola profilaktyki. Wpływ czynników socjologiczno- społecznych na rehabilitację. Czynniki dodatkowe wpływające na program usprawniania. Łączenie protokołów podczas planowania fizjoterapii.

Ćwiczenia: planowanie fizjoterapii: po zabiegach na chrząstce stawu kolanowego; po zwknięciu rzepki; w przypadku kolana biegacza; po skręceniu stawu skokowego; po szyciu ścięgna Achillesa; w przypadku tendinopatii ścięgna Achillesa; w przypadku bólów barku; po zabiegu szycia stożka rotatorów; w przypadku tendinopatii ścięgna mięśnia nadgrzebieniowego; po amputacjach; w chorobach neurologicznych; w udarze; u dorosłych z MPD; w chorobach układu nerwowego (SM, SLA); w chorobie Parkinsona.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zaburzenia, choroby i dysfunkcje aparatu ruchu; zasady zakresu diagnostyki, planowania i ewaluacji programów fizjoterapii w chorobach i dysfunkcjach narządu ruchu.

Umiejętności (potrafi): stworzyć krótko- i długofalowy program rehabilitacji dla pacjentów z dysfunkcjami i chorobami narządu ruchu oraz krytycznie go oceniać i modyfikować w zależności od potrzeb i zmian w stanie funkcjonalnym pacjenta; dobrać wyroby medyczne w zależności od problemu zdrowotnego pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

40. PLANOWANIE FIZJOTERAPII W WIEKU ROZWOJOWYM

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami tworzenia krótko- i długofalowych planów fizjoterapii w wieku rozwojowym. Opanowanie umiejętności zastosowania poszczególnych rodzajów fizjoterapii w planowaniu kompleksowej terapii chorób kręgosłupa dzieci i młodzieży, wad postawy ciała, chorób neurologicznych, wad wrodzonych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: reedukacja posturalna – zasady, błędy w reedukacji postawy ciała. Protokół postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w przebiegu zaburzeń w postawie ciała. Techniki fizjoterapeutyczne wykorzystywane do zwiększenia ruchomości stawów u dzieci z zaburzeniami w postawie ciała – poizometryczna relaksacja mięśni, inhibicja, terapia punktów spustowych, techniki powięziowe, techniki mobilizacyjne stawów obwodowych. Autoterapia. Terapia w zaburzeniach w postawie ciała – wady stóp, zaburzenia osi kończyn dolnych, zaburzenia osi kręgosłupa w płaszczyźnie strzałkowej, skolioza funkcjonalna. Fizjoterapia w przebiegu skoliozy idiopatycznej. Skolioza idiopatyczna a sport. Jakość życia

dziecka ze skoliozą idiopatyczną Zasady fizjoterapii w przebiegu choroby Scheuermanna. Postępowanie fizjoterapeutyczne w przebiegu uogólnionej hipermobilności stawowej. Badania diagnostyczne i funkcjonalne narządu ruchu i układu nerwowego jako podstawa tworzenia, weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji pediatrycznej. Dobieranie zabiegów fizjoterapeutycznych i metod fizjoterapii stosownie do rozpoznania klinicznego, okresu choroby i funkcjonalnego stanu dziecka. Programowanie usprawniania dziecka urodzonego przedwcześnie. Interpretacja objawów neurologicznych u noworodków. Dziecko wiotkie, dziecko spastyczne – przyczyny, metody leczenia, programowanie rehabilitacji. Ocena stanu aktualnego oraz planowanie kompleksowego programu usprawniania w różnych typach mózgowego porażenia dziecięcego. Programowanie rehabilitacji dzieci z chorobami układu nerwowego, okołoporodowym uszkodzeniem splotu barkowego, polineuropatiami, przepukliną oponowo-rdzeniową, wodogłowiem, dystrofią mięśniową, rdzeniowym zanikiem mięśni. Programowanie usprawniania i diagnostyka dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego uwarunkowane genetycznie: zespół Downa, padaczka, zespół Dandy-Walkera. Badania diagnostyczne i funkcjonalne narządu ruchu i układu nerwowego jako podstawa tworzenia, weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji pediatrycznej.

Ćwiczenia: programowanie usprawniania w przebiegu wad stóp - stopa płaska, płasko-kośława, szpotawa. Programowanie fizjoterapii w zaburzeniach osi kończyn dolnych – kolana koślawe, kolana szpotawe, przeprost stawów kolanowych, dysfunkcje stawu biodrowego. Programowanie fizjoterapii w zaburzeniach ustawienia miednicy i kręgosłupa w płaszczyźnie strzałkowej (postawa lordotyczna, postawa kyfotyczna, postawa lordotyczno-kyfotyczna). Program usprawniania w zaburzeniach ustawienia miednicy i kręgosłupa w płaszczyźnie strzałkowej (plecy płaskie, postawa typu „sway-back”). Program rehabilitacji w wadach klatki piersiowej i zaburzeniach w obrębie kompleksu ramienno-łopatkowego. Zastosowanie specyficznych metod fizjoterapeutycznych w programie leczenia zachowawczego skoliozy idiopatycznej – metoda FITS i SEAS; metody DoboMed, Schroth. Programowanie rehabilitacji w przebiegu choroby Scheuermanna – metoda lyońska. Program rehabilitacji w przebiegu uogólnionej hipermobilności stawowej. Programowanie usprawniania: w różnych postaciach mózgowego porażenia dziecięcego; w przepuklinie oponowo-rdzeniowej; w uszkodzeniach rdzenia kręgowego; w uszkodzeniach splotu barkowego; w dystrofiach mięśniowych. Programowanie usprawniania w uszkodzeniach/zaburzeniach mózgu. Dziecko ze skoliozą idiopatyczną – diagnostyka, leczenie, tworzenie programu usprawniania leczniczego – studium przypadku. Wady stóp, zaburzenia osi kończyn dolnych, diagnostyka, tworzenie programu usprawniania leczniczego. Dobór odpowiedniego programu i metod usprawniania do różnych postaci mózgowego porażenia dziecięcego oraz stanu klinicznego pacjenta. Tworzenie programu usprawniania leczniczego u dzieci z okołoporodowym porażeniem splotu barkowego – dobór usprawniania do typu uszkodzenia. Dzieci z grupy ryzyka okołoporodowego z zaburzeniami ośrodkowej koordynacji nerwowej – diagnozowanie zaburzeń i dobór postępowania terapeutycznego – zapobieganie nieprawidłowym wzorcom ruchu spontanicznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): obraz kliniczny chorób, zaburzeń i dysfunkcji występujących w wieku rozwojowym, oraz ogólne zasady postępowania w rehabilitacji pediatrycznej; specyfikę fizjoterapii dzieci i młodzieży w ujęciu rozwojowym; zasady doboru środków fizjoterapii u dzieci i młodzieży w zależności od wieku, poziomu rozwoju, okresu choroby i stanu pacjenta z zaburzeniami ruchowymi pochodzenia ośrodkowego, chorobami kręgosłupa oraz wadami postawy ciała.

Umiejętności (potrafi): identyfikować, diagnozować i dokonać oceny funkcjonalnej pacjenta, niezbędnej do programowania i monitorowania fizjoterapii; tworzyć, weryfikować i modyfikować krótko- i długofalowy program usprawniania dzieci z różnymi dysfunkcjami

i chorobami, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego; identyfikować i przestrzegać właściwych relacji z małym pacjentem i jego rodziną, wdrażać profilaktykę; instruować opiekunów dzieci w zakresie tzw. pielęgnacji ruchowej, oraz dzieci i ich opiekunów w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

41. TELEREHABILITACJA

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami świadczenia usług rehabilitacyjnych za pośrednictwem technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: cyfryzacja w fizjoterapii – rekomendacje w „Białej Księdze Fizjoterapii Cyfrowej”. Telerehabilitacja w różnych krajach świata. Rola telerehabilitacji w polskim systemie zdrowia. Zalety telerehabilitacji. Bezpieczeństwo pacjenta i fizjoterapeuty w sieci. Formy pracy zdalnej z pacjentem – ocena, monitorowanie, zapobieganie, interwencja, nadzór, edukacja i konsultacje. Warunki prowadzenia porady – zachowanie poufności, klauzula RODO, akceptacja przez pacjenta regulaminu gabinetu, dokumentacja porady.

Ćwiczenia: porada online z wykorzystaniem komunikatorów lub telefonu. Pogłębiony wywiad, wykluczenie „czerwonych flag”. Telerehabilitacja pacjenta kardiologicznego w trybie ambulatoryjnym – kwalifikacja pacjenta do programu, zasady prowadzenia rehabilitacji, monitorowanie. Telerehabilitacja pacjenta z chorobą zakaźną. Telerehabilitacja pacjenta objętego programem fizjoterapii domowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia związane z wykorzystaniem technologii ICT w prowadzeniu fizjoterapii i dokumentacji pacjenta; zasady prowadzenia, zalety i wady telerehabilitacji.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się technikami pracy on-line z pacjentem, elementami rywalizacji; prowadzić telerehabilitację z uwzględnieniem oceny stanu pacjenta, monitorowania, zapobiegania interwencji, edukacji i konsultacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

42. PRZEDMIOT DO WYBORU 4:

FIZJOTERAPIA I FIZJOPROFILAKTYKA OTYŁOŚCI DOROSŁYCH

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką otyłości, planowanie i prowadzenie procesu rehabilitacji oraz znaczenie fizjoprofilaktyki.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: definicja, przyczyny i epidemiologia otyłości u osób dorosłych. Konsekwencje zdrowotne nadwagi i otyłości. Kształtowanie prawidłowych nawyków żywieniowych, postępowanie dietetyczne. Diagnostyka oraz kontrola wyników w procesie rehabilitacji. Programowanie procesu usprawniania w oparciu o wyniki badań przedmiotowych. Wykorzystanie różnych form fizjoterapii w leczeniu otyłości. Kształtowanie prawidłowych nawyków ruchowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę otyłości z uwzględnieniem konsekwencji zdrowotnych; diagnostykę, programowanie oraz kontrolę efektów w rehabilitacji osób z otyłością.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić, zapisać i zinterpretować testy diagnostyczne na potrzeby planowania oraz kontroli procesu usprawniania; edukować w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu; przeprowadzić podstawowe pomiary i próby czynnościowe oraz planować i wykonywać zabiegi z zachowaniem zasad bezpieczeństwa u osób z nadciśnieniem, niewydolnością krążeniowo-oddechową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kontaktu z pacjentem, z okazaniem szacunku i zrozumienia; świadomego wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

FIZJOTERAPIA I FIZJOPROFILAKTYKA OTYŁOŚCI DZIECI

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką otyłości u dzieci, planowanie i prowadzenia procesu rehabilitacji oraz znaczenie fizjoprofilaktyki.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: definicja, przyczyny i epidemiologia otyłości u dzieci. Konsekwencje nadwagi i otyłości w wieku rozwojowym. Kształtowanie prawidłowych nawyków żywieniowych, postępowanie dietetyczne. Diagnostyka oraz kontrola wyników w procesie rehabilitacji. Programowanie procesu usprawniania w oparciu o wyniki badań przedmiotowych. Wykorzystanie różnych form fizjoterapii w leczeniu otyłości dzieci. Kształtowanie prawidłowych nawyków ruchowych u dzieci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę otyłości z uwzględnieniem konsekwencji zdrowotnych; diagnostykę, programowanie oraz kontrolę efektów w rehabilitacji osób z otyłością.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić, zapisać i zinterpretować testy diagnostyczne na potrzeby planowania oraz kontroli procesu usprawniania; edukować w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu; przeprowadzić ocenę postawy ciała oraz zaplanować i prowadzić postępowanie w dysfunkcjach narządu ruchu dziecka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kontaktu z pacjentem, z okazaniem szacunku i zrozumienia; świadomego wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

E – METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH

1. METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi metodami, technikami, narzędziami badawczymi oraz procedurami badawczymi w naukach medycznych. Zdobycie umiejętności oceny aplikowanych procedur badawczych oraz projektowanie badań własnych. Opanowanie wiedzy umożliwiającej samodzielne planowanie i realizację badań naukowych. Merytoryczne i techniczne przygotowanie do pisania pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: organizacja i etapy badań naukowych – czynności w procesie rozwiązywania problemu badawczego. Metodologiczne elementy pracy naukowej – przedmiot i cel badań, problem badawczy, hipotezy i ich znaczenie w badaniach naukowych, zmienne i ich wskaźniki, organizacja i teren badań. Metody, techniki i narzędzia badawcze z uwzględnieniem najczęściej stosowanych w fizjoterapii. Sposoby doboru próby do badań. Wybrane sposoby opracowania i prezentacji wyników badań i ich interpretacja oraz zasady formułowania wniosków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady prowadzenia badań naukowych – metody i techniki badawcze stosowane w ramach realizowanego badania naukowego oraz zasady prawa autorskiego i możliwości wykorzystania publikacji naukowych w pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): zaplanować badanie naukowe i wskazać jego cel oraz spodziewane wyniki; korzystać ze specjalistycznej literatury naukowej krajowej i zagranicznej; zaprezentować wyniki badania naukowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. METODY STATYSTYCZNE

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami opisu, analizy i interpretacji danych statystycznych. Nabycie umiejętności posługiwania się metodami statystycznymi do oceny i interpretacji zjawisk demograficznych i epidemiologicznych przy użyciu informatycznych pakietów statystycznych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: praca z danymi w programie Excel. Tworzenie baz danych w programie Excel. Tworzenie baz danych i podstawowa obróbka danych w programie Statistica. Testy istotności różnic, testy korelacji – parametryczne i nieparametryczne. Testy statystyczne dla zmiennych jakościowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody statystycznej interpretacji wyników terapii i ich wykorzystanie w ewaluacji programu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować proces usprawniania w oparciu o analizy statystyczne wyników badań; dobrać odpowiednie testy statystyczne do analizy wyników badań naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. PRACA DYPLOMOWA

Cel kształcenia: nabycie umiejętności korzystania z literatury fachowej oraz opanowanie podstawowych zasad techniki pisanie prac naukowych.

Treści merytoryczne: zebranie materiałów źródłowych, zapoznanie się z aktualnym piśmiennictwem polskim i zagranicznym w zakresie tematyki pracy dyplomowej. Opracowanie metodyki badań - sformułowanie przedmiotu i celów badań oraz pytań badawczych. Wybór metod, technik i narzędzi badawczych adekwatnych do podjętej problematyki badawczej. Plan i organizacja badań. Wykonanie badań, dokumentacja wyników. Opracowanie wyników z uwzględnieniem analizy statystycznej. Dyskusja wyników, podsumowanie, wnioski. Przygotowanie manuskryptu pracy. Przygotowanie prezentacji założeń pracy i uzyskanych wyników. Przygotowanie do obrony pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w badaniach z zakresu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): zaplanować i przeprowadzić badanie naukowe zgodnie z zaakceptowaną przez promotora metodyką oraz udokumentować uzyskane wyniki; przedstawić w formie pisemnej oraz ustnej uzyskane wyniki; dokonać interpretacji wyników i odnieść je do aktualnego stanu wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej w czasie prowadzenia badań naukowych; prowadzenia badań naukowych w sposób odpowiedzialny, zgodny z zasadami bezpieczeństwa własnego, pacjenta i innych osób; formułowania opinii dotyczących problemu

badawczego.

Forma prowadzenia zajęć: praca dyplomowa.

4. SEMINARIUM DYPLOMOWE 1

Cel kształcenia: uświadomienie znaczenia praktyki fizjoterapii opartej na dowodach naukowych (EBP), przygotowanie do korzystania z wiarygodnych źródeł naukowych. Zapoznanie z zasadami prowadzenia badań naukowych.

Treści merytoryczne: czynniki wpływające na podejmowanie decyzji terapeutycznej – wnioski z badań klinicznych (wytyczne, zalecenia, rekomendacje), doświadczenie i wiedza fizjoterapeuty, preferencje pacjenta. Proces podejmowania decyzji w EBP (Evidence Based Physiotherapy). Elementy EBP - obiektywizacja prowadzonych badań, zastosowanie odpowiednich metod i technik badawczych oraz wiarygodnych, standaryzowanych narzędzi badawczych. Błąd pomiarowy jako czynnik ograniczający obiektywizację i wiarygodność wyników badań. Rola analizy statystycznej w interpretacji wyników badań. Przegląd metod i technik badawczych stosowanych w fizjoterapii w aspekcie możliwości uzyskania wiarygodnych danych na potrzeby pracy magisterskiej. Dobór wiarygodnych źródeł piśmiennictwa. Wykorzystanie piśmiennictwa w pracy dyplomowej zgodnie z zasadami prawa autorskiego i wymaganiami ochrony własności intelektualnej. Wybór tematów prac dyplomowych. Prezentacja wybranego tematu w świetle piśmiennictwa – przedstawienie problemów niepełnosprawności w aspekcie demograficznym, epidemiologicznym, funkcjonalnym, możliwości zastosowania kompleksowego postępowania fizjoterapeutycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w badaniach z zakresu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): przedstawić w formie prezentacji ustnej lub pisemnej wyniki analizy wybranych prac naukowych; analizować badania prezentowane w piśmiennictwie pod kątem ich wiarygodności i zgodności z aktualnym stanem wiedzy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. SEMINARIUM DYPLOMOWE 2

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami planowania procesu badawczego, organizacją badań i sposobami rzetelnej dokumentacji wyników.

Treści merytoryczne: przegląd wykazu piśmiennictwa naukowego w zakresie podjętej tematyki prac magisterskich, analiza jakości zebranych materiałów – ocena umiejętności selekcji, interpretacji i krytycznej analizy treści zawartych w zgromadzonych opracowaniach naukowych. Prezentacja w formie referatu problematyki badawczej oraz metodyki badań. Zasady planowania i organizacji badań w odniesieniu do podjętej tematyki - dobór grupy badanej, uzyskanie zgody placówki i pacjentów na udział w badaniach, wybór miejsca badań. Wymogi dotyczące prowadzenia dokumentacji badań. Raport z badań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w badaniach z zakresu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): zaplanować badania naukowe na potrzeby pracy dyplomowej, omówić jego cel, przedstawić metodykę; korzystać ze specjalistycznej literatury naukowej krajowej i zagranicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z obiektywnych źródeł informacji; formułowania opinii dotyczących problematyki badawczej; prowadzenia badań naukowych w sposób odpowiedzialny, zgodny z zasadami bezpieczeństwa własnego i pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. SEMINARIUM DYPLOMOWE 3

Cel kształcenia: przygotowanie manuskryptu pracy dyplomowej. Zapoznanie z procedurą dyplomowania. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego w części teoretycznej i praktycznej.

Treści merytoryczne: sposoby opracowania wyników badań własnych, znaczenie analizy statystycznej. Prezentacja wyników badań. Zasady konstrukcji dyskusji wyników, dobór źródeł porównawczych. Podstawy wnioskowania w naukach medycznych. Analiza manuskryptów prac dyplomowych – merytoryczna ocena prac (nowatorstwo w ujęcie problemu, charakterystyka doboru i wykorzystania źródeł, możliwości wykorzystania pracy, zasady analizy prac w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym). Analiza manuskryptów pod względem formalnym (układ pracy, poprawność języka, opanowanie techniki pisania pracy, spis rzeczy, odsyłacze). Kryteria oceny pracy dyplomowej. Przygotowanie ustnej prezentacji pracy dyplomowej. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego praktycznego w formie próby pracy (sprawdzanie i ocenianie praktycznych osiągnięć polegające na wykonaniu czynności zawodowych na całkowicie wyposażonych stanowiskach pracy, bez symulacji). Przygotowanie do obrony pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i narzędzia badawcze stosowane w badaniach z zakresu fizjoterapii.

Umiejętności (potrafi): zaprezentować i zinterpretować wyniki badań własnych oraz przedstawić ich dyskusję.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prowadzenia badań naukowych w sposób odpowiedzialny, zgodny z zasadami bezpieczeństwa własnego i pacjenta; formułowania opinii dotyczących problematyki badawczej; identyfikowania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny; korzystania z obiektywnych źródeł wiedzy w trakcie tworzenia dyskusji uzyskanych w badaniu wyników.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

F - PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE

1. PRAKTYKA ASYSTENCKA

Cel kształcenia: zapoznanie z organizacją pracy placówek prowadzących działalność fizjoterapeutyczną, zapoznanie z pracą fizjoterapeuty jako członka zespołu rehabilitacyjnego.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w zakładach opieki zdrowotnej (oddział, poradnia, przychodnia). Zasady BHP obowiązujące w podmiocie leczniczym. Zasady ergonomii pracy fizjoterapeuty. Wyposażenie gabinetu fizykoterapii, kinezyterapii, masażu leczniczego. Zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas wykonywania zabiegów. Posiedzenia (zebrania) zespołu terapeutycznego. Przeprowadzanie wywiadu, analiza zebranych informacji. Dokumentacja medyczna na potrzeby fizjoterapii. Komunikowanie się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego. Prawa pacjenta, zasady etyki zawodowej. Ocena stanu czynnościowego pacjenta za pomocą podstawowych testów funkcjonalnych. Kontrola podstawowych parametrów zdrowotnych (ciepłota ciała, tętno, ciśnienie tętnicze) dla potrzeb bezpieczeństwa pacjenta. Asystowanie przy zabiegach fizjoterapeutycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym; zadania poszczególnych organów samorządu zawodowego fizjoterapeutów oraz prawa i obowiązki jego członków.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić wywiad i podstawowe badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić podstawowe testy funkcjonalne; przestrzegać praw pacjenta;

nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

2. WAKACYJNA PRAKTYKA Z KINEZYTERAPII

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą i miejscem kinezyterapii w planowaniu i realizacji zadań fizjoterapii. Opanowanie umiejętności badania klinicznego i oceny funkcjonalnej stanu narządu ruchu. Nabycie umiejętności obiektywizowania oceny stanu narządu ruchu. Opanowanie techniki wykonywania ćwiczeń leczniczych oraz ich programowanie w odniesieniu do różnych grup schorzeń.

Treści merytoryczne: pomiary antropometryczne i interpretacja wyników - długości kończyn (pomiary orientacyjne i linijne), pomiary obwodowe kończyn, goniometria. Podstawowe testy oceniające stan funkcjonalny pacjenta - ocena ruchomości kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego, globalna ruchomość kręgosłupa, test Schobera, test Palce-Podłoga, Sit and Reach test. Ocena siły mięśniowej. Wzrokowa ocena postawy ciała. Testy diagnostyczne w ocenie postawy ciała – test ścienny Degi, test Thomasa, zmodyfikowany test Thomasa, SLR test. Interpretacja wyników badań. Analiza funkcjonalna chodu człowieka. Testy mięśniowe. Zabiegi z zakresu kinezyterapii z zastosowaniem: ćwiczeń czynnych i biernych, zasad stosowania wyciągów i redresji, pionizacji i nauki chodzenia, ćwiczeń w czynnościach samoobsługi, ćwiczeń oddechowych. Profilaktyka wad postawy ciała i niepełnosprawności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii; metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności; zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; standardy fizjoterapeutyczne; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym; zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty; zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych; samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii; wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej; wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy; pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną; wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta; inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią

odpowiedzialność; pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji; aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego; stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty; przestrzegać praw pacjenta; nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

3. PRAKTYKA Z FIZJOTERAPII KLINICZNEJ, FIZYKOTERAPII I MASAŻU 1

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką zabiegów wykonywanych w pracowni masażu i fizykoterapii. Zastosowanie metod fizjoterapii w planowaniu procesu usprawniania pacjenta w różnym wieku, z dysfunkcjami narządu ruchu i chorobami wewnętrznymi.

Treści merytoryczne: **fizykoterapia:** metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania: zabiegi miejscowe ciepłem i zabiegi krioterapeutyczne; światłolecznictwo; laseroterapia; elektroterapia – galwanizacja, jonizacja, zabiegi prądami impulsowymi niskiej częstotliwości (diadynamiczne DD, izodynamiczne, TENS, prądy Kotza, tonoliza); zabiegi prądami średniej częstotliwości (prądy interferencyjne); zabiegi polem elektromagnetycznym; zabiegi UD i fonoforezy; zabiegi hydroterapii (masaż podwodny, masaże wirowe kkd i kkg). **Masaż,** terapia manualna: metodyka, wskazania i przeciwwskazania do stosowania masażu poszczególnych części ciała oraz masażu całościowego. Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania i terapii stawów: kolanowego, kompleksu lędźwiowo-miedniczo-biodrowego, stawu ramiennego, łokciowego. Terapia tkanek miękkich. **Fizjoterapia kliniczna** (w pediatrii, w wieku rozwojowym, w chirurgii, w pulmonologii): diagnostyka funkcjonalna, programowanie, prowadzenie i ocena efektów rehabilitacji z wykorzystaniem metod kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, terapii manualnej, metod specjalnych fizjoterapii u dzieci z chorobami narządów wewnętrznych, dzieci w wieku rozwojowym, u pacjentów po operacjach chirurgicznych, z chorobami pulmonologicznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego; metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii; metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności; zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami

w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami; zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; zasady postępowania oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy); standardy fizjoterapeutyczne; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym; zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała; zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty; zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych; samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego; tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji; wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej; wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy; pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną; wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta; inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych; samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność; pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji; aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego; aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych; stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty; przestrzegać praw pacjenta; nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

4. WAKACYJNA PRAKTYKA PROFILOWANA – WYBIERALNA 1

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności prowadzenia fizjoterapii i fizjoprofilaktyki u pacjentów w różnym wieku i z różnymi chorobami. Rozwijanie własnych zainteresowań zawodowych.

Treści merytoryczne: do wyboru dwa z wymienionych programów, z których każdy obejmuje 100 godzin dydaktycznych. Programy do wyboru: (1) Rehabilitacja i prewencja otyłości u dzieci. (2) Rehabilitacja i prewencja otyłości u osób dorosłych. (3) Fizjoterapia w zaburzeniach rozwojowych niemowląt i małych dzieci. (4) Rehabilitacja uzdrawiskowa dzieci. (5) Rehabilitacja uzdrawiskowa dorosłych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego; metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii; metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności; zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami; zasady działania wyrobów medycznych stosowanych w rehabilitacji; zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; zasady postępowania oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy); standardy fizjoterapeutyczne; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym; zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała; zadania poszczególnych organów samorządu zawodowego fizjoterapeutów oraz prawa i obowiązki jego członków; zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty; zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych; samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego; tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji; wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej; wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy; pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną; wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta; inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych; samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność; pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji; aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego; aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych; stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki

zawodowej fizjoterapeuty; przestrzegać praw pacjenta; nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

5. PRAKTYKA Z FIZJOTERAPII KLINICZNEJ, FIZYKOTERAPII I MASAŻU 2

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii, kinezyterapii, masażu, terapii manualnej, metod specjalnych fizjoterapii. Planowanie i prowadzenie procesu usprawniania pacjenta z chorobami wewnętrznymi. Prowadzenie edukacji zdrowotnej i fizjoprofilaktyki.

Treści merytoryczne: **fizykoterapia:** metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania: zabiegi miejscowe ciepłem i zabiegi krioterapeutyczne; światłolecznictwo; laseroterapia; elektroterapia, zabiegi polem elektromagnetycznym; zabiegi UD i fonoforezy; zabiegi hydroterapii. **Masaż,** terapia manualna: metodyka, wskazania i przeciwwskazania do stosowania masażu poszczególnych części ciała oraz masażu całościowego. Drenaż limfatyczny. Terapia tkanek miękkich. **Fizjoterapia kliniczna** (w kardiologii i kardiochirurgii, fizjoterapia w onkologii i medycynie paliatywnej): diagnostyka funkcjonalna, programowanie, prowadzenie i ocena efektów rehabilitacji z wykorzystaniem metod kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, terapii manualnej, metod specjalnych fizjoterapii u pacjentów z chorobami układu krążenia, chorobami nowotworowymi. Fizjoterapia paliatywna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego; metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii; metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności; zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami; zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; zasady postępowania oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy); standardy fizjoterapeutyczne; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole

terapeutycznym; zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała; zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty; zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych; samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego; tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji; wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej; wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy; pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną; wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta; inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych; samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność; pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji; aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego; aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych; stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty; przestrzegać praw pacjenta; nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

6. WAKACYJNA PRAKTYKA PROFILOWANA – WYBIERALNA 2

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności prowadzenia fizjoterapii i fizjoprofilaktyki u pacjentów w różnym wieku i z różnymi chorobami. Rozwijanie własnych zainteresowań zawodowych.

Treści merytoryczne: do wyboru programy: (1) Obóz aktywnej rehabilitacji, (2) Adaptowana aktywność fizyczna osób ze specjalnymi potrzebami, (3) Sport osób niepełnosprawnych – dowolna dyscyplina, (4) Fizjoterapia Amazonek, (5) Rehabilitacja pacjenta onkologicznego w opiece paliatywnej, (6) Fizjoterapia w opiece paliatywnej nad dziećmi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego; metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii; metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności; zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami; zasady działania wyrobów medycznych stosowanych w rehabilitacji; zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; zasady postępowania oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy); standardy fizjoterapeutyczne; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym; zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała; zadania poszczególnych organów samorządu zawodowego fizjoterapeutów oraz prawa i obowiązki jego członków; zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty; zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych; samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego; tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji; wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej; wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy; pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną; wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta; inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych; samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność; pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji; aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego; aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych; stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty; przestrzegać praw pacjenta; nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl

życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

7. PRAKTYKA Z FIZJOTERAPII KLINICZNEJ, FIZYKOTERAPII I MASAŻU – PRAKTYKA SEMESTRALNA 1

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii, kinezyterapii, masażu, terapii manualnej, metod specjalnych fizjoterapii. Planowanie i prowadzenie i ocena efektów usprawniania pacjenta z dysfunkcjami narządu ruchu. Dobór zaopatrzenia ortopedycznego. Prowadzenie edukacji zdrowotnej i fizjoprofilaktyki. Zapoznanie się z możliwościami wykonywania badań klinicznych na potrzeby nauki (EBP).

Treści merytoryczne: **fizjoterapia kliniczna** (w neurologii i neurochirurgii, w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej, w reumatologii): diagnostyka funkcjonalna, programowanie, prowadzenie i ocena efektów rehabilitacji z wykorzystaniem metod kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, terapii manualnej, metod specjalnych fizjoterapii u pacjentów z dysfunkcjami narządu ruchu. **Fizykoterapia:** metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania: zabiegi miejscowe ciepłem i zabiegi krioterapeutyczne; światłolecznictwo; laseroterapia; elektroterapia; zabiegi polem elektromagnetycznym; zabiegi UD i sonoforezy; zabiegi hydroterapii. **Masaż,** terapia manualna: metodyka, wskazania i przeciwwskazania do stosowania masażu poszczególnych części ciała oraz masażu całościowego. Masaż sportowy. Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania i terapii stawów: kolanowego, kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego, stawu ramiennego, łokciowego. Terapia tkanek miękkich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego; metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii; metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności; zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami; zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; zasady postępowania oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy); standardy fizjoterapeutyczne; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym; zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; podstawowe zagadnienia dotyczące zależności

psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała; zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty; zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych; samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego; tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji; wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej; wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy; pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną; wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta; inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych; samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność; pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji; aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego; aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych; stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty; przestrzegać praw pacjenta; nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

8. PRAKTYKA Z FIZJOTERAPII KLINICZNEJ, FIZYKOTERAPII I MASAŻU – PRAKTYKA SEMESTRALNA 2

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii, kinezyterapii, masażu, terapii manualnej, metod specjalnych fizjoterapii. Poznanie specyfiki usprawniania pacjentów w starszym wieku oraz pacjentów z chorobami psychicznymi. Zapoznanie się z fizjoterapią domową i długoterminową. Dobór zaopatrzenia ortopedycznego. Prowadzenie edukacji zdrowotnej i fizjoprofilaktyki. Zapoznanie się z możliwościami wykonywania badań klinicznych na potrzeby nauki (EBP).

Treści merytoryczne: **fizjoterapia kliniczna** (w ginekologii i położnictwie, w geriatricy, w psychiatrii, fizjoterapia długoterminowa i domowa): diagnostyka funkcjonalna,

programowanie i prowadzenie rehabilitacji z wykorzystaniem metod kinezyterapii, fizykoterapii, masażu, terapii manualnej, metod specjalnych fizjoterapii u pacjentek z chorobami narządów rodnych, w ciąży i położu. Fizjoterapia osób starszych i chorych psychicznie. **Fizykoterapia:** metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania: zabiegi miejscowe ciepłem i zabiegi krioterapeutyczne; światłolecznictwo; laseroterapia; elektroterapia; zabiegi polem elektromagnetycznym; zabiegi UD i sonoforezy; zabiegi hydroterapii. **Masaż,** terapia manualna: metodyka, wskazania i przeciwwskazania do stosowania masażu poszczególnych części ciała oraz masażu całościowego. Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania i terapii stawów: kolanowego, kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego, stawu ramiennego, łokciowego. Terapia tkanek miękkich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych; teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i terapii manualnej, specjalnych metod fizjoterapii, ergonomii oraz fizykoterapii i masażu leczniczego; metody oceny stanu układu ruchu człowieka służące do wyjaśnienia zaburzeń struktury i funkcji tego układu oraz do potrzeb fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu i w chorobach wewnętrznych; metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem oraz podstawowe reakcje człowieka na chorobę i ból w zakresie niezbędnym dla fizjoterapii; metody opisu i interpretacji podstawowych jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii i planowanie fizjoterapii; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia oraz profilaktyki z uwzględnieniem zjawiska niepełnosprawności; zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej oraz dyscyplin sportowych osób z niepełnosprawnościami w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami; zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem; zasady postępowania oparte na dowodach naukowych (evidence based medicine/physiotherapy); standardy fizjoterapeutyczne; rolę fizjoterapeuty w procesie kompleksowej rehabilitacji i innych specjalistów w zespole terapeutycznym; zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz rolę fizjoterapeuty w propagowaniu zdrowego stylu życia; podstawowe zagadnienia dotyczące zależności psychosomatycznych i metod z zakresu budowania świadomości ciała; zasady etyki zawodowej fizjoterapeuty; zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badania i zinterpretować ich wyniki oraz przeprowadzić testy funkcjonalne niezbędne do doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania podstawowych metod terapeutycznych; samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego; tworzyć, weryfikować i modyfikować programy usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami układu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, oraz celów kompleksowej rehabilitacji; wykazać specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej; wykorzystywać i obsługiwać aparaturę, sprzęt do fizjoterapii i sprzęt do badań funkcjonalnych oraz przygotować stanowisko pracy; pracować w zespole interdyscyplinarnym zapewniającym ciągłość opieki nad pacjentem oraz komunikować się z innymi członkami zespołu, z pacjentem i jego rodziną; wprowadzić dane i uzyskane informacje oraz opis efektów zabiegów i działań terapeutycznych do dokumentacji pacjenta; inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności; określić zakres swoich kompetencji zawodowych i współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych; samodzielnie wykonywać powierzone zadania i właściwie organizować własną pracę oraz brać za nią odpowiedzialność; pracować w zespole i przyjmować odpowiedzialność za udział

w podejmowaniu decyzji; aktywnie uczestniczyć w pracach zespołu terapeutycznego; aktywnie uczestniczyć w dyskusjach na temat problemów zawodowych, z uwzględnieniem zasad etycznych; stosować się do zasad deontologii zawodowej, w tym do zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty; przestrzegać praw pacjenta; nawiązać relację z pacjentem i współpracownikami opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych; wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej; prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty; przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; korzystania z obiektywnych źródeł informacji; wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej; przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

G - INNE

1. ERGONOMIA

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ergonomii codziennych czynności człowieka oraz czynności związanych z wykonywaniem zawodu; zna czynniki decydujące o zdrowiu oraz o zagrożeniu zdrowia.

Umiejętności (potrafi): przewidzieć skutki stosowania różnych obciążeń mechanicznych na zmienione patologicznie struktury ciała człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. ETYKIETA

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja,

tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kodeks dobrych manier obowiązujących we współczesnym świecie.

Umiejętności (potrafi): zachować się zgodnie z zasadami etykiety w różnych relacjach społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania i stosowania zasad savoir-vivre'u w relacjach zawodowych i towarzyskich.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

3. OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

Cel kształcenia: nauczenie rozumienia prawnych, normatywnych i praktycznych aspektów patentowania i ochrony różnych rodzajów utworów (wynałazek, patent, wzór przemysłowy i użytkowy, know-how). Przedstawienie podstaw, zasad, celów i najważniejszych regulacji w zakresie polskiego i europejskiego prawa autorskiego.

Treści merytoryczne: pojęcia i określenia podstawowe: własność przemysłowa, patenty, wynalazki, ochrona patentowa, wzory: przemysłowe, użytkowe, znaki towarowe, oznaczenia geograficzne, topografia układów scalonych, prawa ochronne, prawa z rejestracji. Prawa autorskie i ich ochrona. Prawa pokrewne. Własność przemysłowa w oparciu o ustawę „Prawo Własności Przemysłowej”. System ochrony własności przemysłowej. Patenty i wynalazki jako przedmioty patentu. Historia patentu i podstawy polityki patentowej. Cel ochrony patentowej. Treść i zakres patentu. Procedura uzyskiwania patentu. Informacja patentowa w aspekcie międzynarodowym. Prawo autorskie w Unii Europejskiej. Prawo autorskie w Internecie. Umowy o przeniesienie praw. Wzory użytkowe i przemysłowe, a system ich ochrony.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe przepisy prawa własności intelektualnej; zasady i tryb ochrony praw autorskich, wizerunku i innych praw twórcy, ochrony patentowej.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo interpretować i stosować zasady ochrony praw autorskich, pokrewnych, wizerunku, tajemnicy autorskiej oraz zasady odpowiedzialności prawnej i etycznej za ich naruszenie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania i zrozumienia społecznej konieczności globalnej ochrony własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

4. SZKOLENIE W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy, rozporządzenia. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zewnętrzne czynniki fizyczne i ich wpływ na organizm człowieka.

Umiejętności (potrafi): oceniać wpływ czynników fizycznych na organizm człowieka, odróżniając reakcje prawidłowe i zaburzone; rozpoznawać sytuacje zagrażające zdrowiu lub życiu człowieka oraz udzielać pierwszej pomocy w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU FIZJOTERAPIA**

Obowiązuje od cyklu: 2023 Z

Poziom studiów: studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia: praktyczny

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina nauki/dyscyplina/y naukowa/e: dziedzina medycznych i nauk o zdrowiu/dyscypliny naukowe: nauki o zdrowiu, nauki medyczne, nauki o kulturze fizycznej

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
A – BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Biologia medyczna	I	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
2	Genetyka człowieka	I	1	0,00	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
3	Biochemia	I	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
4	Anatomia prawidłowa i funkcjonalna człowieka	I	5	3,00	egz.	o	90	30	60	4	0	0
5	Biomechanika stosowana i ergonomia	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
6	Pierwsza pomoc	I	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	5,92	x	x	195	75	120	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5,92	x	x	110	0	110	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

B – NAUKI OGÓLNE												
1	Technologie informacyjne	I	2	1,20	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
2	Podstawy prawa cywilnego i prawa pracy	I	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
3	Język obcy 1	I	2	0,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
4	Pedagogika ogólna	I	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
5	Pedagogika specjalna	I	1	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	Zdrowie publiczne	I	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
7	Filozofia i bioetyka	I	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
8	Historia fizjoterapii	I	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
9	Wychowanie fizyczne 1	I	0	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
10	Język migowy	I	1	0,80	zal. oc.	o	20	0	20	2	0	0
11	Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych	I	2	0,00	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13	2,92	x	x	210	85	125	17	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,92	x	x	65	0	65	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	0,00	x	x	60	30	30	2	0	0
C – PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Turystyka zdrowotna	I	1	0,00	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
2	Fizjoterapia ogólna 1	I	2	1,20	zal. oc.	o	40	15	25	2	0	0
3	Kształcenie ruchowe i metodyka nauczania ruchu 1	I	2	1,40	zal. oc.	o	40	10	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	2,60	x	x	100	35	65	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,60	x	x	55	0	55	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
G – INNE												
1	Szkolenie w zakresie BHP	I	0,5	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Ergonomia	I	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
3	Ochrona własności intelektualnej	I	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30	11,44	x	x	513	203	310	37	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
A – BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Biofizyka	II	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
2	Anatomia palpacyjna	II	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Fizjologia ogólna	II	3	1,80	egz.	o	45	15	30	4	0	0
4	Patologia ogólna	II	1	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
5	Biomechanika kliniczna	II	3	1,80	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	4,92	x	x	140	55	85	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,92	x	x	85	0	85	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
B - NAUKI OGÓLNE												
1	Psychologia ogólna	II	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
2	Etyka zawodowa	II	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
3	Język obcy 2	II	2	0,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
4	Wychowanie fizyczne 2	II	0	0,00	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
5	Socjologia ogólna	II	1	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
6	Socjologia niepełnosprawności	II	1	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	0,00	x	x	110	50	60	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0,00	x	x	30	0	30	1	0	0

C – PODSTAWY FIZJOTERAPII													
1	Fizjoterapia ogólna 2	II	2	1,20	egz.	o	35	15	20	4	0	0	
2	Kształcenie ruchowe i metodyka nauczania ruchu 2	II	2	1,40	zal. oc.	o	40	10	30	2	0	0	
3	Kinezyterapia 1	II	4	2,20	zal. oc.	o	75	30	45	2	0	0	
4	Elementy terapii zajęciowej	II	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0	
5	Przedmiot do wyboru 1	II	1	0,92	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10	6,64	x	x	180	55	125	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6,64	x	x	125	0	125	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1	0,92	x	x	15	0	15	2	0	0	
F – PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE													
1	Praktyka asystencka	II	5	5,00	zal. oc.	o	0	0	0	0	150	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	5,00	x	x	0	0	0	0	150	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5,00	x	x	0	0	0	0	150	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	16,56	x	x	430	160	270	35	150	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	28,00	x	x	943	363	580	72	150	0	

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
A – BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Anatomia radiologiczna	III	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
2	Fizjologia bólu	III	1	0,80	zal. oc.	o	10	0	10	2	0	0
3	Diagnostyka fizjologiczna	III	1	0,80	zal. oc.	o	20	0	20	2	0	0
4	Farmakologia w fizjoterapii	III	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2,52	x	x	55	10	45	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,52	x	x	45	0	45	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
B - NAUKI OGÓLNE												
1	Prawo medyczne	III	1	0,00	zal. oc.	o	10	10	0	2	0	0
2	Język obcy 3	III	2	0,00	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
3	Demografia i epidemiologia	III	1	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
4	Ekonomia i systemy ochrony zdrowia	III	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
5	Zarządzanie i marketing	III	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	1,84	x	x	85	25	60	9	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,84	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0,00	x	x	30	0	30	1	0	0
C- PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Kinezyterapia 2	III	4	3,20	egz.	o	75	15	60	4	0	0
2	Terapia manualna	III	3	2,20	zal. oc.	o	50	10	40	2	0	0
3	Masaż	III	3	2,20	zal. oc.	o	50	10	40	2	0	0

4	Fizykoterapia 1	III	2	1,00	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Adaptowana aktywność fizyczna	III	3	2,00	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	10,60	x	x	250	65	185	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10,60	x	x	185	0	185	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
D – FIZJOTERAPIA KLINICZNA												
1	Kliniczne podstawy fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej	III	2	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Kliniczne podstawy fizjoterapii w chirurgii	III	2	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Fizjoterapia oddechowa	III	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	1,60	x	x	80	40	40	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,60	x	x	40	0	40	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			30	16,56	x	x	470	140	330	35	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
B - NAUKI OGÓLNE												
1	Język obcy 4	IV	2	0,00	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0,00	x	x	30	0	30	1	0	0
C – PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Fizykoterapia 2	IV	3	1,80	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	Sport osób z niepełnosprawnością	IV	2	1,08	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Przedmiot do wyboru 2	IV	1	0,92	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	3,80	x	x	90	30	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3,80	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1	0,92	x	x	15	0	15	2	0	0
D – FIZJOTERAPIA KLINICZNA												
1	Fizjoterapia kliniczna w wieku rozwojowym	IV	5	3,40	egz.	o	75	15	60	4	0	0
2	Fizjoterapia kliniczna w chirurgii	IV	3	2,00	zal. oc.	o	55	15	40	2	0	0
3	Fizjoterapia kliniczna w pediatrii	IV	3	2,00	zal. oc.	o	55	15	40	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	7,40	x	x	185	45	140	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7,40	x	x	140	0	140	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
F – PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE												
1	Wakacyjna praktyka z kinezyterapii	IV	11	11,00	zal. oc.	o	0	0	0	0	300	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	11	11,00	x	x	0	0	0	0	300	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	11,00	x	x	0	0	0	0	300	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4	30	22,20	x	x	305	75	230	17	300	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów	60	38,76	x	x	775	215	560	52	300	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
B - NAUKI OGÓLNE												
1	Psychologia kliniczna i psychoterapia	V	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0,40	x	x	20	10	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,40	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
C – PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Balneoklimatologia	V	2	1,40	zal. oc.	o	40	10	30	2	0	0
2	Odnowa biologiczna	V	1	0,80	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
3	Metody specjalne fizjoterapii 1	V	3	2,00	zal. oc.	o	55	15	40	2	0	0
4	Przedmiot do wyboru 3	V	1,5	0,62	zal. oc.	f	30	10	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,5	4,82	x	x	140	35	105	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,82	x	x	95	0	95	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1,5	0,62	x	x	30	10	20	2	0	0
D – FIZJOTERAPIA KLINICZNA												
1	Kliniczne podstawy fizjoterapii w kardiologii i kardiochirurgii	V	3	1,20	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	Kliniczne podstawy fizjoterapii w pulmonologii	V	3	1,20	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Fizjoterapia kliniczna w pulmonologii	V	3	1,80	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
4	Diagnostyka funkcjonalna w chorobach wewnętrznych 1	V	2	1,40	zal. oc.	o	40	15	25	2	0	0
5	Diagnostyka funkcjonalna w wieku rozwojowym	V	4	2,20	zal. oc.	o	75	30	45	2	0	0
6	Planowanie fizjoterapii w chorobach wewnętrznych 1	V	2	1,00	zal. oc.	o	40	20	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17	8,80	x	x	290	110	180	14	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	8,80	x	x	180	0	180	14	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
F – PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE													
1	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i masażu 1		V	4	4,00	zal. oc.	o	0	0	0	0	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				4	4,00	x	x	0	0	0	0	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	4,00	x	x	0	0	0	0	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
G – INNE													
1	Etykieta		V	0,5	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,5	0,00	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5				30	18,02	x	x	454	159	295	24	100	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
B - NAUKI OGÓLNE												
1	Komunikacja kliniczna - warsztaty	VI	1	0,40	zal. oc.	o	10	0	10	2	0	0
2	Dydaktyka fizjoterapii	VI	1	0,92	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1,32	x	x	25	0	25	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,32	x	x	25	0	25	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
C – PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Metody specjalne fizjoterapii 2	VI	3	2,20	egz.	o	55	15	40	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	2,20	x	x	55	15	40	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,20	x	x	40	0	40	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
D – FIZJOTERAPIA KLINICZNA												
1	Fizjoterapia kliniczna w kardiologii i kardiologii	VI	5	3,40	egz.	o	75	15	60	4	0	0
2	Diagnostyka funkcjonalna w chorobach wewnętrznych 2	VI	3	1,60	zal. oc.	o	50	15	35	2	0	0
3	Planowanie fizjoterapii w chorobach wewnętrznych 2	VI	3	1,20	egz.	o	50	25	25	4	0	0
4	Planowanie fizjoterapii w wieku rozwojowym	VI	5	2,20	egz.	o	90	45	45	4	0	0
5	Telerehabilitacja	VI	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
6	Przedmiot do wyboru 4	VI	1	0,92	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18	9,72	x	x	300	110	190	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9,72	x	x	190	0	190	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1	0,92	x	x	15	0	15	2	0	0

F – PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE												
1	Wakacyjna praktyka profilowana- wybieralna 1	VI	7	7,00	zal. oc.	f	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	7,00	x	x	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7,00	x	x	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7	7,00	x	x	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			30	20,24	x	x	380	125	255	26	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na III roku studiów			60	38,26	x	x	834	284	550	50	300	0

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
A – BIOMEDYCZNE PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Fizjologia wysiłku fizycznego	VII	1	0,60	zal. oc.	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,60	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
C – PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Przedmiot do wyboru 5	VII	2	0,00	zal. oc.	f	30	15	15	2	0	0
2	Przedmiot do wyboru 6	VII	1	0,40	zal. oc.	f	20	10	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0,40	x	x	50	25	25	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,40	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0,40	x	x	50	25	25	4	0	0
D – FIZJOTERAPIA KLINICZNA												
1	Kliniczne podstawy fizjoterapii w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej	VII	3	1,20	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Kliniczne podstawy fizjoterapii w neurologii i neurochirurgii	VII	3	1,00	egz.	o	45	20	25	4	0	0
3	Kliniczne podstawy fizjoterapii w onkologii i medycynie paliatywnej	VII	2	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Fizjoterapia kliniczna w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej 1	VII	3	2,00	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
5	Fizjoterapia kliniczna w neurologii i neurochirurgii 1	VII	3	2,00	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
6	Fizjoterapia kliniczna w onkologii i medycynie paliatywnej	VII	3	2,04	zal. oc.	o	60	15	45	2	0	0
7	Diagnostyka funkcjonalna w dysfunkcjach narządu ruchu 1	VII	2	1,40	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
8	Planowanie fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu 1	VII	3	1,80	zal. oc.	o	70	25	45	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			22	12,04	x	x	400	150	250	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	12,04	x	x	250	0	250	20	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
F- PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE												
1	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i masażu 2	VII	4	4,00	zal. oc.	o	0	0	0	0	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	4,00	x	x	0	0	0	0	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	0	0	0	0	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7			30	17,04	x	x	465	175	290	26	100	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
D- FIZJOTERAPIA KLINICZNA												
1	Kliniczne podstawy fizjoterapii w reumatologii	VIII	2	0,80	zal. oc.	o	30	10	20	2	0	0
2	Kliniczne podstawy fizjoterapii w ginekologii i położnictwie	VIII	2	0,60	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Fizjoterapia kliniczna w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej 2	VIII	3	2,40	egz.	o	40	0	40	4	0	0
4	Fizjoterapia kliniczna w reumatologii	VIII	3	1,80	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
5	Fizjoterapia kliniczna w neurologii i neurochirurgii 2	VIII	3	2,40	egz.	o	40	0	40	4	0	0
6	Fizjoterapia kliniczna w ginekologii i położnictwie	VIII	3	1,80	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
7	Diagnostyka funkcjonalna w dysfunkcjach narządu ruchu 2	VIII	3	1,80	zal. oc.	o	55	15	40	2	0	0
8	Planowanie fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu 2	VIII	3	1,80	egz.	o	65	20	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			22	13,40	x	x	350	90	260	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	13,40	x	x	260	0	260	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
E – METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH												
1	Seminarium dyplomowe 1	VIII	1	0,00	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0,00	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1	0,00	x	x	15	0	15	2	0	0
F – PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE												
1	Wakacyjna praktyka profilowana – wybieralna 2	VIII	7	7,00	zal. oc.	f	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	7,00	x	x	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7,00	x	x	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			7	7,00	x	x	0	0	0	0	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			30	20,40	x	x	365	90	275	24	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na IV roku studiów			60	37,44	x	x	830	265	565	50	300	0

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
C – PODSTAWY FIZJOTERAPII												
1	Wyroby medyczne, protetyka i ortotyka	IX	2	1,00	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
2	Fizjoprofilaktyka i promocja zdrowia	IX	2	1,68	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Przedmiot do wyboru 7	IX	2	0,80	zal. oc.	f	35	15	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	3,48	x	x	95	30	65	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3,48	x	x	65	0	65	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0,80	x	x	35	15	20	2	0	0
D – FIZJOTERAPIA KLINICZNA												
1	Kliniczne podstawy fizjoterapii w geriatrici	IX	1	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Kliniczne podstawy fizjoterapii w psychiatrii	IX	1	0,00	zal. oc.	o	15	15	0	2	0	0
3	Kliniczne podstawy fizjoterapii w intensywnej terapii	IX	1	0,20	zal. oc.	o	15	10	5	2	0	0
4	Fizjoterapia kliniczna w geriatrici	IX	3	2,00	zal. oc.	o	55	15	40	2	0	0
5	Fizjoterapia kliniczna w psychiatrii	IX	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
6	Fizjoterapia długoterminowa	IX	1	0,80	zal. oc.	o	20	0	20	2	0	0
7	Fizjoterapia domowa	IX	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
8	Fizjoterapia w dysfunkcjach stawów skroniowo-żuchwowych	IX	1	0,40	zal. oc.	o	20	10	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10	4,20	x	x	180	85	95	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,20	x	x	95	0	95	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
E – METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH												
1	Metodologia badań naukowych	IX	1	0,00	zal. oc.	o	10	0	10	2	0	0
2	Metody statystyczne	IX	1	0,40	zal. oc.	o	10	0	10	2	0	0

3	Seminarium dyplomowe 2	IX	1	0,00	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0,40	x	x	35	0	35	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,40	x	x	10	0	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			1	0,00	x	x	15	0	15	2	0	0
F – PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE												
1	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i masażu – praktyka semestralna 1	IX	11	11,00	zal. oc.	o	0	0	0	0	285	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	11,00	x	x	0	0	0	0	285	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11,00	x	x	0	0	0	0	285	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			30	19,08	x	x	310	115	195	28	285	0

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęć dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
E – METODOLOGIA BADAŃ NAUKOWYCH												
1	Seminarium dyplomowe 3	X	1	0,00	zal. oc.	f	15	0	15	2	0	0
2	Praca dyplomowa	X	20	10,00	zal.	f	0	0	0	0	0	20
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21	10,00	x	x	15	0	15	2	0	20
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10,00	x	x	0	0	0	0	0	10
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			21	10,00	x	x	15	0	15	2	0	20
F – PRAKTYKI FIZJOTERAPEUTYCZNE												
1	Praktyka z fizjoterapii klinicznej, fizykoterapii i masażu – praktyka semestralna 2	X	9	9,00	zal. oc.	o	0	0	0	0	225	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	9,00	x	x	0	0	0	0	225	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9,00	x	x	0	0	0	0	225	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			30	19,00	x	x	15	0	15	2	225	20
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na V roku studiów			60	38,08	x	x	325	115	210	30	510	20

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		300,00	100,00
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	224,08	74,69
2	z zakresu nauk podstawowych	55,00	18,33
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	30,84	10,28
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	3,50	1,17
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 5% punktów ECTS	56,50	18,83
6	wymiar praktyk	58,00	19,33
7	zajęcia z wychowania fizycznego	x	x
8	zajęcia z języka obcego	8,00	2,67
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	11,50	3,83
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	180,54	60,18
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	x	x

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Nauki o zdrowiu	77
2	Nauki medyczne	18
3	Nauki o kulturze fizycznej	5
Ogółem:		100

Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych:

- 1) Komunikacja interpersonalna,
- 2) Zakładanie własnego przedsiębiorstwa.

Przedmiot do wyboru 1:

- 1) Rekreacja ruchowa osób starszych,
- 2) Gry i zabawy ruchowe dla seniorów.

Przedmiot do wyboru 2:

- 1) Medyczny trening terapeutyczny,
- 2) Trening funkcjonalny i stabilizacyjny.

Przedmiot do wyboru 3:

- 1) Higiena i żywienie człowieka,
- 2) Dietetyka i żywienie kliniczne.

Przedmiot do wyboru 4:

- 1) Fizjoterapia i fizjoprofilaktyka otyłości dzieci,
- 2) Fizjoterapia i fizjoprofilaktyka otyłości dorosłych.

Przedmiot do wyboru 5:

- 1) Nutrition as a complementary factor in the rehabilitation process,
- 2) Nutrition of physically active individuals with metabolic diseases.

Przedmiot do wyboru 6:

- 1) Terapia blizn,
- 2) Terapia przeciwobrzękowa.

Przedmiot do wyboru 7:

- 1) Innowacyjne technologie w rehabilitacji,
- 2) Kompetencje cyfrowe w fizjoterapii.